METAL ZINE PAŘÁT

(prosinec 2009) #52

Víc než metal

THE PROPHECY
Nový britský doomový objev?

Obscene Productions
hloubkový výslech Čurbyho

UPRISE
All Star Grind Czech Band

MINDWORK
Ve víru skromného perfekcionismu

CALES
Páté album

report:
Hellfire Festival 2009

DISTRIBUČNÍ KATALOG METAL BREATH PRODUCTION

NADECHNUTÍ, ROZHOVORY, DISTRIBUČNÍ KATALOG, RE-CENZURA, DEMONIZACE

PAŘÁT SLAVÍ 10 LET!

Výroční trika a mikiny!

pro předplatitele Pařátu SLEVA 20% !!!

objednávejte na:

redakce@paratmagazine.com

www.grodhaisn.cz

10 LET ČASOPISU PAŘÁT

Popřát a zahrát přijedou:

čtyři kapely poprvé v Ostravě!

ISACAARUM
STÍNY PLAMENŮ
SPASM ELYSIUM
EDAIN DEVASTATHOR
DISSOLVING OF PRODIGY
MATER MONSTIFERA ILLCROW

Ostrava-RC Prostor/Tančírna
23.ledna 2010
začátek už v 16 hodin!
Vstupné 150 Kč / předplatitelé Pařátu 100 Kč

Dojdi zapařit a v TOMBOLE vyhraj luxusní glady od Steel boots, vstupenky na festivaly Apocalyptic Form Of Death, Brutal Assault nebo Obscene Extreme, či doživotní předplatné Pařátu!

www.paratmagazine.com / www.myspace.com/paratfest / www.bandzone.cz/fan/paratfest

FOBIA zine http://www.fobiazine.net
AFOD
OBSCENE EXTREME
BRUTAL ASSAULT 12.-14.08.2010 WWW.BRUTALASSAULT.CZ
PAŘÁT
VALASKA
STEEL SHOES & BOOTS www.steelboots.cz

V ROCE 2010 BYCHOM VÁS RÁDI POZVALI NA:

GUTTURAL GORE GRIND MAFIA festival #2
GUT (porn-gore-grind legenda z Německa poprvé v Ostravě!), BLOODBASTARD (Holandsko), INGROWING, NUCLEAR VOMIT (Polsko), DISFIGURED CORPSE (křest nového CD!), CARNAL DIAFRAGMA, MELANCHOLY PESSIMISM, G.O.R.E., PRASELIZER
Sobota 13.02. OSTRAVA - TANČIRNA, začínáme přesně v 16:00! - tombola o lístek na OBSCENE EXTREME 2010 - www.myspace.com/gggmafiafest

BELTIS TIME, DRINKING TIME festival #1
SKYFORGER (Lotyšsko), BESATT (Polsko), MAY RESULT (Srbsko), TROLLECH, AVENGER, PANYCHIDA, CRUADALACH, ASGARD, ABSTRACT
Sobota 03.04. OSTRAVA - TANČÍRNA, začínáme přesně v 16:00! - tombola o luxusní ceny - www.myspace.com/beltisblackfest

BRUTAL ASSAULT 15

CANNIBAL CORPSE
DEVIN TOWNSEND
CHILDREN OF BODOM

BLACK DAHLIA MURDER • CONVERGE
DEMONIC RESURRECTION
DESPISED ICON • DEVOURMENT
DIABLO SWING ORCHESTRA
DYING FETUS • GRAVEWORM
HYPNOS • IHSAHN • ILL NIÑO
KYPCK • MNEMIC • MY DYING BRIDE
NECROPHAGIST • ORIGIN
ROTTEN SOUND • SIGH • SYBREED
+ DALŠÍCH 40 KAPEL

12.-14.08.2010

JAROMĚŘ - VOJENSKÁ PEVNOST JOSEFOV

ČTVRTEK (OD 15:00) – PÁTEK (OD 10:00) – SOBOTA (OD 10:00)
KONÁ SE ZA KAŽDÉHO POČASÍ | KEMP ZDARMA OTEVŘEN OD STŘEDY 11.08. OD 15:00 HOD.

3 DNY | 2 PODIA | 66 KAPEL

VSTUPENKY NA CELÝ FESTIVAL: **1000,-Kč** (limitovaná edice, v prodeji na www.shindy.cz) | **1100,-Kč** (www.shindy.cz a kamenné předprodeje Obscure Promotion v únoru až dubnu) | **1200,-Kč** (www.shindy.cz a kamenné předprodeje Obscure Promotion v květnu až červenci) | **1300,-Kč** (elektronické předprodeje v únoru až dubnu) | **1400,-Kč** (elektronické předprodeje v květnu až červenci) | **1500,-Kč** (na místě)

VIP KEMP S ŘADOU SLUŽEB (HLÍDÁNÍ, OPLOCENÍ, OSVĚTLENÍ, VLASTNÍ WC, ÚSCHOVNA)
PŘÍRODNÍ TRIBUNA | 5 DRUHŮ ČEPOVANÝCH PIV | BOHATÝ VÝBĚR OBČERSTVENÍ | HORROR CINEMA STAN | OBROVSKÝ METAL MARKET

WWW.BRUTALASSAULT.CZ | HOTLINE: 775095666 • 774220183

WWW.BANDZONE.CZ/FAN/BRUTALASSAULT | WWW.MYSPACE.COM/BRUTALASSAULTCZ | WWW.LAST.FM/USER/BRUTALASSAULT | WWW.FACEBOOK.COM/BRUTALASSAULTFEST

EPIDEMIE RECORDS UVÁDÍ:

THY CATAFALQUE
Róka Hasa Rádió

Digipack CD
Avantgardní post black metal / ambient / folk.
Maďarsko.

www.myspace.com/thycatafalque

JÄÄPORTIT
Voimasuo

Digipack CD
Náladotvůrný mrazivý atmosférický ambient / post rock.
Finsko.

www.myspace.com/jaaportit

UMBRA NIHIL
The Borderland Rituals

CD
Mrazivý pomalý hypnotický doom metal.
Finsko.

www.myspace.com/umbranihil

Navštivte náš internetový obchod WWW.EPIDEMIE.CZ/ESHOP. Naleznete zde 1000 titulů různorodých žánrů jako death metal, grind core, doom metal, funeral doom metal, black metal, avantgardní metal, sludge, drone, dark ambient, industrial, neofolk.

EPIDEMIE RECORDS info@epidemie.cz 732 25 33 41

o moderní technický crossover / thrash / hard core. Tento styl bývá v poslední době od různých kapel podobný jako vejce vejci. Nějak nenacházím pestřejší rozdíly mezi jejich nahrávkami. Pravda, výtečně se na to člověku dívá na koncertech, pohoupe se v rytmu, zatřepe palicí a uznale zatleská po každé skladbě. Jenže pokud by se na stejném koncertě objevilo více stejných nebo podobných kapel, troufám si tvrdit, že se po ¾ hodině začne nudit. Street Machine hrají skvěle, mají dobrou technickou i instrumentálně provedenou desku (mimochodem skvělý kytarista), ovšem tak trochu zapadají do neuchopitelné šedi kapel stejného ražení. Ani textově nejsou od těch ostatních nijak odlišní. Verš: „Do sebe hloub se podívej, a posuď sám, kdo je svatej a čistej, a věci kolem sebe nazývej, jak jsou, jak maj bejt" jako by všem stejně z oka vypadl. Bohužel najít nějaký výraznější záchytný bod, snad jen s výjimkou charismatického zpěvu Radka Papadopuluse, je opravdu velmi těžké. Snad s výjimkou poslední skladby „Čas je tvůj", která je spíše jakousi bonusovkou, ale dobrou „akustickou".

Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 2,5 , -mih- 3
www.bandzone.cz/streetmachine

WORLD BATTERING
The Devastation Of Mankind
2009, promo CD

Všichni víme, jakou sílu má švédský surový metal, a když ho vezmou do ruky mladí hladoví kluci, co chtějí se svou novou kapelou za každou cenu prorazit, může z toho být uragán, co dosahuje vskutku životu nebezpečných parametrů. World Battering ze Södertaljö vznikli v roce 2007, během následujícího léta připravili pětiskladbový materiál "The Devastation Of Mankind" a poslední rok věnovali shánění vydavatele pro zamýšlené regulérní debutové album. Recenzované demo (realizované jako "originální" lisované miniCD) nemůže nikoho soudného nechat na pochybách, že kapela svoje publikum najde. Co do obsahu sice hraje poměrně konvenční, typicky skandinávský death/thrash s výraznými kytarovými melodiemi, agresivním chraplákem a brutálně nasypanými bubny, forma je ale strhující a World Battering se můžou směle ucházet o přízeň fanoušků kapel jako jsou Dismember, Vomitory, Bloodbath, Arch Enemy, The Haunted nebo The Duskfall.

Autor: -mih- 5
Redakce: -las- 4,5, -K- 5
www.myspace.com/worldbattering

ZAPOMENUTÁ MINULOST
Líně zážehové melodie
2009, demo CD

Vida, tak už i české kapely začínají prezentovat své demáče na lisovaných CD, což byl v minulosti jev pozorovatelný jen u kapel "západní" provenience. O druhém tvůrčím záznamu kvarteta Zapomenutá minulost z Velké Bíteše se občas mluví také jako o minialbu, je ale celkem jedno, jaký formát těm šesti songům na ploše dvaceti minut přiřknete – v každém případě jde o muziku, která může leckoho zmást a snad i vyprudit. Zapomenutá minulost hraje zvláštní směs s podílem alternativně laděného heavy metalu, thrashe, hardcoru a celé to má vykořeněnou příchuť jakési hutné, syrové naježenosti. Obtížně uchopitelný agresivní dojem navíc podtrhuje hodně neortodoxní a výstřední vokál Ondřeje Špačka. Vytýkat by se kapele dalo ledacos, uvnitř té muziky ale něco je. Čtveřici se podařilo objevit osobitou cestu a pokud se do budoucna zapracuje na kompaktnějším dojmu, může být tvorba téhle kapely nejenom netuctová, ale taky velmi pozoruhodná.

Autor: -mih- 3
Redakce: -las- 2,5, -K- 3
www.zapomenutaminulost.com

Vydavatel a adresa redakce:

Pavel Maňas
Metal Breath Production
P.O.BOX 5
330 11 Třemošná u Plzně
e-mail: info@metalbreath.cz
www.metalbreath.cz

Redakce:
Pavel "Kuzma" Kusniarik
Pavel Maňas
Michal Husák

Registrace:
MIČ: 47 051
MK ČR E: 6023

Cena:
Zdarma

Uzávěrka: 15. 11. 2009

Díky omezeným technickým možnostem není vyloučeno řádění šotka.

Nevyžádané rukopisy, propagační materiály, dema, MC, CD, fota nevracíme.

Logo a název Metal Breath je ochrannou registrovanou známkou, která je chráněna Úřadem průmyslového vlastnictví Praha. Logo by Storm © 1991.

Promo nahrávky určené firmě Metal Breath Production

Vážené kapely, vážení hudebníci, pokud chcete prezentovat vaši hudbu v podobě vašich nahrávek a dem firmě Metal Breath Production, prosím posílejte VŽDY jen promo CD na naši oficiální adresu. Všechny e-maily obsahující MP3 nebo odkazy na MP3 budou nemilosrdně mazány a nebudeme se jimi zabývat. Chápeme, že je to pro vás nejlevnější řešení, ale pro nás je to práce navíc. Náš čas věnujeme především na podporu našich stávajících kapel. Navíc chceme vidět také vaši schopnost a ochotu něco s vaší nahrávkou podnikat! Nebudeme odpovídat také na e-maily typu "chceme se domluvit na případnou spolupráci s vaší firmou". Věřte nám, že odpovídat na tyto typy e-mailů nemáme sílu. Omlouváme se.

NADECHNUTÍ

Zdravím Vás,

rok uplynul jako voda a jsme tu s 52. číslem Metal Breath fanzino-katalogu. I pro tentokráte volíme formu „kočkopes" a oblažíme vás nejenom klasickými rozhovory, kterých v tomto čísle výrazně přibylo: mega rozhovor s Čurbym a jeho OBSCENE, technická naděje MINDWORK, grind bastardi UPRISE, představení nové desky CALES, anglický doom klasici THE PROPHECY a na závěr i report z anglického HELLFIRE festu. Nebudou pochopitelně chybět klasické recenze jak na oficiálně vydané CD, tak i promo / demo materiály. Katalogem a vůbec situací ohledně Metal Breath Production se bude zabývat Pavel Maňas.

V posledních letech se setkáváme s problematikou zařazení příchozích CD do jednotlivých sekcí. Netěší nás, když jsme nuceni přiřadit jinak skvělý materiál, jako je například v tomto čísle nová deska OBLOMOV, do sekce Demonizace a naopak materiál, který je vyloženě „demáčového" charakteru (například CD vydávané Pařát magazínem) zařazujeme do Recenzury, kde působí jako chudá Popelka na plese! Ale veškerá kritéria pro zařazení do Recenzury splnili, a tak s nimi nemůžeme / nechceme zacházet jinak, i když z toho nemáme dobrý pocit. I formu, jakou se samotné kapely, případně zastupující labely presentují, musíme zohlednit a jestliže nestojíme někomu ani za poslání originálního CD, tak nemůže od nás očekávat zařazení do správné rubriky. Rozhodně nejde o sběratelské choutky ohledně CD (co si budeme nalhávat, kdo z vás si může beze strachu o místo pro uskladnění bez problémů pořizovat jedno CD za druhým, zvláště pak v době MP3 formátů), ale v recenzích na CD musíme zohledňovat i grafickou stránku přiloženého obalu a tím pádem celkový „ksicht" kapely. Co si o tom myslíte vy? Máme sjednotit bodování 1 až 10 a celkově poslaný materiál nerozdělovat na rubriky Recenzura a Demonizace, nebo vám sedí dosavadní styl Metal Breath? Napište nám prosím vaše názory na níže uvedenou e-mail adresu.

Nejsme si jisti, jestli nebude 52. vydání Metal Breath náhodou poslední klasicky tištěné číslo, protože „sponzorství" v podobě prodeje CD a jiného metalového materiálu z Metal Breath Production katalogu slábne a ekonomická situace není nejrůžovější! Nechceme „vybírat" dvacku za pár stránek, to už máme za sebou a hlavně nemůžeme garantovat pravidelnost našeho psaní. Ale kdyby tato situace nastala, tak slibujeme, že uděláme vše proto, abyste se s námi setkávali na stránkách Metal Breath Production (www.metalbreath.cz), kde už teď má fanzine svoje místo a hlavně i proto, že máme z naší dobře fungující tříčlenné redakce velmi dobrý pocit ze slušně odvedené práce. A to je asi ten „motor", který nás nutí se angažovat i přes náš pokročilý věk (nejen) v metalovém světě. Berte však tento odstavec jako úvahu o možné budoucnosti, která se může měnit každým dnem.

15. listopadu, 2009, Pavel "Kuzma" Kusniarik

kuzma666@seznam.cz

Zdravím čtenáře Metal Breath,

nikdy jsem si nemyslel, že přijde doba, kdy hudební nosiče pomalu, ale jistě budou minoritní záležitostí. Ano, je to tak. CD budou pro příště jen jakýsi doplněk stravy pro konzumenty a pro ty z nás, kteří je mají rádi, to bude jakási třešnička na dortu. Proto i aktivity Metal Breath určitě ovlivní tento vývoj (mám na mysli prodejnost CD). Jak už naznačil Pavel přede mnou, záleží pouze na vás, zda i nadále firma a tištěný fanzin budou fungovat. Nechceme každopádně házet flintu do žita. Chtěl bych určitě zmínit, že momentálně uběhlo 20 let (!) od doby, kdy se zrodila myšlenka vzniku Metal Breath, byť pravé oslavy by měly propuknout v dubnu příštího roku (první číslo MB vyšlo v dubnu 1990). Oslavy však budou zřejmě velmi skromné z výše uvedených důvodů.

Jak jste si jistě všimli, posledním vydaným CD titulem byl Promises "In The Pharmacy" už v roce 2007. V následujícím roce jsme hlavně pracovali na progaci několika titulů najednou, letos jsme vydali neméně zdařilý a zatím úspěšný titul - epický pagan metalový projekt Petra Blackieho Hoška CALES "KRF". Na jiném místě tohoto čísla si můžete přečíst netradiční rozhovor, který připravila moje maličkost.

Chtěl bych zmínit pár poznámek k distribučnímu katalogu. Kvůli špatným zkušenostem jsme z něj vyházeli všechny tituly, které nemáme skladem. Nemělo by tedy napříště docházet ke zpoždění vyřizování objednávek. V době, kdy bude vycházet toho číslo, katalog bude bohatší o mnoho nových titulů. Prosím sledujte aktuální stav na internetu: metalbreath.cz/cz/obchod. V rubrice Recenzura jsou všechny tituly, které máme k dispozici v našem distribučním katalogu, označeny nákupním košíčkem.

I po letech mě vždycky něco překvapí. Jak již naznačil Pavel, budeme zřejmě muset přistoupit ke změnám zařazování nahrávek do rubrik, možná změnit hodnocení. Každopádně, budeme na tom tvrdě pracovat!

30. listopadu, 2009, Pavel Maňas

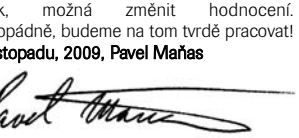

Nestor českého extrémního metalu, organizátor dnes již věhlasného a bezkonkurenčního Obscene Extreme Festu, šéf vydavatelství s distrem a propagátor veganského životního stylu – Čurby a jeho OBSCENE! Představovat tuto ikonu českého undergroundu není třeba! Ale je pravda, že mladší z vás si nemusí zcela pamatovat začátky českého metalu 90. let minulého století. Velký rozhovor o Obscene Extreme Festu, o aktivitách ohledně Obscene Production, i vzpomínání a zálibách člověka s velkým srdcem pro extrémní metal a pohodáře k pohledání. Oslovili jsme Čurbyho, aby nám odpověděl na všetečné otázky v následujícím (trochu netradičně) obsáhlém rozhovoru pro Metal Breath.

Kuzma: Obscene Productions funguje na české scéně hromadu let. Nezaškodí, když mladší čtenáře v rychlosti seznámíš se svojí historií.

Máš pravdu, příští rok v květnu oslavíme 15 let od vydání první Obscene nahrávky, ale moje aktivity na scéně začaly ještě dřív. Začal jsem jako fanoušek někdy kolem roku 86, 87, samozřejmě jsem sjížděl thrash a tyhle věci. Pak přišel "Scum" a bylo jasno. Od té doby drtím extrémy a fanoušek jsem stejně zapálený jako před více než dvaceti lety. Abych to zkrátil, nejdřív jsem byl členem všech možných fan klubů metalových kapel tady u nás (Root, Morrior, Krabathor, Kryptor atd.), pak jsem začal dělat fanzin Morbid Reality. A pak jsme dali do kupy časák The Suffering, rozjel jsem distro, komunikaci se zahraničím, výměny kazet a tyhle srandičky a přišel rok 1995 a vydání bílého vinylu pražských Hermaphrodit – „Chirurgický řez zhnisaným lůnem rodidla". Potom jsem začal vydávat hlavně český kapely, aby se dostaly do světa, začal organizovat turné, no a v roce 1999 se přidal i Obscene Extreme festival…

MIH: Na letošní rok vyšel jedenáctý ročník Obscene Extreme Festu. Obecné klišé by našeptávalo, že za ty roky musí být vlastně už všechno ve srovnání s prvním ročníkem jinak. Ale přece jen - co zůstalo stejné? Určitě řekneš, že tvoje nadšení pro věc, ale co dalšího?

Muzika! To je přece jasné, prostě stále se na OEF scházejí hudební fajnšmekři přes extrémní hudební styly a díky nim mohu říct, že od roku 1999 panuje na OEF fantastická atmosféra! To se nijak nemění, už na prvním ročníku jsme všeje li v duchu old schoolu, s žádnými bariérami mezi kapelou a fans, takže u nás kvete stage diving a hlavně zpěváci to občas mají těžké se skrz těch třeba i deset lidí, kteří na pódiu zrovna jsou, probojovat k mikrofonu. (smích)

MIH: Co vlastně mělo postupem let hlavní vliv na vývoj OEF? Sbíral jsi zkušenosti po jiných festech, nebo sis "know how" vybojoval ryze svou vlastní cestou, metodou pokus - omyl?

Strašně mě v roce 1998 oslovil festival Fuck The Commerce, kam jsme vyjeli s Malignant Tumour. To bylo prostě v té době NĚCO! Byl to teprve druhý ročník, ale tehdy to byl naprosto unikátní festival s úžasnou atmosférou a mě bylo jasné, že něco takového u nás prostě chybí. Tak jsem si řekl: „Super, za rok je mi 25, tak udělám fesťák." A tak se i stalo. Žádné velké plány jsem neměl, ale ohlasy na první ročník byly tak skvělé, že pokračuju dál. A je jasný, že prostě všechno jedu ve stylu pokus a omyl. Pamatuju si, že v roce 1999 jsme udělali velké plakáty a jeli jsme tenkrát s Martinem na Dynamo Open Air do Holandska a tam jsme je vylepili a u lepení nás potkali nějací týpci z Čech a říkají nám. „Kluci, ale vy tam nemáte kde se ten festival koná, jako zemi." Takže takovou chybu už jsme později neudělali. (smích) A takhle to pokračuje dodnes, každý rok se něco dalšího člověk přiučí. Mně hlavně ani na začátku ani teď nechybí to nadšení poslechnout si stovky kapel a zkusit z nich vybrat ty nejlepší. Mě to opravdu strašně baví, tahle "práce"!

MIH: OEF je pověstný svou speciální atmosférou. Určitě si zakládáš na uchování toho autentického "ducha" festivalu. Narážíš na situace, kdy si říkáš - pozor, tady opatrně, aby se to nevymklo z kloubů?

Jasně, je to festival pro všechny figury, který nesplynou s davem. Pro lidi, co nosí masky, pro šílence (myšleno v dobrém slova smyslu). Pak je z toho taková úžasná směsice a neuvěřitelný mix, který přináší tuhle fajnovou atmosféru. A na všech lidech je jasně vidět, že se přijeli bavit, potkat staré známé, udělat si nové, pokecat s lidma z celýho světa, omrknout nějaké nové kapely, zaskákat si z pódia, prostě se vyblbnout. Je jasné, že tohle bych velice rád uchoval, na tom OEF prostě stojí! Takže určitě si dávám pozor, aby jsme o tohle nepřišli, ale to si člověk nepomůže, i na OEF můžeš potkat blba…

MIH: Jak s tím souvisí přibývající počet slavných a zvučnějších kapel? Vzhledem k tomu, v jakých stylových vodách loviš, tak o ducha festu netřeba mít strach, spíš ti asi rostoucí renomé umožňuje ty slavné kultovky lépe přilákat… Souhlas?

V tom máš pravdu, pamatuju si, že na začátku nikoho název Obscene Extreme nezajímal. Dneska nám dělají jméno třeba kluci z Brutal Truth, kteří z našeho festu dokonce vydali své DVD! Danny Lilker mi třeba dohodil Municipal Waste, chtěl jsem je pozvat už řadu let, ale stále to nevycházelo. Jednou byli Municipálové u Dannyho doma, a tenhle pašák má na stěně v obýváku plakát OEF 2007, takže hned na to přišla řeč, Danny náš fest vychválil do nebes, a pak nebyl problém se domluvit. Je to trošku k smíchu, ale takhle to fakt funguje. Takhle to bylo i s Ratos De Porao, které nám zase dohodil zpěvák Cripple Bastards Giulio. Muzikanti si řeknou, kde bylo fajn a kde to stálo za prd. Abych, ale odpověděl na tvou otázku, dneska v rámci extrémní muziky mohu oslovit kohokoliv, z jakékoliv kapely a jsem si jistý, že bude vědět, že OEF existuje. Což je pak k nezaplacení, protože festivalů jsou mrtě.

MIH: O financích se většinou mluví málo a neochotně, ale prozradíš třeba TOP 5 kapel, kolem kterých ses během těch let při přípravě festu nejvíc zapotil? Ať už finančně nebo z hlediska jejich jiných nároků.

Nároky kapel, co hrají na OEF, jsou úplně v pohodě. Sice občas přijde šílený rider od jejich managementu, ale pak přijedou pohodoví kořeni, kteří nemají s ničím problém. Takže s ničím se zbytečně nestresuju, vše se dá na místě pořešit. A finance řešíme půl roku dopředu, takže tam je vše jasné a o ničem se nelicituje na poslední chvíli. To prostě není možné. Kdyby náhodou nepřišli lidi, tak to prostě nikoho nezajímá, to je daný. A co je domluvené, to se i zaplatí. Proto každý rok bojujeme o přízeň fanoušků, jak se dá, protože rozpočet OEF každý rok stoupá a my si prostě nemůžeme dovolit, aby jednou přišlo málo lidí, aby si lidi řekli, že za rok tady bude tenhle fest zase. To nejde, to už tady taky nemusí nic být. Ale to maluju čerta na zeď, zatím to vše bylo v klidu. Ale abych byl konkrétní, TOP 5 kapel: Napalm Death, Brutal Truth, Blood Duster, Municipal Waste, Macabre.

MIH: Léta bylo jako zákon, že OEF patří na trutnovské Bojiště. Letos jsi ale přesídlil do Svojšic - do areálu, kde byl v minulosti i Brutal Assault a je také útočištěm punkového Antifestu. Bojiště, které má záhy padnout stavebním parcelám, už bylo neudržitelné? Přitom Věchetův "velký Trutnov" se tam konal i letos.

V Trutnově bylo vše OK, nádherné město, ideální festivalové místo. Těžko by člověk hledal lepší, ale podmínky, které jsme tam měli my, tak ty byly prostě šílený! To se nedá s velkým Open Air festem srovnat. Festival Martina Věcheta má v Trutnově dveře otevřené všude a já myslím, že je to tak v pořádku, vždyť dělá tomuhle městu na

a utrpení. Bez okolků přiznám, že doom metal staré anglické provenience je pro mě svátostí a The Prophecy se okamžitě po poslechu dostali na přední pozice. Desátým rokem čtveřice borců brouzdá vody zkázy a tato třetí oficiální nahrávka zachycuje kapelu v opravdu skvělé formě. Po albech „Ashes" (2003/ Blackdoom Records) a „Revelations" (2006 / No Face Records) se „Into The Light" dokáže na první poslech zařadit svojí produkcí i hudební vyzrálostí na samotný vrchol albionského sebetrýznění! Místy až death metalový přednes kapele dodává punc atraktivity a tím se striktně nezařazuje k uskupením vyznávající tempo kopák - kávička - virbl. Klasické pojetí z poloviny 90. let minulého století dává tušit, že v tomto stylu nelze očekávat převratné revoluční úlety, ale snad ta konzervativnost, tak typická pro Anglii, je v tomto případě zcela na místě. Kombinace drsného vokálu se zpěvnými party čisté polohy se taky nejeví jako převratná invence, ale pro kapelu je podstatný ten fakt, že jim to zkrátka plně věřím. Velice dobře provedený razantní zvuk je samozřejmostí, a tak nenacházím důvod, za co The Prophecy ubrat body. Já dávám plný počet a dodávám, že budeník John Bennett se podílel na live performance kolegů My Dying Bride při desce „A Line Of Deathless Kings" z roku 2006.

Autor: -K- 5
Redakce: -las- 4,5, -mih- 3,5
www.the-prophecy.net

RAMAYANA
Vzdálený svět
2009, promo CD-R

Formace Ramayana z Hradce Králové hraje heavy metal, ze kterého je znát láska ke stylovým kořenům, hardrockovou minulost nevyjímaje. Na netu jsem vystopoval cosi o zábavové a motorkářské minulosti kapely, což není až tak překvapivé vzhledem k prezentovanému hudebnímu formátu. Jednoduše vystavěné songy stojí na přímočaře chytlavých motivech, nehrají si na nějaké sofistikované kudrlinky, chtějí vás prostě chytnout a vtáhnout do svého světa, jehož hranice jsou jasně dané a nemá smysl uvažovat o tom, co leží za nimi. A že je tam toho hodně, i v rámci klasického hard´n´heavy. Ostatně pomyslné hranice má i působení kapely v rámci převážně západočeských pódií, kde si už Ramayana zjevně vybudovala své posluchačské zázemí. Čtyřpísňové promoCD je výňatkem z plnometrážního materiálu "Vzdálený svět", který kapela pokřtila na jaře. Vlastně už od té doby se hledá zpěvák "na plný úvazek", což je žádoucí krok, protože současné rozdělení vokálů mezi kytaristu, basáka a klávesistu zřetelně zavání provizoriem.

Autor: -mih- 1,5
Redakce: -las- 2, -K- 2
www.ramayana.cz

RUBICON
The Die Is Cast
2008, CD-R, 2008

Při sebelepší vůli bych tento počin progresivního operního metalu ze San Francisca nepřál ani svému největšímu nepříteli! Už dlouho jsem neslyšel takovou sbírku zbytečných falešných tónů a absolutní nesehranosti. Trojice „muzikantů" začala svoji pouť přibližně před čtyřmi roky, a kdyby se nepotkali, asi by si metalový svět oddychl z plných plic. „The Die Is Cast", kapelou považované za debutové album, je přesně tím, čím se dá definovat špatná produkce, příšerné studio a ztráta muzikantské soudnosti. Dvojice nadšenců Roberto Martinelli a Brandon Strader se postarala o hudební stránku věci. Jen málokdy rytmicky se společně sejdou. Tady si zkrátka hraje každým sám pro sebe, aniž by dokázal vnímat toho druhého, v lepším případě dokázal alespoň naladit kytaru. Korunu tomu všemu dává „operní" pěvkyně Shondra Paulson (absolvovala Boston Conservatory of Music), která zřejmě nepochopila záměr svých kolegů a jede si absolutně na svojí vlně. Mimochodem, jestli této slečně někdo dal diplom za úspěšné vystudování této „prestižní" konzervatoře, tak to muselo být spíše ze soucitu! I stránky kapely na myspace.com se spíše změnily na ukázku hamburgerové slečny a jejího vnadného poprsí. Tak alespoň něčím může tento spolek zaujmout. Hodina otřesného zážitku je za mnou a já nedostal odvahu si tento „skvost" pustit znovu. Na mysl mě přichází cimrmanovské přirovnání: „nepište mi, případně nepište vůbec!". Půl bodu dávám za přímo nadlidskou snahu stát se hudebníky, dopisní obálku a známku ze zámoří. Ze zoufalství se dám na filatelii.

Autor: -K- 0,5
Redakce: -las- 2,5, -mih- 2,5
www.myspace.com/rubiconmetal

SEVEN
Lost Hero EP
2009, MCD, 2009

Českobudějovičtí Seven nabízejí ochutnávku v podobě MCD "Lost Hero" před aktuálním CD "Seven Deadly Sins" a nutno přiznat, že je to ochutnávka notně rozporuplná. Od roku 2000 nás toto seskupení bombarduje svým „německým" hard & heavy a třískladbové MCD ve mně zanechává neslaný, nemastný dojem s úšklebkem na tváři. Nejprve nás pánové zavedou do světa pulsujícího šlapavého rocku s titulní „Lost Hero", kde dominují basové party s příchutí 80. let. Na druhé „Midnight Circus" se s námi nikdo hned od začátku nikdo moc nepáře a pěkně z ostra nás seká jeden riff za druhým. Asi nejpovedenější věc z celého EP, až na zpěvákův výlev „óóóóóó…jéééé". To je silná káva! Poslední „Web Of Obsession" je čistý „oplodňovák" Scorpions stylu se vším všudy! Rozmanitost stylu se dá akceptovat vzhledem k formátu média, "Lost Hero" se tak spíše stává jakousi sběratelskou záležitostí. Seven se na svých web stránkách prezentují moc krásným aparátem, ale zvukové provedení celé nahrávky mě spíše zklamalo. Nekonkrétní, zahuhlaný zvuk hodný kapely regionálního významu, který by se dal pořídit v hodnotě několika málo tisíc, ve mně nezanechává dobrý dojem. Navíc k tomu všemu mám takový pocit, že celá kapela se vsouvá tam, kam rozhodně nepatří a asi ani dlouho patřit nebude. A jeden koncert v Moskvě to vážně nezachrání… Resumé je tedy na snadě: více skromnosti a více poctivé práce namísto okázalých gest a používání klišé postupů.

Autor: -K- 2,5
Redakce: -las- 4, -mih- 3
www.sevencz.com

SILENT KINGDOM
Legends Of An Old Grave
2008, Zero Budget Productions / Walk Records

Silent Kingdom jsou asi první kapelou z Bosny a Hercegoviny, která se mi dostala do spárů. A musím uznat, že se jedná o výtečného reprezentanta. Ve svém důsledku sice produkují „jen" kvalitní melodický švédský typ death metalu, nicméně občas dokáží do tohoto dnes již klasického žánru dát i něco z balkánského folklóru. Občas totiž můžeme v jejich hudbě slyšet orientální prvky, které skvěle osvěžují a dělají toto album více originálním. Kdybych byl členem kapely, možná bych tyto orientální prvky ještě více probudil a přibral bych i nějaké tradiční lokální nástroje. Pokud se nemýlím, jedná se o jejich prvotinu a na podmínky, které v Bosně panují, mohu vytknout snad jen malinko horší zvukovou produkci, ostatní věci v podstatě již nikoliv.

Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 3, -mih- 3
www.bandzone.cz/silentkingdom

STREET MACHINE
Svět tě soudí
2008, Redblack Productions

Popravdě řečeno, dlouho jsem Street Machine neslyšel. A nová nahrávka mě docela překvapuje. Už obal desky (zpěvák kapely v hardcoreové image s šátkem na hlavě) dává tušit, o jakou hudbu se jedná. Dobře technicky zahraný thrash / crossover křížený s hardcore s českými texty. To by mohl být stručný popis do distribučního katalogu. Zkusím jejich produkci více přiblížit, i když to bude trochu neuchopitelné. Proč? Jedná se

s velice originálními a netradičními texty! Uff. Ale pozor, i když k tomu název vybízí, nenajdete tu nic ve stylu pohřebního doomu, jejich produkce postrádá ultrapomalé pasáže a samozřejmě nezbytný záhrobní vokál. Produkce Modern Funeral Art může však být pro někoho nepřekonatelným tvrdým oříškem. Podladěné kytary, smutná nálada, trochu falešný zpěv, to vše může odrazovat případné davy fanoušků. Chci tím naznačit, že jejich hudba není pro každého a je určena pro smutné doomaře a sebevražedně náladové magory! Dáte mi za pravdu?

Autor: -las- 4
Redakce: -K- 3,5, -mih- 3
www.myspace.com/modernfuneralart

NEUROTIC MACHINERY
Catalept
2008, CD-R, 2008

Tři členové tachovské cold black metalové squadry Neron jsou stavebními kameny tohoto plánovaného „vedlejšího projektu". Okolnosti tomu chtěly, aby Neron zachvátilo propadliště dějin a Neurotic Machinery nebojácně vstoupili na jeviště s názvem metal 21. století. Catalept je sbírka sedmi skladeb, spojující snad všechny možné odnože metalového pojetí, a tak bez okolků tvrdím, že devizou se stává především mix stylů poskytující svěžest a pestrost nahrávky. Tak neotřele zní každá z kompozic na české poměry. Forma „allmetalu" by se do zajisté v mnohém dala vylepšit, ale na debutové zkušenosti s touto všehochutí lze Neurotic Machinery chválit. Rozhodně kapele není cizí severské pojetí metalu a ponejvíce inklinuje svojí melodičností a přehledností právě do těchto končin světa. Problémy kapely při natáčení tohoto dílka jsou patrné především ve zvuku. Mix a mastering ve studiu Hostivař zřejmě vše podstatné zachránil, ale i tak se nemůžu zbavit dojmu deseti let „starého" materiálu. Dalším černým bodem je kombinace českých a anglických textů. Je nutné se rozhodnout, jakým způsobem chce kapela posluchače oslovit. Z mého pohledu se přikláním k angličtině – tak krkolomně zní podání češtiny. I přesto si myslím, že za dobré konstelace hvězd a trochy píle lze za pár let Neurotic Machinery vidět v ještě pozitivnějším světle. A víte co, zkuste si obrázek udělat sami ukázkami na bandzone.cz.

Autor: -K- 4
Redakce: -las- 3, -mih- 3
www.bandzone.cz/neuroticmachinery

OBLOMOV
Communitas (Deconstructing The Order)
2009, promo CD-R

Ještě jako promo materiál dorazila do redakce očekávaná novinka roku 2009 – Oblomov. Málokdy se v malém českém rybníce stává, aby byla novinka undergroundové kapely natolik sledována a očekávaná. S prací Oblomov a konkrétně s Honzou Vaňkem jsem měl tu čest se seznámit roku 2003 při vydání EP "Wishing The Renaissance" a už tenkrát mě příjemně překvapila schopnost kompozice a tak trochu jiné pojetí dark/black metalu. Jednoznačné vstoupení mezi elitu bylo debutové CD "Mighty Cosmic Dances", které snad paradoxně mělo větší ohlas v zahraničí než na domácí půdě. Ale i tak bylo plně domácími novináři a fanoušky respektováno a tenhle „kosmický úlet" se neodmyslitelně zapsal do historie CZ metalu. Původem kapela ze Slaného dostála klasickému problému svých oveček, a to práce – studium – čas. Honzovo studium v Plzni způsobovalo nemalé časové problémy s ostatními členy a nakonec i jiné aktivity (Panychida) odsunuly Oblomov na druhou kolej. Čtyři roky čekání jsou pryč a s hrdostí můžu oznámit, že mám před sebou jednu z desek českého UG za rok 2009! Jako víno, zraje hudební cítění a schopnost kompozice Oblomov a z prvních nesmělých krůčků v podobě dema "The Final Destination" z roku 2001 až po dnešní darkblackmetalovou avantgardu "Communitas". Dnes již dvoučlenní Oblomov (Honza V. a Martin H.) musejí chtě nechtě využít pomoci ostatních kolegů z branže a volba na Hellsound studio Honzy Kapáka a dodatečného mixu v Morbivods studiu i Wolksvagenu Polo před jeho domem jsou v posledních letech absolutní záruka kvality nahrávky! Příjemný čistý zvuk se skvělým mixem nic neztratí na pestrosti netradičních nástrojů (saxofon, didgeridoo, flétna nebo ústní harfa) a přitom postupy Oblomov zůstávají takřka oldschoolmetalové. Protřelí a trpliví Oblomov vědí, že ani vokální složku nelze ponechávat svému osudu a výpomoc Björnara E. Nilsena (Vulture Industries / Norsko) nebo Lorda Morbivoda (Trollech / Stíny plamenů / Umbrtka / War For War) rozhodně zvyšuje celý kredit nahrávky. Navýsost spokojen si tento materiál pouštím znovu a znovu. Oblomov jsou na špici a teď už jenom popřát dobrou volbu vydavatele. Což v některých případech může znamenat znehodnocení skvělé desky. Snad budete mít pánové štěstí, tahle deska si zaslouží celosvětové uznání a hromadu posluchačů!

Autor: -K- 5
Redakce: -las- 4,5, -mih- 4,5
www.bandzone.cz/oblomov

THE PARANOIA
About Human
2009, demo CD-R

Čtveřice z Brna vznikla na podzim 2008 a v dubnu 2009 natočila třípísňové demo "About Human", jak lakonicky konstatují webovky. Kapela se cítí doma v progresivním metalu, s čímž by se dalo rámcově souhlasit, i když s trochou puntičkářství (a v zájmu realistického pohledu bez nadsazené vznešenosti) by se materiál na jedenáctiminutovém demu dal popsat spíše jako melodický heavy/thrash se snahou o trochu rafinovanější strukturu písní. Přes nedávné datum založení souboru pánové zjevně nejsou začátečníci, vědí co chtějí a dokážou to docela úspěšně realizovat. Na druhé straně jejich snažení nepřináší nic výjimečného – žánrové ladění, celkový výraz, jednotlivé motivy, melodické linky… Nic z toho zatím nepřekračuje rámec nižšího průměru.

Autor: -mih- 2
Redakce: -las- 1,5, -K- 2,5
www.theparanoia.cz

PORTA INFERI
Fire Road
2009, demo CD-R

Novojičínská pětice Porta Inferi fajnově cítí metalovou melodičnost a dokáže ji elegantně nadávkovat, takže songy nejsou vtíravé ani levně průhledné a čtyřpísňová nahrávka díky tomu příjemně drží pohromadě. Navíc sympaticky graduje v nejlepší (závěrečné) skladbě "Tears In Rain", kterou se kapele povedlo šikovně okořenit nádechem tajemné melancholie lehce evokující Sentenced. Podstata kapely je ale jinde – Porta Inferi hrají power/heavy metal s progresivní příchutí. O silných stránkách byla řeč už v úvodu, dále k nim patří zdařilé míchání kytarových a klávesových linek. Nejvíc to pětici sluší v razantnějších a temnějších polohách, ideálně na mě naopak zdaleka nepůsobí vzpomínky na zastydlé speedové halekačky, nejvíce patrné v úvodní "Pact With Devil". Na netu jsem se dočetl, jak dalo kapele zabrat hledání zpěváka. Přesto se vkrádá pocit, že Míra Raindl je nejslabším článkem souboru – má sice zajímavý rozsah a dobře k němu pasují časté sborové backvokály kolegů, dojem ale sráží "velkorysá" anglická výslovnost a jeho pěvecký výraz také nedělá celku nejlepší službu.

Autor: -mih- 2,5
Redakce: -las- 2, -K- 3
www.portainferi.com

THE PROPHECY
Into The Light
2009, Promo CD-R 2009 / Code666 Records

Často se nám nestává, aby do redakce chodily zahraniční promo nahrávky zvučných jmen světové doommetalové scény. O to více těší, jaký skvost The Prophecy představují. Halifax / West Yorkshire / England – přesně takto končí poštovní adresa tohoto klenotu, zastupující dnes jednu ze stěžejních kapel starého dobrého anglického doom metalu. Jsem rád, že po letech k mým uším dolétly tak tklivé tóny představující reminiscenci žalu

úpatí Krkonoš maximální reklamu přes dvacet let! Takže tam jsou prostě páky, i politické, že s nima se jedná fér a na nás prostě zbyly mnohem horší podmínky. Další věc je, že OEF je mnohem menší festival, tak je to určitě i tím. My jsme v Trutnově neměli problém s nikým, policie, starosta, lidi, prostě všechno v klidu. Jen ty podmínky byly vražedný. Rozhodnul jsem se dávat víc peněz kapelám než na nájem, a tak jsem OEF přesunul do Svojšic. Uvidíme, co bude v roce 2010, stát se může všechno. V této chvíli řeším místo pro festival a vše je otevřené. Jinak Open Air bude Na Bojišti i za rok, pozemky vedle areálu jsou sice prodané, územní plán změněný, ale zatím se stavět nebude.

MIH: Mimochodem - organizátoři festů zpravidla ve svých úvahách mají nějakou představu o optimální "velikosti" své akce. I když se může na první pohled zdát opak, z dobrých důvodů často není tím hlavním cílem snaha urvat co nejvíc lidí a rozrůstání do nekonečna. Kde je tvoje hranice optimálního množství lidí?

Já myslím, že my jsme hranici na OEF úspěšně našli. Každý rok je na OEF do 5000 lidí, což je prostě furt rodinná atmosféra. Ještě k tomu nás tam většina jezdí každý rok, takže se skoro všichni známe, což je taky fajn. Abych to doplnil, do těch pěti tisíc je to furt tak nějak v pohodě zvládnutelný…

MIH: Pokud se nepletu, po několika letech jsi upustil od experimentů s archivací festivalu na kameru a následným vydáním na DVD po vzoru velkých zahraničních akcí. Je to definitivní? Důvody byly evidentně ekonomické.

Já tyhle DVDčka zbožňoval. Začali jsme je tady dělat v roce 2003 jako první a byla to divočina. Vůbec nic jsme o tom nevěděli. Šílená amatéřina, ale zase to nadšení to doladilo do podoby, že se to prostě dalo. A myslím, že každý rok se DVDčka zlepšovala, jak kvalitou obrazu, střihu, tak i co se týče zvuku. To bylo super, ale na druhou stranu náklady už byly nemyslitelné. Jenom za střih jsme třeba dali 100 tisíc, dál zvuk, výroba, no dohromady to dalo takovou pálku, že nebylo možné v tom pokračovat. Zatím to vypadá, že je to definitivní konec. Místo DVDček děláme videa pro náš youtube kanál (http://www.youtube.com/obsceneextremefest) zrovna začínáme dělat na kapelách z tohoto roku, takže buďte ve střehu!

MIH: Dlouho jsi uváděl, že festák táhneš prakticky sám - s výjimkou nějaké té bezprostřední práce přímo během festu, jako je ochranka atd. Předpokládám ale, že tohle už poslední dobou není možné. Kdy se to zvrtlo do fáze, kdy už prostě nebylo možné držet to na tvých bedrech? A prozradíš pro představu, jak je v poslední době strukturovaný tým, který za festivalem stojí?

Jenže ona to je stále realita všedního dne. Opravdu, prostě to tak funguje a myslím, že pak mám vše potřebné pod kontrolou. Udělat nějaký team lidí kolem OEF by bylo fajn, ale furt bych se na někoho musel spoléhat. Takhle dělám vše sám, a jak si to udělám, tak to bude. Takže v téhle chvíli dělám většinu věcí sám, všechnu grafiku, fórky kolem webu dělá Martin a s ním i konzultuju většinu kapel. A těch konzultantů je mnohem víc, třeba Bilos z Malignant Tumour, Fred z Inhumate, Jason z Blood Duster, Heather Lilker, Ota z Needful Things a mnozí další. Ptám se všude možně, abych dal každý rok do kupy co nejlepší sestavu.

MIH: Už tu padlo slůvko klišé. Napadá mě ještě další takové téma. V souvislosti s OEF se vždycky hodně debatovalo o tvém veganství, které jasně určuje ráz stravování na festu. Na tyhle věci se zpravidla ptají (nebo přímo nadávají) lidé, kteří tvoje hodnoty nezastávají a tudíž mnohdy v principu nechápou podstatu tvého postoje. Máš pocit, že s postupem let mají lidi o těchto věcech víc jasno a nebo si spíš prostě zvykli a už to tolik nepitvají?

Myslím, že všechno už prostě bylo řečeno. Je to tak dané od začátku a já to neskrývám, naopak všude je to napsané a nemyslím, že to OEF nějak diskriminuje. Jistě bychom na prodeji masa zbohatli, ale to opravdu není to nejdůležitější. Lidi si určitě zvykli a myslím, že jim to nijak zvlášť

nevadí, naopak mám zprávy, že i masožrouti na tu naši hru přistoupili a během našeho víkendu se stravují vegetariánsky, případně plně vegansky. A to je fajn... Je tu i pár "šílenců", co se díky OEF stali vegetariány a to opravdu potěší!

MIH: Hodně se mluví o celkovém posunu společnosti, ať už k horšímu nebo naopak k větší vyspělosti - záleží na výkladu, úhlu pohledu a míře idealismu. Máš ve vztahu k tvé činnosti pocit, že obecně jsou lidi po těch deseti, patnácti letech spíš tolerantnější, nebo naopak?

Myslím, že se to musí rozdělit na Českou republiku a zbytek světa. U nás je všechno negativní, každý všechno řeší, tohle bylo na nic a tohle taky a tamto se mi nelíbilo. Většina to vidí tak, že sklenice je z půlky prázdná, kdežto všude jinde je to tak, že ta samá sklenice je z půlky plná. Prostě je to někde jinde a to člověk vidí i na fóru. V české verzi se kolikrát nestačíš divit. Je mrzuté, že jsme stále obalení tímhle marastem. Škoda.

MIH: Když už jsme trochu zabrousili do tvých osobních hodnot, postojů a libůstek - máš ještě na těle nějaké nepotetované a nepropíchnuté místo?

Mnoho, tetování třeba nemám ani jedno! A to o něm opravdu seriózně přemýšlím takových 15 let. Vždycky jsem si chtěl nechat potetovat hlavu, pak obličej a furt to koumu, ale nemám dost času, abych našel takový motiv, který by mi perfektně seděl. Ale piercing, to je moje, sázím to, kde se dá. A musím říct, že jsem už takový veterán piercing scény, první piercing jsme si nechal udělat před 18 lety, když ještě nebyly žádné tattoo salóny. Musel jsem hodinu žadonit, aby mi u nás na trhu kořen prostřelil nos takovou tou pistolí, co se s ní holkám nastřelovaly náušnice do uší. To byla prča, dneska je to všechno luxus, čisťounko. Lidi se zkušenostmi s piercingem na vlastním těle vědí, že není čeho se bát.

Kuzma: Práce s Obscene Production a Obscene Extreme festem vyžaduje tvé plné úsilí. Dá se říct, že tě to dokáže uživit, nebo je v tom i velký kus srdíčka, které dokáže oželet nějakou tu korunu na úkor dobrého pocitu z odvedené práce?

Jasně, je to moje práce a musím říct, že jsem si nic lepšího ani nemohl přát. Každý den si píšu s kámošema po celým světě. Pak je jednou za čas navštívím, pokecáme, jdeme na koncert, festák. No jedním slovem paráda! Samozřejmě to není pokaždý úplně super, ale kdo tuhle svobodu má? Já za sebe můžu říct, že jsem šťastnej a každýmu bych přál, aby dělal to, co ho maximálně baví. Je fajn, že nemusím chodit do chemičky jako dřív a uživím takhle celou rodinu. Za to jsem lidem neskutečně vděčný, ale myslím, že bych to dělal, i kdyby z toho bylo kulový. Ne všechno prostě musí být o zisku a mamonu.

Kuzma: Pojďme k vydavatelství a distru. Dnes funguješ jako death grind label s kapelami z celého světa, ale začátky Obscene nebyly tak stylově vymezeny, že?

Určitě ne, já chtěl na začátku pomoct každému. Prostě kdo mě požádal, tomu jsem se snažil pomoci, spoluvydával jsem dokonce black metal, doom, cokoliv. Však se podívej na seznam nahrávek od Obscene. Začínal jsem českou scénou a to kormidlo do zahraničí jsem otočil tak

před pěti lety.

Kuzma: Moje první osobní vzpomínka na tebe se datuje těsně po první polovině 90. let na plzeňský koncert Tiamat ve Svazáčku. Tenkrát ještě podzemí pevně vládly kazety a jako dnes vidím, jak ti je lidi vyloženě brali z rukou. Tomu se už snad ani nedá věřit, když vidíš situaci s dnešním prodejem!

Člověče, je možný, že jsem tam byl?!? Sjezdil jsem toho tenkrát šíleně moc, jezdil jsem do Plzně, Uherského Hradiště, Ostravy, no všude. Distro šup do kufru, naklusal jsem do vlaku a jelo se. Takhle to prostě začínalo, demáče, kazety. To nadšení bylo v té době naprosto šílené! Každý tady byl hladovej po muzice. Začala se sem hrnout opravdu masivně, začaly sem jezdit zahraniční kapely. No super doba. Teď máš internet a doma všechno během 5 minut. Kapely sem jezdí každých pár měsíců, tak že spousta lidí to bere jako něco samozřejmého. Stejně tak je to s deskama, CDčkama.

MIH: Pokud mám správné informace, distro a label tě oficiálně "živí" zhruba od roku 2000. Z různých náznaků od dalších "klasiků" CZ UG scény (Redblack, Shindy, Metal Breath.), kteří rozjížděli svou vydavatelskou činnost v 90. letech, jsem vysledoval, že po fázi nadšení a chuti co nejvíc se jako label "profesionalizovat" přišlo vystřízlivění, postupný úpadek v souvisloti s krizí prodejů, ústup, orientace na jinou činnost a postupný přechod labelu do pozice hobby pro radost či z nostalgie. A dnes vlastně zůstávaly úvahy, jak to udržet v nějakém důstojném chodu, nebo přímo reálná vidina konce. Jak to celé pasuje na tebe a Obscene?

Já jsem label musel taky trošku zbrzdit, ale to spíše kvůli OEF než čemukoli jinému. Celý rok se starám o fesťák, takže na vydávání není tolik času jako kdysi. Ale stále normálně funguju, dělám distro, denně posílám balíčky, mám plány a nápady, co dělat dál. Takže nijak zvlášť nebrečím nad tím, co se děje. Samozřejmě je jasné, že i Obscene může skončit, ale to přece nebude žádná velká tragédie. Škoda možná, ale jsou horší věci, že? Pomoc kapelám je důležitá, musíš je furt někam tlačit, dělat turné, dohazovat je na festivaly. Myslím, že i tohle jim dost pomáhá, nejenom samotné vydání desky. Je to celý soubor věcí. Jasné je, že úpadek prodejů nastal, a jak to bude dál, dneska nemůže nikdo říct. Já třeba osobně nevěřím v prodej digitální muziky. U nás to určitě nebude fungovat ani náhodou, a co mám zprávy, tak ani jinde na světě to nezaplnilo díru vzniklou tím, že se CDčka prodávají v menších nákladech. Pro mě je Obscene odjakživa hobby, takže nic moc se v průběhu let nezměnilo. Jsem rád, že můžu vydávat takové kapely jako Blood Duster nebo Birdflesh. O tom by se mi ještě před pár lety ani nesnilo.

MIH: Možná nepociťuješ krizi tak dramaticky proto, že grind, crust, brutal death, gore… jsou žánry, které pořád docela táhnou a dají se prodat (na rozdíl od jiných žánrů relativně úspěšně i do světa). Myslíš, že i tohle může hrát roli z hlediska prosperity labelů jako Obscene nebo Bizarre Leprous? A nebo podle tebe důležitější roli než žánrové ladění muziky hraje osobní nasazení a kontakty?

Na tohle těžko odpovědět. Mně osobně se líbí grindcore, crust i brutal death, takže copak s tím? Prostě musím vydávat takovýhle věci hehehe. A jestli to táhne nebo ne, to je otázka pro jiné. Určitě je důležité, jakou kapelu vydáváš, jakou má základnu fanoušků po světě. To je mnohem důležitější než to, co vydáváš za hudební styl. A pak musíš své nahrávky tlačit, což je dneska opravdu složité. Vychází tisíce věcí a podle mě se v tom už nikdo nemůže důsledně orientovat. Dřív vyšlo pár desek, člověk sehnal všechny a pokud jedna, dvě z nich nebyly úplně super, tak se nic nestalo. Dneska je množství muziky, které vychází, naprosto šílené. Vem si, že před lety každá kapela vydala demo, pak možná za další celkem dlouhý čas EPčko, pak desku. Dneska je první nahrávka třeba hned album! To nechápu, podle mě to muzice jen ubližuje.

MIH: Ještě k tomu žánrovému vyhranění. Na Brutalu jsem ti s potěšením "kontroloval" zboží a taky od dalších lidí jsem zaznamenal názor, že jsi v poslední době trochu rozšířil žánrové obzory.

Člověče, já měl v distru vždycky tak nějak všechno. Tak to prostě je, extrémní metal či grind je tak okrajový žánr, že prostě musím přibrat i thrash, doom, nějakou avantgardu, hardcore tak, aby si mohlo vybrat více lidí, to je myslím jasné.

MIH: Vydáváš v poslední době víc titulů než v minulosti, nebo naopak méně a pečlivěji vybíráš. Jak se tvoje ediční činnost za ty roky posunula? Každopádně od jisté doby rapidně přibylo zahraničních akvizic.

Podle mě se to pohybuje tak nějak stále ve stejné hladině, některý rok toho vychrlím víc, další o něco míň. Podle peněz, kapel, co mám u Obscene (záleží na nich, kdy chtějí vydat další desku), nových nahrávek, co se mi dostanou do ruky. Když se mi něco líbí, nemám problém to do měsíce vydat, to byl případ švédských Splitter nebo australských Captain Claenoff. Poslali mi na poslech právě nahrané desky a já jim hned psal, tohle je super, to chci vydat. Takže to záleží na spoustě věcí, určitě rád spolupracuju se zahraničníma kapelama, neomezuju se jen na Čechy, to jsem nikdy nedělal a podle mě to ani nemá žádný smysl.

MIH: Jak s tím souvisí zahraniční pobočky Obscene Productions? Je to čistě distribuční záležitost?

Nijak zvlášť. Chtěli jsme pomoci scéně v Asii, tak jsem tam vydal Cripple Bastards – „Desperately Insensitive" na CDčku a Kia se mi tam stará o distro, ale nějak extra to po pravdě neběží. Ten kluk to chtěl dělat, tak jsem řekl OK. S americkou pobočkou byly jiné plány, třeba i vydávat americké kapely, ale to všechno přerušil dolar, který klesal tak rychle a vytrvale, že jsem to zatím musel poslat k vodě. Evan zatím dělá na Maryland Death festu, což je dneska nejlepší americký festival pro extrémní muziku a uvidíme jestli to někdy opět bude aktuální.

MIH: V minulosti sis odjezdil svoje na různých, mnohdy dobrodružných turné se s přízněnými kapelami. Bylo v tom víc turistiky nebo práce pro Obscene? A jezdíš ještě, nebo už je v tobě postupně větší kus tatky od rodiny?

Jasně! Zbožnuju cestování! Normálně jsem takovej "psychouš", že si počítám, kolik zemí jsem navštívil. Mám jich 55, můj sen je 100 a pak se uvidí. To kdybych zvládnul, tak asi umřu spokojenej. (smích) Ale zpět k otázce, v roce 2000 jsem vyrazil s Fleshless do USA na November To Dismember fest do L.A., pak v roce 2003 jsme jeli opět s Fleshless pořádnou divočinu – Kolumbie, Ekvádor, Peru. Kolumbie byla v té době jedna z nejnebezpečnějších zemí světa, dokonce jsme museli kus země i přeletět, abychom se vyhnuli guerilám, nakonec to bylo geniální, skvělí lidi. Nadšence do brutální muziky najdeš všude! V roce 2005 jsem jel s Ingrowing do jihovýchodní Asie – Thajsko, Singapur, Malajsie, Indonésie. Naprosto šílení lidi, hlavně v Bangkoku a v Singapuru. Skvělé koncerty, úplně jiná kultura, strašně příjemný lidi. No a pak v roce 2007 s Isacaarum opět Jižní Amerika – Brazílie, Uruguay, Argentina, Chile. Těžko hledat slova, opět skvělé! Mezi tím vždycky jedu i sám nebo s rodinou, třeba jsem byl v roce 2006 s malými dětmi v Singapuru, Kambodži, Malajsii, Thajsku. Super měsíc, trošku jsem se obával, že to děti nedají (dceři rok a tři čtvrtě, takže letenky zadarmo, haha, a synkovi tři a půl roku), ale byly nadšené a fakt jsme si to užili. Prostě místo té zimní sloty tady u nás zvedám kotvy a šup někam do tepla. Naposledy jsem byl v roce 2008 v Austrálii, na Novém Zélandu a na Fiji. Skoro 6 týdnů, jezdil jsem s Blood Duster na koncerty, třeba na Tasmánii, omrknul nádherný Zéland a na Fiji, tam teda bylo prostě fajnově. Teď se držím doma, předěláváme barák, takže jsem akorát tak v květnu vyrazil na týden do USA a Kanady, v červenci na evropské turné s Blood Duster, a to bylo zatím vše. Opravdu jsem zvědav, jak tu naši zimu letos rok přežiju. Z cest se člověk vrací plný dojmů, nabitý energií a určitě ti to otevře oči. Ale už plánuju kam dál, rád bych viděl Mexiko, Keňu, Madagaskar, Galapágy, Velikonoční ostrovy. Mám toho v plánu prostě moc!

Kuzma: Co říct na závěr? Jakou budoucnost vidíš pro Obscene Production i OEF?

Já chci určitě poděkovat za váš zájem a super rozhovor, opravdu jsem si ten čas užil! Budoucnost? Myslím, že jak label tak i festival tady ještě nějaký rok budou. Už mám i prvních pár kapel pro Obscene Extreme 2010! Zatím prozradím jen datum, OEF 2010 proběhne 15.-17. července, takže věřím, že se tam všichni sejdeme, veškeré info najdete na www.obsceneextreme.cz a www.obscene.cz - právě startujeme novou stránku! Mějte se všichni fajn!

připravili -K- a -mih-

IMMORTAL CLASSIC
Demo
CD-R

Immortal Classic je české uskupení, které se prezentuje jako plnohodnotná kapela. To je však pro mě tak trochu záhada, protože spíše se jedná o one-man projekt. Poslechnete-li si třináctiskladbové demo Immortal Classic, možná i naprostý hudební neznalec pochopí, že produkce linoucí se z něj, může s přehledem vzniknout na počítači pod rukou jednoho schopnějšího muzikanta za několik dní, či spíše hodin. Demo Immortal Classic je přehlídkou naprosté ztráty času, promarněné šance a zahozených nápadů. Nechápu, proč když má kapela v sestavě „živého" bubeníka proč jej nevyužila. Abych vám vysvětlil, o co jde. Immortal Classic se pokusili „rockově" zpracovat velmi známé skladby klasické hudby dnes již provařených autorů jako Mozarta, Bacha, Dvořáka, Beethovena a dalších, nebo také nesmrtelné ruské Katjuši. Jenže tak, jako kdybyste si zakoupili elektrické piano nevalné kvality a pustili nějaký program na počítači z osmdesátých let. Navíc každá skladba zní sterilně, stejně a naprosto nezáživně. Co se s tímhle materiálem dalo ve studiu udělat s klasickým obsazením rockové kapely plus s využitím některých nástrojů pro vážnou hudbu! Tohle mě fakt štve! Demo si nezaslouží žádnou pozornost. Tohle je opravdu velká, velká škoda. Průser jak mraky!

Autor: -las- 1
Redakce: -K- 0,5, -mih- 0
www.bandzone.cz/immortalclassic

IZAH
Finite Horizon / Crevice EP
2008, Izah

Prvotina holandských Izah se nese ve smyslu krátké prezentace široké veřejnosti v podobě 22ti minutového pošetkového EP. „Časy jsou zlé Kamile", jak říká klasik, a tak ani na západ od našich hranic není jednoduché sehnat vydavatelskou firmu. Pojďme ale spíše na předvedený umělecký výkon. Ten je vcelku zdařilý a mým ušním boltcům příjemně lahodí tato postdoommetalová kreativita. Základem tvorby Izah jsou tklivé tóny uhrančivé sebetrýzně, ale jednoznačně po pár tónech zjistíte, že klasický doom metal to opravdu není. Příjemná kombinace zádumčivě řezaných kytar je v harmonii let 70tých a čerpaní z odkazu této doby je patrné. Sludge / Post Hardcore / Post Metal… i to jsou „škatulky", kterými by Izah nepohrdli. Ale upřímně nejsem zastáncem přímočarého „chlívečkování" a muzika jako taková je buď dobrá, nebo špatná. Izah mají to štěstí, že v mých uších se dostali do první kategorie. Velice silně na mě působí i vokální linka Entiuse, která je bez okolků dobrým „spoluhráčem" pro ostatní muzikanty a dojem z těchto tilburských náladotvůrců je o to silnější! Dva 11ti minutové opusy pojmenovaly celé EP, a i když by se někomu mohla zdát délka skladeb přímo drtivá, tak kombinace, zvraty a pestrost hudebního projevu nedělá z tohoto EP pouze další „čárku na futro", ale materiál hodný prezentace pro debutové CD. Z projevu Izah je cítit dlouhodobá příprava a přímo mravenčí práce při skládání a aranžování materiálu. Svět je plný muzikantů, kteří se chtějí dostat pod křídla velkého labelu za každou cenu a mnohdy je to z jejich projevu cítit, Izah se skvěle prezentují pomocí výborně natočeného EP, které by mělo být předzvěstí lepších zítřků a já jim v tomto úsilí držím palce.

Autor: -K- 4,5
Redakce: -las- 3,5, -mih- 4,5
www.izahband.com

LLVME
Llumeiru De Fueu
2009, CD-R

Domovinou těchto doom black folkařů je španělská Salamanca. A ačkoliv jsem byl zpočátku k jejich tvorbě mírně skeptický a obezřetný, tak postupem času si tohle avantgardní uskupení získalo moje sympatie. Nepočítejte s žádnou komerční stránkou věci, LLVME jsou čistokrevní metaloví nadšenci se vším všudy a jejich záliba v zármutku a utrpení je z jejich tvorby zcela jasná. I na svých stránkách uvádějí jako inspiraci kapely typu Shape Of Despair, My Dying Bride, Negura Bunget, Folk Llionés... a já bych snad dodal, že v nich slyším i něco málo z Evol. Kombinace pomalých doommetalových pasáží s výraznou klávesovou linkou a houslovými sóly sem tam osvěží blackový kvapík a rozeznělé dudy. Nejde o originalitu v samé podstatě, ale v dnešní „přetechnizované" muzice je LLVME osvěžující element s nádechem nostalgie poloviny 90. let. Zvukové stránce nelze nic vyčíst, zato taky nic vyzdvihnout. Ale od demo materiálů neočekávám studiový skvost za hromadu peněz. Příjemná záležitost, která si najde své posluchače a v budoucnu by mohli LLVME patřit ke špici španělského UG. Minimálně lze uznat, že za 2 roky existence kapely se podařil velmi dobrý promo materiál s ambicemi na vydání.

Autor: -K- 4,5
Redakce: -las- 2,5, -mih- 3,5
www.myspace.com/llvmedoom

LOVE HISTORY
K.Y.T.I.C.E.
2008, 3"CD-R, Bažina

Kdo z vás by nevzpomněl na dnes již legendární a nezapomenutelné ostravské rozněžnělé zkázonoše Love History?! Skvost „The Astral Silence Of Blooming Virgin Beauty" z roku 1993 se zapsal zlatým písmem do kroniky českého metalu, i po letech jej považuji za revoluční dílko. „Desires" EP z roku 1995 tak trochu zapadlo do zapomnění, debut „Galileo, Figaro - Magnifico..." (1999) se klubal na svět příliš dlouho, než aby dokázal šokovat, tak snad až poslední CD „Anasazi" (2000) díky The End Records dosáhlo vynikajících ohlasů a zasloužené celosvětové distribuce. Ale tím jako by se temné vody nad hlavami Love History uzavřely. Dokáže po letech překvapit „nalezený materiál" s netradičním názvem "K.Y.T.I.C.E."? Desetiminutová skladba inspirovaná filmem F. A. Brabce Kytice, a v neposlední řadě i samotným Erbenem, je poskládána z názvů samotných balad: Kytice, Vodník, Svatební košile, Polednice, Dceřina kletba a na závěr bilancováním Résumé. Natolik silně dokázala vizualizace F. A. Brabce zasáhnout tuto partičku, aby zplodila neoficiální soundtrack k tomuto filmu. Povedený pokus, ale zároveň i requiem náladotvůrců. Svižně poskládaným riffům, bez zbytečných kudrlinek lze i po devíti letech zatleskat. Tahle progresivně doom deathová partička vždy dokázala chytnout za srdce svojí slovanskou „svižností" a inspirovat se i v jiných nemetalových vodách. Krásně se člověk zaposlouchá, nostalgicky vzpomene na dobu, kdy Čechy a Morava byly v 90. letech zaslíbené doommetalové kratochvíli a až příliš rychle uplyne deset minut vyhrazených tomuto stříbrnému kotoučku. A co je na tom, že už si toto EP dávám podesáté za sebou?!

Autor: -K- 4,5
Redakce: -las- 4,5, -mih- 4
bazinator@email.cz

MODERN FUNERAL ART
Doom With a View
2009, Modern Funeral Art

Prozradím vám něco, co nikdy neprozrazuji. Francouzští Modern Funeral Art konktaktovali Metal Breath Production kvůli případnému vydání tohoto alba, na který zatím nemají vydavatele. Po vyslechnutí tehdy ještě pracovní verze mě začali tito poměrně neznámí muzikanti více zajímat, takže jsem se s nimi vzápětí spojil. Jaké bylo moje překvapení, že jsem jen jedním z mála vydavatelů, kteří se jim ozvali zpět. Nebudu dále prozrazovat další „obchodní jednání", vysvětlím vám důvod, proč prozrazuji, že došlo ohledně vydání ke kontaktu mezi Metal Breath a Modern Funeral Art. Myslím totiž, že je brzy kontaktuje renomovanější label a nabídne jim daleko lepší podmínky, než jim mohu nabídnout já. Už jen ten fakt, že album bylo masterováno panem Mistrem Danem Swanö, to už je jakousi nepsanou zárukou kvality. Proč jsem se o ně začal zajímat? Modern Funeral Art produkují silně smutný doom metal křížený s gothic hudbou. Vše si představte v pomalém tempu, atmosféře depresivity a do toho všeho naléhá výrazný zpěv

DEMONIZACE

Hodnotíme podle stupnice 0 až 5.

AGONY
Heartache
2008, CD-R

Ach jo, proč se kapely nepoučí a v moderní době počítačů se nedokáží podívat na jména jiných kapel ve světě. Asi tísíc stá první se opět jmenuje Agony. Vy ale máte pod tímto názvem zafixovanou českou doomovku stejného jména. Na tomto místě však propereme Italy Agony a jejich prvotinu „Heartache". Upřímně řečeno, demo se mi moc nelíbí, i když přináší příjemnou nijak neurážející moderní rockovou produkci hodící se hlavně do klubového prostředí. Do klubu, kde je přítomno řekněme čtyřicet dam, které však nejsou oděny do rockového úboru. Víte co myslím? Já myslím, že ano. Demo podle mě stojí na zajímavém vokálu Andrease, avšak hudební výkony ostatních členů nejsou nijak oslnivé a stejně tak i aranže. Na tomhle materiálu už jinak vlastně není nic zajímavého. Napadá mne tohle: překopat, předělat a začít znovu. A to je špatně.
Autor: -las- 1,5
Redakce: -K- 3,5, -mih- 2,5
www.myspace.com/agonyband

DISCORDANT
Where Fear Is Turning Back
2008, CD-R

Jméno kapely Discordant vám pravděpodobně zatím nic neříká. Ani mně dosud ne. Pochází z Krnova a je pro mě velmi příjemným překvapením. Než se demo rozjede, člověk ani nepozná, co že to za styl hudby tahle zajímavá partička produkuje, ale časem se člověk do jejich dema zaposlouchá a už ne a ne jej pustit z hlavy. Hudba Discordant není přímočará, ani jednoduchá, ale člověk si ji musí pustit pomyslným firewallem k těm nejniternějším koutkům duše, jinak to nezafunguje. Pokud to velmi zjednoduším, pak se jedná o progresivní melodický death metal (i tak se sama kapela počastovala, takže je potřeba jen potvrdit zmíněné) s povětšinou čistým, ale často i brutálním vokálem. Na druhou stranu, nahrávce nechybí něco, čemu se obecně říká X faktor (neplést s pořadem Novy). Má zkrátka něco, čím zaujme. Možná je to atmosféra, nálada, hudební cit pro čas a vyváženost, nevím. Prostě hudba plyne a vy pozorně posloucháte. Není to ta podstata hudby? Já myslím, že je. Skvělé demo podtrhuje i zdařilý obal. Je to skvělý začátek, který je potřeba chytit za pačesy. Discordant to nesmí propásnout. Jen pracovat a pracovat a konečně také hrát živě!
Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 3, -mih- 3
www.bandzone.cz/discordant

DMC
Holocaust
2008, CD-R

Na stránkách DMC se mimo jiné dočtete, že tahle skupina existuje už od roku 1989. A je to setsakra znát. Už od prvních tónů je jasné, že kapela ví co chce a dělá pořádnou práci. Neptejte se mne milé mladé kapely, jak tohohle dosáhnout, ale když si poslechnete právě jejich demáč, ucítíte z toho poctivou dřinu, léta práce, zkušenosti a um. Zkrátka vše, co má mít kapela ve vínku (a to doslova) předtím, než by se měla vrhnout do toho správného „showbyznysu" a zacílit si to správně na fanoušky. DMC hrají drsně, někde na pomezí hutného death metalu a hard coru se skvělým vokálem. Čtyřskladbový demáč „Holocaust" řekne přesně to, co má říct. Nic víc, nic míň a to se mi líbí. Víc toho ani není třeba dodávat. Počertu dobré! Půlbodík dolů dávám jen za neoriginální, leč skvělou hudbu.
Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 3,5, -mih- 3
www.dmcmetal.net

D.O.P.
Oběti
2008, CD-R

Už poměrně letitá parta ze Žďáru nad Sázavou původně hrála doom metal (tehdy bylo možné za zkratkou v názvu nalézt sousloví Dreams Of Pain). S přelomem století a s reorganizací sestavy došlo ke změně hudebního ražení a současná drsně hardcorová inkarnace D.O.P. svůj název s nadsázkou rozvádí jako Drsnej Ocelářskej Pop – prý v narážce na průmyslovou realitu domovského Žďáru. (Co se člověk díky recenzování muziky nedozví…). Materiál "Oběti" pochází už z roku 2008, letos pak tříčlenná kapela nachystala dvoupísňový singl, který vykazuje skladatelský i zvukový progres a dílčí posun k melodičnosti. Držme se ale recenzované nahrávky. Devítka skladeb se stopáží něco přes půl hodiny stojí na hutném šlachovitém hardcoru, který správně přímočaře odsýpá a zasekává v typických stylových rytmizacích. Nepřekvapí ani citelný podíl metalové tvrdosti. D.O.P. ale zůstávají primárně ukotveni v hardcoru a přestože se letos v létě hodně těšili na (nakonec zrušené) předskakování před Sepulturou, nemají prakticky nic společného se všemi těmi thrashcorovými klony, co jich po českých pódiích dodneška běhají zástupy. Nic převratného se tady samozřejmě čekat nedá, ale je v tom kus upřímnosti a navzdory pochmurným tématům textů i kus pozitivní energie.
Autor: –mih– 2,5
Redakce: -las- 2,5, -K- 2,5
www.dop.wz.cz

HARMONY BAY
Bezcharakterní šprým idiomiasmatického koníka
2009, CD-R

Duo Bob a Gravy, neboli pánové Pokorný a Šťáva z Jihlavy nehrají muziku pro každého. Když se jejich cesty před lety rozešly s kapelou Parricide, vysnili si vlastní projekt, kde nechají naplno a bez nejmenších omezení vyniknout všem svým avantgardním spádům. Výsledkem je těleso Harmony Bay, pod jehož hlavičkou produkují nikoliv písně, ale sekvence totálně free-crossoverových koláží všemožných žánrů, které pracovně nazývají "části hudby". Pro nepřipravené uši to zní jako chaotický bordel, při bližším pohledu a s patřičně naladěnými sluchovody jde však o brilantně zahraný a promyšlený kaleidoskop metalu, grindu, jazzu, kabaretních úletů a kdo ví čeho ještě. I slavné experimentální spolky jako Mr. Bungle, Dillinger Escape Plan, Carnival In Coal nebo Psyopus znějí vedle produkce Harmony Bay skoro jako salónní kolouši vhodní jako kulisa pro čajový dýchanek anglických ladies. A nemá smysl nezasvěceným vysvětlovat, že tihle dva blázni s výjimečným smyslem pro humor a také se zcela mimořádným hudebním talentem mají přesný přehled o každé notě… Maximální hodnocení uvedené pod recenzí je směřováno ke čtveřici kompozic, které tvoří základ nového počinu "Bezcharakterní šprým idiomiasmatického koníka". Na CD ale najdete i vtipný videoklip, jenž vám možná pomůže k pochopení některých zajímavých souvislostí v hudbě tělesa a hlavně ještě čtyři "melodramatické" tracky, v nichž je pro názornost převyprávěn obsah filozoficko-dadaistických textů formou á la nedělní chvilka poezie. Zajímavé to není o nic méně, ale přece jen doporučuji vnímat tuto část disku odděleně od samotného hudebního zážitku.
Autor: -mih- 5
Redakce: -las- 4, -K- 1
www.harmony-bay.com

Česká grind scéna je jedna z nejvěhlasnějších po celém světě a ani Metal Breath se nechce tomuto hudebnímu „odvětví" vyhýbat. Sešlost UPRISE plná starých ostřílených harcovníků překvapila celý grindcorový svět deskou „Iconoclasm", a tak nebyl vůbec žádný problém se zeptat Jirky „Jurgena" Zajíce na pár všetečných otázek.

All star grind czech band! Kdybyste měli pod logem Uprise tento slogan, asi bych se moc nespletl, že?
Pěkná lichotka hned na úvod. Má-li promluvit mé egoističtější já, ano, nepleteš se. (smích) Za všechny členy Uprise hovoří minulost, ať už to byly Contrastic, Ahumado Granujo či Exhale nebo stále aktivní Alienation Mental, díky těmto kapelám se dá uvažovat nad myšlenkou „old star teamu". Promluví-li však mé skromnější já, tak vem čert vše, co bylo. Nemá smysl se ohlížet zpátky. Uprise vznikli jako spontánní záležitost, reakce na moje a Honzovo nicnedělání v dobách definitivního krachu Ahumada. V létě 2005 během OEF festivalu jsem se dohodl s Honzou, kolem se mihnul Putti a za dva měsíce na to zaklepal na dveře zkušebny Milan. S mojí maličkostí donedávna kompletní sestava.

O názvu kapely rozhodli čtenáři metalového serveru Marastjakcyp. Zvláštní způsob, jak se dobrat k názvu nové kapely. To už chyběly nápady?

Ne že by nápady chyběly, i my jsme měli něco připraveno, jen nás napadla myšlenka zapojení čtenářů. Pomohl nám s tím Střap, jinak dvorní textař Uprise, který umístil na Marast potřebné info a my chvíli čekali, jestli se někdo k něčemu nerozhoupe. Vše dopadlo podle očekávání, zájem byl nulový, jen jistý Petr Frinta přišel s nápadem, který se nám zamlouval. I přes slib, že výherce dostane slibované natočené miniCD, jsme Petrovi zatím nic nedali. (smích)

Dlouho jsem přemýšlel, které z předních českých grind-deathových uskupení oslovit na tento rozhovor. Jig-Ai, Pigsty, nebo Mincing Fury… Za poslední léta se v Čechách vytvořila velmi silná scéna, nemyslíš?
Vzhledem k tomu, že jsem osoba služebně starší, vnímající českou grindovou scénu snad od počátku, musím konstatovat, že se vlastně nic nenormálního neděje. Českou, převážně grindovou scénu vnímám v rámci světové jako jednu z nejsilnějších a nejoriginálnějších (ne už tak tu deathmetalovou) vzhledem k velikosti naší republiky, hustoty kvalitních kapel a fanoušků prahnoucích po této hudbě. Začátkem 90. let tu byly položeny velmi silné

připravil -K-

základy nahrávkami kapel Pathologist, Hermaphrodit, Plastic Grave, z nichž se později rekrutovalo monstrum zvané Ingrowing. Přibyli Deaf And Dumb, Garbage Disposal, Gride, Contrastic, Agony Consicence, Cerebral Turbulency, Malignant Tumour, jejichž demo „Eat The Flesh And Vomica" mělo nejzásadnější dopad na vznik kapely Ahumado Granujo, kteří byli aktivní začátkem tisíciletí už společně s kapelami Pigsty, Mincing…, Spasm, Exhale, Alienation Mental… A to už jsme v současnosti v čele se senzací Jig-Ai. Myslím, že s nástupem internetu a všech jeho propagačních výhod je i grind core, dříve těsněný se v rohu jako těžce pochopitelný okrajový hudební žánr, mediálně popularizován a je v období velkého nejen fanouškovského rozmachu. Chci tím říct, že kvalitní grindcore tu byl vždy, jen doba je dnes nakloněna k realizaci snad všeho, co tě napadne. Dostupnost nástrojů, možnost „homerecordingu", realizace CD… To všechno vede k velké kvantizaci, která má za následek určité potlačení kvality s dopadem na vnímání stylů u mladších posluchačů. Přesto jsem optimista a věřím, že kvalita se vždy prosadí. Za důkaz považuji kapely uvedené výše a zejména jejich nahrávky, které - u některých přes své stáří - dýchají osobitostí.

První bezejmenné EP z roku 2006 vydal Martin Brzobohatý a jeho Shindy Productions. Jak jste jej dokázali přesvědčit, aby byl 15ti minutový materiál realizován jako oficiální MCD? V dnešní době beru v UG miniCD jako vyložený luxus…
Hlavní pomocnou ruku nám tehdy podal Tomáš Fiala (jinak šéf Obscure Promotion, kamarád a kytarista Intervalle Bizzare), který na základě poslechů čerstvě nahraného materiálu ze studia Hellsound namočil do realizace Shindyho. U toho nejspíš zabraly naše „provařené ksichty" a oddanost a chuť svoji muziku maximálně prezentovat. Nevím, je to spíš otázka pro něj, nicméně původním plánem bylo skrz tento materiál najít vydavatele, který by následně podpořil novou desku, na níž jsme už pracovali a která měla více definovat náš styl. Nakonec se z původního proma stalo EP, což v plánu nebylo, ale kdo by na to nekývl. Jsme spokojeni s finálním výsledkem.

A spolupráce s Martinem pokračovala i na debutu „Iconoclasm". Už dlouho jsem nečetl tolik skvělých recenzí!
V mezidobí jsme odehráli koncerty doma i v zahraničí. Byla pro nás čest odjet mini eurotour se Švédy Gadget a účastnit se československého tour s Napalm Death. Během tohoto turné jsme živě prezentovali nové skladby, které jsme hned z jara natočili ve vyškovském studiu Davos pod taktovkou zkušeného „prasátka" Otyna. Mně osobně se realizací této desky splnil dlouhodobý sen. Většina muzikantů řekne, že po určité době už by určité věci udělali jinak, ale já dodnes nevidím jedinou věc na „Iconoclasmu", kterou bych chtěl udělat jinak. Od počátku realizace přes nahrávání ve studiu až po finální Shindyho výlis, snad vyjma vnitřních třenic kvůli bookletu, probíhalo vše v klidu a maximální pohodě, což se myslím odrazilo na celku. Snad vnímání posluchačů nebo zkušenosti nás samotných vedou k tolika pozitivním ohlasům, které deska sklízí. Nevím, kde je měřítko kvality, a není mi souzeno hodnotit vlastní muziku. Jsem jen rád za to, jak to dopadlo.

Začátek roku 2009 ale nebyl zrovna z nejlepších. První komplikace v podobě odchodu kytaristy Honzy a tím pádem i zrušení lokální účasti na Winter Assault Tour 2009 s Napalm Death!
Koncert s Napalm Death v pražské Roxy jsme odehrát mohli, ale dali jsme přednost jiným, kteří určitě měli momentální ambice vyšší než

my. Nacházeli jsme se zrovna v krizi, Honza odmítl celý rok koncertovat, nebylo by v tu chvíli od nás fér si odehrát dobrý koncert a zmizet ze scény. Raději jsme dali šanci jiným, pro které tento koncert znamenal víc. S Honzovým rozhodnutím jsme se nechtěli smířit, tak jsme se rozešli. Nicméně situace nás stejně dohnala k odmlčení se po celý rok 2009. Mimochodem, hodně mě pobavila recenze na pražský koncert Napalm Death od nejmenovaného autora z nejmenovaných www stránek, který asi koncert zrecenzoval podle plakátu. Prý nás nestihl. (smích) Ale pár informací si zjistit mohl. Ostuda!

Výběr nového kytaristy byl zřejmě prozatím marný boj. Podle vašich informací se sice spřízněná osoba našla, ale hned po pár zkouškách to vzdala.

Tou spřízněnou osobou byl bývalý kytarista pražských Belligerence Ex-Nihilo. Sám se ozval, dostal šanci a musím říct, že po pár minutách jamování jsem byl maximálně přesvědčen o nástupci Honzy. Nebyl „jen" připraven (naučil se pár skladeb z „Iconoclasmu"), ale zároveň přinesl hromadu svých nápadů, které nádherně zapadaly do Uprise mozaiky a přirozeně rozvíjely to, co jsme přinesli na desce. Během třech zkoušek jsme měli připraveny tři nové skladby, které mělo možnost slyšet pár kamarádů ve zkušebně. Nastal ale nečekaný zlom, Ex-Nihilo otočil kormidlem o 180 stupňů a přestal mít zájem o hru na kytaru a nejspíš i celkově se hudebně realizovat. Pro mě v tu chvíli rána pod pás. Přesvědčování o náhlém zkratu nezabralo a nezbylo než respektovat jeho rozhodnutí. Nerozešli jsme se ve zlém a dnes mohu potvrdit vzájemnou spolupráci do budoucna na projektu z trochu jiného soudku. Netrvalo dlouho a ozval se kamarád Petr Chalupný, že by rád zkusil pár skladeb. Petr už se mnou a Beheritem spolupracoval v poslední sestavě Ahumada, tedy žádný nováček. Během dvou zkoušek jsme nalezli vzájemnou chemii, zkoušky zpravidelnily a momentálně dáváme dohromady koncertní set, který bude výhradně obsahovat skladby z „Iconoclasmu".

Kudy povede cesta Uprise dál? Momentálně „spíte", ale není to krok, značící spíše konec? Nebo je to vážně momentální „únava"?

Jak už jsem uvedl výše, vše nasvědčuje tomu, že z momentální únavy vzniká nová aktivita a jestli s Petrem půjde vše jako doposud, budeme začátkem příštího roku koncertně aktivní a začneme pomalu přemýšlet o novém materiálu. O konci myslím zatím nechce nikdo z nás slyšet. Ale jak jsem uvedl na Bandzone profilu Uprise, další zpráva, kterou uveřejníme, bude pozitivní. Tou zprávou myslím až v nové sestavě odehrajeme první koncert. Pak se vše vrátí tam, kde se to utíplo, a my se pokusíme navázat na staré časy.

Exklusivně v distribuci Metal Breath

MASTER'S HAMMER
Mantras

čtvrté nové album
po 14 letech v původní sestavě

Vesnická opereta
o 13 skladbách na CD

očekávejte opět klasické
Master's Hammer

Objednávejte za 320,- Kč na

www.metalbreath.cz/cz/obchod

Hellfire festival, NEC, Birmingham, Velká Británie, 8.11.2009

Ještě měsíc předtím, než se festival Hellfire uskutečnil, jsem ani nevěděl o jeho existenci. To není nic divného, protože letos proběhl teprve jeho druhý ročník. Jelikož stále udržujeme kontakt se Serotonal (i když přestoupili k labelu Union Black Records), na začátku září mi od nich přišel e-mail, že jsou potvrzeni na stejné pódium, jako hraje Katatonia, Anathema a My Dying Bride. Uff! To mi nemohlo uniknout. To byl vždycky můj sen, aby na stejném pódiu hrála „moje" kapela s takovými esy. Podíval jsem se na letenky a ouha. Drahé jak pes. Vypadalo to, že Hellfire budu muset vynechat. Asi o dva dny později mě napadlo podívat na stránky jiných aerolinek a já nevěřil vlastním očím. Letenky byly za hubičku a já je okamžitě koupil. Původně měl Hellfire festival probíhat tři dny, ale i tak jsem neměl v plánu navštívit všechny dny, protože ostatní byly určeny pro úplně neznámé spolky. Radši jsem je věnoval cestování – Londýn, Stratford Upon Avon, Coventry, Birmingham…

Dalším pro mě nepochopitelným organizačním trablem bylo to, že ani na oficiálních stránkách festivalu jste neměli možnost zjistit informace o tom, kdy přesně festival začíná a kdy můžeme očekávat ty které kapely. To jsem se musel dozvědět teprve až od kapely nebo složitě na fóru k festivalu. Co ovšem nemohu organizátorům upřít je úplně ideální volba místa festivalu. NEC neznamená nic jiného než National Exhibition Centre, tedy něco jako naše brněnské výstaviště. Daleko od města, žádný problém s hlukem, žádné problémy s parkováním, perfektní dostupnost – vlak přímo u výstaviště a v podstatě na křižovatce cest, mezinárodní letiště Birmingham hned vedle už je jen třešničkou na dortu. Skvělým tahem je určitě také propojení s hudebním veletrhem Music Live v sousedství konání festivalu.

Jak již bylo řečeno, festival měl být původně třídenní, ovšem kvůli nízké návštěvnosti se smrskl do dvou dnů a na tři pódia. Dvě doprovodná pódia byla umístěna v menších konferenčních sálech s kapacitou cca 100 až 200 lidí, nicméně byly vždy slušně zaplněné. Hlavní pódium bylo umístěno ve velké hale, ovšem zřejmě z důvodů kapacity bylo umístěno jen v její čtvrtině, ostatní části haly byly odděleny plentami. Kromě samotného pódia tu byly umístěny občerstvovací stánky a samozřejmě nezbytné stánky s merchandise. Překvapí vás, že zde byly zastoupeny více stánky s prodejem rockových oděvů než s hudbou?

Na výstaviště jsem přijel kolem třetí hodiny odpoledne a to na hlavním pódiu drtila lokální kapela jen skladby Iron Maiden. Trochu mě to zarazilo. Proč chodit na revival bandy, když si mohu poslechnout mladé, zajímavé a neokoukané kapely. To bych asi pořadatelům nejspíše také vytkl, pokud bych měl tu možnost. Pak již přišla zajímavá sestava, která přilákala nejvíce fanoušků. V půl šesté naskakují na pódium SEROTONAL – nová kapela původního zpěváka Anathemy Darrena Whitea. Jejich velmi krátký dvacetiminutový set se skládal z věcí z nového debutového alba „Monumental – Songs Of Misery And Hope". I když mám kapelu moc rád a jejich vystoupení bylo dobré, bylo znát, že ještě nejsou úplně zvyklí na takto velká pódia a ještě nějaký čas bude trvat, než bude jejich vystupování zcela na 100%. Nicméně sklidili obrovský aplaus publika za výborné skladby jako „Self Control Seizure", „Chaosmind" či „Wasteland". Určitě bych jim dal větší prostor, než jaký dostali. Původně totiž měli hrát v hlavním bloku jako druzí po October File. Ti následovali hned po Serotonal, ovšem celé jejich vystoupení pro mne bylo tak trochu míjející. OCTOBER FILE nehráli špatně. Jejich produkci bych nazval jako moderní šlapavý stoner rock, nicméně jako by po každé skladbě ve vás nic nezanechali. Jakoby jejich hudba plynula, aniž byste si zapamatovali jediný tón, jedinou melodii. Proto jsem byl z jejich vystoupení zklamán. Následovala sestava, na kterou jsem se těšil nejvíce (a zřejmě i návštěvníci festivalu). Jako první z velkých kapel se představila švédská KATATONIA. Její dlouhá kariéra by se dala charakterizovat jako pozvolný vzestup až po vrchol. Troufám si tvrdit, že právě Katatonia dnes patří mezi pět, šest nejlepších doom-metalových kapel světa. Já osobně považuju jejich poslední tři alba „Viva Emptiness", „The Great Cold Distance" a „Night Is The New Day" za jedny z nejlepších doomových alb poslední doby. Stejně tak musely logicky zaznít skladby jako „Soil's Song", „Consternation" nebo „July" nebo úžasná „Forsaker" z letošní poslední desky. Byť vystoupení bylo trochu slabší (zažil jsem jejich lepší set), patřila Katatonia mezi dvě nejlepší kapely večera. Měla skvělý zvuk, skvěle komunikovala s publikem, kvalitní byl i uhrančivý zpěv lídra kapely Jonase Renkseho. Následující ANATHEMA, kterou jsem měl možnost během posledních třinácti, čtrnácti let vidět mockrát, mě bohužel hodně zklamala. Já nevím čím to bylo, ale klukům to nesedělo, atmosféra silných skladeb jako byly „Moment In Time", „Lost Control", nezbytná „Fragile Dreams" nebo „Panic", vyšla naprázdno. Možná to byl prostor, možná se kluci neslyšeli, možná nespolupracovali, možná zrovna tenhle večer jim nebylo dobře, nevím. Nicméně, chlapci, je mi líto, ale i přesto, že jste mojí velkou jedničkou, prostě tento večer to bohužel nevyšlo. Nicméně dva momenty tohoto vystoupení byly opravdovým zpestřením. Skladbu „A Natural Disaster" si zazpívala společně s kapelou i studiová zpěvačka Anna Livingstone, kterou znáte z desky a závěrečný song „Sleepless" také po dlouhých čtrnácti letech Darren White, jejich původní zpěvák. Jsem rád, že k této historické záležitosti přispěla i moje maličkost. Kupodivu právě tahle věc sklidila největší ohlas celého vystoupení Anathemy. A pomalu se blížíme do finiše. Jak jsem byl zklamán z Anathemy, trochu jsem se bál, aby se to samé nestalo s následujícími MY DYING BRIDE. Nestalo se tak. Dokonce naopak mohu říci, že tohle právě byl jejich nejlepší koncert, který jsem kdy viděl. Od dob začátků se ovšem jejich pódiová show nezměnila. Statické postoje, zpěvák Aaron v sebevražedné extázi, zkrátka klasika. Co mě však dostalo, byl jejich dokonalý, vražedný zvuk. Podladěné kytary, tohle byl prostě nářez! A museli to uznat i jejich ne zrovna přívrženci. Hodinový set sestával samozřejmě z novinek jako „Bring Me Victory" či „My Body, A Funeral" z aktuálního alba „For Lies I Sire", ale i řekněme hitovek – vychutnal jsem si „Cry Of Mankind" z „The Angel And The Dark River", jejich nejlepší věc možná vůbec, či dlouho nehraných věcí, jako byla „Vast Choir" z debutu „As The Flower Withers". Vynikající, prostě není co dodat. Hlavními hvězdami večera byli dramaturgicky trochu nešťastně FIELDS OF THE NEPHILIM, na které jsem sám byl zvědav a které moc neznám, jenže jejich poměrně monotónní a stereotypní šlapavý gotický rock mě po čtvrté skladbě přestal bavit. Navíc jejich vystoupení postrádalo koule, což takovým podobně laděným Sisters Of Mercy na jiné akci nechybí. Omlouvám se, ale víc toho napsat nemohu.

Splnil se mi sen! Hellfire byl výborný, tak doufejme, že zase za rok bude. Letošních cca 800-1000 návštěvníků by organizátory nemuselo příští rok uspokojit…

-las-

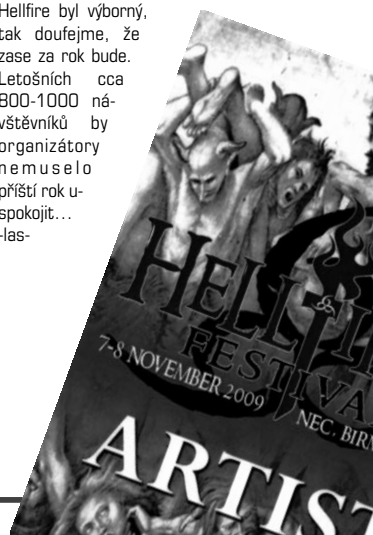

době výjimkou. Teprve až po třetím poslechu jejich debutového alba jsem schopen o nich něco kloudného napsat. Psát o tom, že finská kapela je po stránce instrumentální či aranžérské nebo zvukové vysoce kvalitní, je nošení dříví do lesa. V dnešní době už to asi ani jinak nejde, skupina by neměla šanci. Celé je to tedy o tom, zda je něčím výjimečná či originální. Vydavatelství Firebox Plutonium Orange představuje jako stonermetalovou kapelu, pod čímž si já nejsem totiž schopen skoro nic představit. Čím dál ale víc nabývám dojmu, že se jedná o typicky finskou melodickou metalovou kapelu. Typické prvky jsou melodické refrény, šlapavá rytmika, podobný sound kytar či čistý nicméně nakřáplý vokál. Paralelní kapely jsou například Rasmus, HIM či starší Sentenced. Deska je kvalitní, melodická, dovedu si ji dobře představit i živě na koncertech. Nicméně chybí jí možná něco uhrančivého, přesvědčujícího, prostě něco, co ji dokáže povznést nad vše ostatní. Zajímavostí desky může být i to, že kytaristou je Juha Raivio a bubeník Pasi Pasanen ze Swallow The Sun (bubeník jako ex-člen).

Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 5, -mih- 4

ROOT
Hell Symphony
2009, I Hate Records

Ze všech desek Root pravděpodobně právě u této je pro zařazení do kontextu nejužitečnější pohled z odstupu. "Hell Symphony" (1991) představuje organický mezistupeň mezi dřevně rámusivým debutem a následujícím albem "The Temple In The Underworld", které lze s úspěchem považovat za přelomový výtvor a kde už se prakticky v plné šíři projevila svébytná magická poetika kapely. Pekelná symfonie, takto sada dvanácti portrétů proslulých pekelníků, ještě v sobě má zřetelné dozvuky metalového feelingu 80. let, místy se do uší nelítostně zařízne prapůvodní blackmetalová estetika, některé zběsilé riffovačky v sobě mají intenzitu kvapíkového thrashe. Kompozice ovšem začínají postupovat rafinovanějším směrem, atmosféru dotvářejí melancholické odbočky nebo akustické vyhrávky. Na každém kroku vystupují do popředí náznaky nezaměnitelných vokálních a kytarových postupů. Otěže ale zatím ještě většinu času třímá striknì, nekompromisní agresivita, zatímco v budoucnu bude temnota prosazovat své spády o poznání sofistikovanějšími prostředky. "Hell Symphony" je z dnešního pohledu samozřejmě pamětnická záležitost, bez určitého nostalgického rámce by asi k desce přistupoval už jen velmi úzký okruh ortodoxních puristů. Přesto se dá říct, že i po zvukové stránce přetrval materiál po téměř dvou dekádách v podobě důstojné a veskrze poslouchatelné. Aktuální reediční řada na etiketě švédských I Hate Records nabízí alba Root v původním znění, obohacená o několik bonusů. V případě "Hell Symphony" jde o trojici živých nahrávek ("Lucifer", "Leviathan" a kultovní "Píseň pro Satana") z let 1999-2002.

Autor: –mih–
Redakce: nehodnoceno

ROOT
The Book
2009, I Hate Records

"Kniha" přišla na svět v roce 1999 de facto jako rozuzlení obtížné etapy v existenci Root a představuje kapelu ve vrcholné formě. Vytříbené kompozice, pronikavé melodické postupy účelně provázané s dokonale fungující atmosférou, nad tím vším samozřejmě důsledně promyšlené textové pozadí… Netřeba vyjmenovávat zásadní písně ani pozoruhodné aranžérské momenty - deska nemá slabší místo, těží z důmyslné práce s dynamikou a organicky namíchanými kontrasty mezi epickými darkmetalovými hymny a křehkými vsuvkami poznenáhlu vstupujícími do děje a nenásilně odplouvajícími neznámo kam. Materiál nepřeslechnutelně navazuje na předchozí "Kärgeräs", ale prezentuje se ve zralejší podobě co do vrstevnatosti a pestrosti, ale také (ještě výrazněji) v otázce kvality produkce. I po deseti letech album při poslechu svádí k odpoutání od reality a k uvolněnému odletu do tajemného fantaskního mezisvěta mimo čas a prostor – a netřeba se hned ohánět temnotou a démony. Magický pocit čehosi nedotknutelného se tu vznáší bez ustání, ale na rozdíl od jiných alb Root u "The Book" tolik nevnímám ono obligátní strašidelno… (Snad tuto poznámku nebudou tvůrci vnímat jako inverktivu nebo nepochopení díla.) Další pronikavou devizou "Knihy" je její kompaktnost a dokonale celistvé vyznění, což je hledisko, které zase doceníte například ve srovnání s následující "Black Seal." Pozoruhodná je v tomto případě i sekce závěrečných bonusů: demoverze "The Curse (Durron)" je ještě poměrně standardní předprodukce, následují ale velice neobvyklé a zajímavé pohledy na "Lykorian" (ve dvou verzích) a "Corabeu", zachycující Big Bossovy zárodečné vokální nápady pouze za doprovodu velmi úsporně pojatého synťáku.

Autor: –mih–
Redakce: nehodnoceno

UPRISE
Iconoclasm
2008, Shindy Productions

Co si budeme nalhávat, doba, kdy v Čechách „velká pětka" vydávala cédéčka jako na běžícím páse (mnohdy se dostali k číslu 15-20 vydaných titulů za rok) už jsou zřejmě dávnou historií. Jedním z markantních ukazatelů je i Martin Brzobohatý, který nabral vítr do plachet pořádáním koncertů všeho druhu a vydavatelské choutky byly (snad i díky zhoršenému prodeji) odsunuty na tu méně preferovanou kolej. Naštěstí díky dlouholeté zkušenosti Martin ví, kam sáhnout, a tak nám povětšinou nabídne velmi dobré produkce z českých a slovenských UG vod. Uprise nepůsobí na scéně nikterak dlouho, rok vzniku 2006 by většinu kapel bez okolků pasoval do role učedníků a „roztleskávačů". Ale pozor, vnímavý posluchač, který se rád polaská s bookletem a nějakou tu českou grindující partičku již dostal do svých uší, rozhodně ví, s kým má tu čest! Abych neignoroval ty méně obeznámené, zde je výčet postav, které nabraly odvahu a měly tu drzost se vkrást do našich sluchovodů: Honza (Exhale/ Bizarre Embalming), Milan (Alienation Mental / Ahumado Granujo / M.A.C. of Mad), Jurgen (Ahumado Granujo / Intervalle Bizzare) a Puti (Four Seats For Invalides / Contrastic / Opitz)! Co jméno, to pojem v death grindovém kolotoči. Po debutovém stejnojmenném EP v roce 2006 se pánové postarali o další říznou fošnu, plující v drsných bouřlivých vodách světového (!) death grindu. Bez výčitek si dovolím tvrdit, že tato deska bez problémů může konkurovat ve všech ohledech kapelám světového věhlasu. Uprise představují velice kompozičně dobře zvládnutý materiál, říznou produkci a vybroušený zvuk té nejlepší kvality plný dynamiky. Léta praxe, dřiny a odříkání teď sklízí zasloužené plody a pasují Uprise do role „nositelů ohně". K vyzrálosti kapely patří i ten fakt, že dokáží naservírovat posluchači jen to, co je nezbytně nutné a 25 minut hudební produkce plně dostačuje k zařazení si kapely do svého osobního žebříčku. Snad jediná výtka může putovat na grafické zpracování obalu. Není nejhorší, ale čekal bych o trochu více. Chybí tomu nápad… Nevýrazná nic neříkající forma koláže nepůsobí příliš profesionálním dojmem.

Autor: -K- 5,5
Redakce: -las- 4,5, -mih- 5

Košíčkem označené recenze v této rubrice jsou tituly, které jsou v nabídce v distribučním katalogu Metal Breath Production. Můžete si je tedy případně i objednat. Aktuální stav skladu můžete sledovat on-line na metalbreath.cz /cz/obchod.

INZERCE

Kdo by měl zájem o kvalitně svázané kompletní ročníky časopisů: ROCK & POP (1996-2001) a WHIPLASH (1998-2002), nechť se ozve na e-mail: info@metalbreath.cz

mindwork

Kdybychom měli takovou rubriku, kapelu Mindwork bychom mohli velmi dobře umístit pod pomyslnou přelepku "o kom se na domácí scéně poslední dobou hodně mluví". Progresivně deathoví Pražané nedávno zabodovali s velice zdařilým debutem "Into The Swirl", podle některých pikantních zvěstí možná jedním z posledních titulů vydaným pod hlavičkou Shindy Productions. O stručné představení čtveřice se postará zpívající kytarista Martin Schuster.

Ve víru skromného perfekcionismu

Většinou nemá smysl jít doslovně po významu názvů kapel, nicméně... Mindwork... Znamená to, že vaše kapela je hodně intelektuální záležitost?

Neřekl bych přímo intelektuální, i když má název naznačovat, že se nad hudbou snažíme zamýšlet. Ale popravdě řečeno jsme se výběrem vhodného jména dlouho netrápili, ze dvou alternativ jsme vybrali tu údernější. Pro zajímavost – druhá možnost byla Undiscovered Dimension.

Váš nástup na scénu je poměrně rychlý a razantní. Fungujete od konce roku 2006. Co tomu předcházelo a jak proběhl rozjezd?

V prvé řadě tomu předcházelo nutné zlo v podobě pocení krve nad svým nástrojem, tím si asi musí projít každý hudebník. Já osobně jsem si nějaké ty zkušenosti získal v mé první kapele Arawen, v případě spoluhráčů se jedná o kapely Desideria, Her Majesty a Hell. Tři z nás se potom sešli v prog-melodických Deafening Silence, po jejichž rozpadu začínala být sestava nové skupiny víceméně evidentní. Půl roku se za neustálého zkoušení nového materiálu hledal vhodný kandidát za bicí a s nástupem Filipa (Lammoth) byl Mindwork kompletní.

Není to tak dávno, co jste připravili první demo. Na něm už byl základ materiálu pro debutové CD "Into The Swirl", přesto mě překvapilo, jak rychle jste se pak odrazili k desce.

V době, kdy vyšlo demo, byl materiál na debutovou desku téměř hotov, takže mě osobně tento „odraz" až tak překvapující nepřijde. Ale ani sami jsme tenkrát nepočítali s tím, že desku budeme nahrávat tak brzy po demu. Tato rychlá návaznost byla způsobena především tím, že se nám podařilo sehnat vydavatele dřív, než jsme čekali.

Hodně se mluví o tom, že jste od dema k desce výrazně pokročili. Skladatelsky, v případě těch songů z dema aranžérsky, ty osobně pěvecky. Právě zpěv a nevýrazné vyznění jinak slibných nápadů byly nejčastějším důvodem k výhradám v případě dema, ale záhy se to vše obrátilo v pochvaly směrem k CD. Nastal tedy v tom krátkém mezidobí nějaký zlomový okamžik, nebo jste prostě tak pracovité včelky, které se rychle zlepšují?

Na to zřejmě nelze jednoznačně odpovědět, nicméně žádný zlomový okamžik, pokud vím, nenastal. Ten posun bych spíš než naší pracovitosti přiřknul kombinaci více faktorů jako např. dostatku času ve studiu, jisté dávce perfekcionalismu, jež se v člověku při nahrávání plnohodnotného CD objevuje ve větší míře než při nahrávání dema, nebo touze neopakovat se a poučit se z chyb.

Často se mluví o vaší fascinaci kapelami jako Cynic nebo Death. Co by za to jiní dali, přesto u kapely s ambicemi by našinec čekal jakousi snahu o svébytnost a emancipaci. Souhlasíš, že zatím jdete spíš ve stopách velikánů?

Souhlasím a nikdy jsem to nepopíral. Na druhou stranu se mi zdá, že je to v našem případě až trochu přehnaně nafouklá bublina. Jediné, co na svou obranu mohu teď udělat, je slíbit, že budoucí tvorba Mindwork bude daleko svébytnější.

Podobná hudba zažívá poslední dobou něco jako renesanci, zreformovaly se snad všechny dříve nepochopené průkopnické party typu Atheist, Cynic, Pestilence... Pozorujete podobné tendence či trendy i nějak prakticky? Teď nemyslím to, že ve světě vzniká i nemálo rafinovaně hrajících kapel nové generace.

Spíš by mě zajímalo, co tím myslíš, než co tím nemyslíš (smích), protože si nejsem jistý, jestli tvou otázku chápu správně. Pokud se ptáš, jestli pod vlivem vzrůstajícího zájmu o tebou zmíněné kapely vnímáme i nárůst popularity Mindwork, odpověď zní ne.

Přesto myslím, že vám okolnosti naznačené v předchozí otázce můžou celkově nahrávat. Co třeba bleskové vydání vašeho debutu? Jiné nadějné kapely čekají na šanci roky, vy jste ukázkově "vystřelili"... Natáčeli jste na začátku roku 2009, práce skončily tuším někdy v únoru a v dubnu už bylo venku CD. Asi jste Shindyho museli hodně nadchnout.

Od Shindyho jsme dostali odpověď prakticky okamžitě, což celý proces vydání samozřejmě znatelně urychlilo. Ale když vezmu v potaz časový úsek, který uplynul od vytvoření první skladby až po samotné vydání, „vystřelením" bych to nenazýval. (smích)

Jakožto pražská kapela jste natáčeli v Shaarku. To je trochu z ruky, obvyklá Hostivař se vám nezamlouvala?

Abych to uvedl na pravou míru, v Shaarku jsem nahrávali naše demo CD. Jelikož nám nezbylo moc času na mix, rozhodli jsme se jej přemixovat v tebou zmíněné Hostivaři. O možnosti natáčet zde album jsme uvažovali, nicméně zejména z finančních důvodů jsme se rozhodli pro Shaark, později pro Šopu.

A copak to, nějaké neshody v Bzenci?

"Into The Swirl" se kompletně nahrálo a mixovalo v Šopě. Pokud ze mě chceš vytáhnout nějaké informace bulvárního rázu, tak tě bohužel zklamu. Za změnou studia rozhodně nestojí jakékoliv neshody, zkrátka jsme chtěli naše skladby zvukově odlišit od dema, což se myslím povedlo.

Povedl se vám výrazný obal, který vyvolává silné pocity, souzní s muzikou a vizuálně je sympaticky celistvý. Jak souvisí s obsahem alba, eventuelně jeho názvem?

Obal alba znázorňuje jakýsi myšlenkový vír reprezentující věčnou touhu člověka po poznání - odtud "Into The Swirl". Rozebírá se zde například otázka posmrtného života v podobě osvícení, jež je zde nastíněno jako spojení tělesné energie s energií vesmíru (inspirováno zákonem zachování energie). Dále se lehce zaobírám polemikou nad smyslem života, jeho vznikem a zánikem, ale i ryze sociálními aspekty lidské existence.

Prezentujete se jako hodně celistvá jednotka, datum vzniku kapely počítáte vlastně až od příchodu stávajícího bubeníka jakožto posledního do party. Přitom mám pocit, že fungujete spíš na principech takového toho leadrovského modelu, kde hlavní díl kreativity i rozhodování je na tobě. Nebo je to omyl?

Omyl to asi není, ale není to tak úplně ani záměr. Do budoucna bych velmi rád zapojil do tvůrčího procesu celou kapelu, tak uvidíme jak to dopadne.

text -mih-

THE PROPHECY

Neděje se tak často, aby nás nějaká nahrávka natolik oslovila, abychom na jejím základě požádali kapelu o rozhovor. „Into The Light" ovšem takovou nahrávkou je. Možná je to také tím, že britská doomová scéna je sama o sobě nepřeslechnutelná a originální. Skupina The Prophecy se může tak stát další skvělou kapelou po boku takových hvězd, jako jsou My Dying Bride, Anathema, Paradise Lost a dalších. Na naše otázky odpověděl zpěvák The Prophecy Matt Lawson.

Jméno The Prophecy je hodně běžné. Znám několik kapel se stejným názvem. Nebojíte se, že vás budou fanoušci zaměňovat s jinými?

Samozřejmě. Když se podíváš do encyklopedie metallica na jméno The Prophecy, najdeš tam několik podobných. Nejvíce je asi známá texaská deathmetalová kapela Prophecy. Já si ale myslím, že jen velmi málo lidí, kteří přijdou na náš koncert, budou očekávat jinou kapelu. A v těch několika málo případech byli nakonec lidi hodně spokojení. Spíš jsme víc otrávení, když promotéři špatně uvedou naše jméno na letácích nebo plakátech. Často nás psali jako Prophesy, Profecy a tak podobně…

Jste opravdu velmi kvalitní doommetalovou kapelou. Nejste však na scéně moc dlouho. V poslední době není moc běžné, že se objeví nová a zajímavá doomová kapela z Anglie. Už je to hodně dlouho, co jsme mohli objevovat kapely jako Anathema, My Dying Bride, Paradise Lost a další. Co vás vedlo k tomu, že jste začali hrát právě tenhle styl? Doom metal přece není v Anglii moc populární?

Není, máš pravdu. Doom metal skutečně moc populární v Anglii není. Všichni jsme vyrůstali na Paradise Lost, My Dying Bride a dalších. Všechny tyto kapely jsou místní, což jen podpořilo náš zájem. Uvědomili jsme si, že chceme dát naší hudbě smysl a že je pro nás nejdůležitější svoboda, abychom mohli hrát to, co skutečně chceme. Hudba, kterou jsme začali dělat, byla charakterizována jako doom metal. To skutečně nebyla volba dělat tenhle styl, prostě to vyplynulo z nás…

Jaký je tvůj názor na současnou metalovou scénu v Anglii? Nemyslím však takovou tu velkou oficiální scénu jako jsou Iron Maiden a podobní. Myslím undergroundovou scénu…

Máme pár dobrých kapel, ale čím dál tím méně koncertují. Ale abys mě nepochopil špatně, v Anglii je hodně koncertů, ale kapel, které momentálně letí a jsou trendové. Velmi zřídka však můžu vidět kapelu, která mě doslova dostane nebo překvapí.

Je opravdu pro vás těžké hrát živě? Jak je vlastně složité u vás uspořádat koncert?

V Anglii je to hodně těžké. Doom není nikde populární. Vem si, že na běžné „dětské školní" kapely přijde 50-70 lidí a je to vůbec zázrak. Všichni jsou šťastní, jak se jim koncert povedl. Doommetalové koncerty jsou opravdu jen pro pravověrné skalní fanoušky. Vždycky je to obrovský risk, když vsadíš na doomové kapely a uspořádáš jim koncert. Může přijít málo lidí. Podmínky pro kapely nejsou výhodné, ani když hrají na běžných místech ve velkých městech, kde hrají slavnější rockové nebo metalové kapely. Bohužel.

Na vašich stránkách jsem našel, že jste hráli i v zahraničí. Speciálně v Holandsku. Vidíš nějaký zřejmý rozdíl, když hrajete venku a když doma v Anglii?

Je obrovský rozdíl mezi každou zemí, kde jsme hráli: Irsko, Belgie, Holandsko, Německo, Lucembursko, Francie, Rakousko, Maďarsko, Itálie, Španělsko, Portugalsko, Česká republika, USA, Rusko atd. Nejzajímavější na všem ale je, že můžeme vidět tu kterou zemi, kulturu, z jiného pohledu než z pohledu turisty. Je fajn, když máme den volna a máme čas podívat se na města, místa, kde jsme dosud nebyli a vstřebávat trochu kultury a vmísit se mezi místní. Fanoušci jsou vždycky odlišní. Různě reagují na naši hudbu, ale co je stejné všude, je jejich oddanost k muzice!

Jaký byl váš největší nebo nejdůležitější koncert?

Určitě náš koncert s My Dying Bride v londýnské Astorii. To byl náš největší koncert, který jsme kdy měli. Bylo tam asi 2000 lidí, ale co do dopadu a ohlasů na náš koncert to byl doomový festival v Moskvě. Blázniví ruští fanoušci prostě vědí, jak si to užít. Milují kapelu a my jsme jim dali to nejlepší z nás!

Právě jste vydali debutové album. Mohl bys jej trochu přiblížit našim čtenářům? Kdo jej vydal, jaká je distribuce CD, jak jdou prodeje, něco o tématice alba…

Ve skutečnosti je „Into The Light" naše třetí album. Tohle je ale první, které vychází po velkou firmou – Code666. Bude distribuováno přes SPV, což je fantastické… Stejně ale podněcujeme naše fanoušky k tomu, aby kupovali CD přímo od kapely. Takto nás totiž mohou fanoušci přímo finančně podpořit. Nám to hodně pomůže. Přesto ale prodej ostatního merchandise je pro nás to nejdůležitější. Často se to totiž stane, že organizátor nám nemůže nabídnout lepší podmínky tak, abychom pokryli všechny náklady spojené s koncertem a merchandise nám často velmi pomůže je lépe překonat. Pokud bychom jeli turné, kam nikdo nepřijde a nic nekoupí, pak bychom jako kapela rychle zkrachovali.

Jaké jsou vaše plány na příští měsíce a léta?

Na příští rok plánujeme velké turné, doufáme, že se také podíváme do exotičtějších míst. Budeme hrát v únoru na Maltě, kde by měl být Doom Metal Assault festáček a doufáme, že do léta napíšeme další nové skladby na nové album.

www.the-prophecy.net

připravil -las-

ze MB´51) a protože Martin „Shindy" Brzobohatý přesně ví, jak s talentovanými muzikanty naložit, okamžitě domluvil spolupráci na debutovém CD „Into The Swirl". A musím uznat, že se pro mě Mindwork stali černým koněm české UG scény pro rok 2009! Výtečný technický death metal s prvky jazzu s velmi povedenými aranžérskými prvky, skvělý zvuk ze studia Šopa, a obal nad kterým srdce metalového nadšence zaplesá. I délka samotného CD plně vyhovuje – 35 minut je přesně porce k najezení a ne k přežrání. Tím bych ukončil slova velebení a protože bych to snad ani nebyl já, tak si taky trošku musím rýpnout: největší slabinou mě přijde vokální linka… Ta postrádá odvahu a snahu o pestřejší projev. Přijde mi v muzice Mindwork jako trpěné zlo, bez kterého se neobejdeme. Kvalitní vokál dělá polovinu kapely, a tak by byla škoda se zadrhnout na tak drobném problému. Chuck Schuldiner byl fenoménem a jen tak se mu přiblížit asi nepůjde. Tak to by bylo o bod méně, jinak ale nenacházím slabších míst a přeji Mindwork dobré vykročení do života. Porod se zdařil, tak teď pevnou ruku při výchově.

Autor: -K- 6
Redakce: -las- 5,5, -mih- 5,5

NEGATIVE FACE
The Garden Of Wishes
2009, Elysion Music

Recenze na cédéčka už prakticky vůbec nedělám, ale co mi zbývá, když tak výjimečné album, jako je "The Garden Of Wishes " od Negative Face, doposud nevyšlo jako double LP? Výjimečné, odlišné, jiné - a proto bude určitě nepochopené většinou, se kterou prostě nesplyne v davu. Přirozený status jedinečnosti miluju, a v tomhle případě rozhodně nejde o prvoplánovou záležitost, tady jiskří upřímný emoce a bije srdce jako snad nikdy předtím. Můžeme teď rovnou přeskočit k obalu, ať se nedržíme zkostnatělých klišé recenzí. Ve své podstatě takřka minimalistický motiv plasticky vystupující nad povrch luxusního digipacku je velice působivý a umocňující povahu hudebního obsahu. Obal je zkrátka ruku v ruce provázaný s hudbou a funguje, což je určitě hodně důležité a nadmíru ocenitelné, zvlášť na tak malém fyzicky hmotném formátu, jakým je CD. Originálně vyřešený je i booklet s českými překlady a předmluvami, motty či komentáři anglických originálů skoro meditativních textů, dotýkajících se podvědomě smyslu bytí, a třeba názvy všech písniček ve slepeckém embosovaném písmu je v neposlední řadě další z milých detailů koncepčního alba. Hudba na ploše takřka hodiny se skládá ze sedmnácti kapitol, v nichž hostovalo tolik hudebníků, že je možné je počítat rovnou v desítkách. Každá ze skladeb má svoji jedinečnou náladu a popisovat je tu jednu po druhé by bylo sice poměrně jednoduché (ke každé by se nechalo psát, aniž by se člověk opakoval), ale práce by to byla zbytečná v tom smyslu, že nekonečná stať by těžko udržela čtenářovu pozornost, což album naopak lehce dokáže i na vzdory zrychlené době. Hudebně vychází generálně z rockového základu upomínajícího na hluboké, v podzemí vroucí hard'n'heavy kořeny vrchního skladatele Matěje Lipského, kterého ze své povahy nemůže uspokojovat jakkoliv ortodoxní přednes. Na jednu stranu může posluchač valit uši, kolik poloh, druhů zpěvů (pochopitelně obou dvou pohlaví), jaké všechny nástroje a jak jsou použité v rámci jednoho alba, kolik hudebních stylů je poodkryto či zcela obnaženo, na druhou stranu ho po uplynutí oné hodiny nikdo zaručeně nebude křísit v křesle. Na předchozím, čtyři roky starém albu "Stín" Negative Face prodělali úspěšnou maturitu, "The Graden Of Wishes" je vynikajícím studiem na vysoké škole. Jasně, jedná se o velmi složitý studijní materiál a místy může lehce klopýtnout (mám-li být konkrétní, pak snad v těch úplně nejpříkřejších přechodech, do kterých by se však standardní kapela - byť by chtěla sebevíc - nikdy nepustila), ale ve své kráse jako celku, jej nemohu hodnotit jinak, než opět jako jedno z vůbec nejsilnějších domácích rockových alb (tentokrát roku 2009).

Autor: -FBB-
Redakce: -K- 4,5, -mih- 6, -las- 5

ONSET
One Nation Under God
2008, Onset

Býval jsem kdysi šéfredaktorem Metal Breath. Už nejsem. Po dlouhém přemýšlení jsem svou pozici přenechal Pavlovi Kusniarikovi. Původně jsem si nemyslel, že to bude mít takový vliv na chod Metal Breath, ale má. Pavel má jiný pohled na věci než já (což je pochopitelné) a některé věci dělá jinak. Ne špatně, prostě jinak. Mě ale tyhle věci ve svém důsledku strašně obohacují. Uvědomil jsem to na této recenzi. Předtím bych toto CD vůbec nevybral k recenzi a určil bych někoho z mých kolegů, aby se toho ujal. A proč? Moje oblíbené žánry metalu jsou známé, takže recenzovat hardcoreovou kapelu je pro mě takový malý překladatelský oříšek (pro Pavla – „kolik višní, tolik třešní"). Nedokážu totiž kapelu porovnat s jinými ostatními v daném žánru. Musím být však profík a se ctí se s ní popasovat, takže následující řádky budou sledem mých pocitů, postřehů. Je to zkrátka mé první setkání s kapelou. Na první poslech je znát, že Onset nejsou žádní nováčci na scéně. Za sebou mají nějaká ta dema, „One Nation Under God" je druhá oficiální deska. Takže samozřejmě – jsou tu znát zkušenosti – ostatně zvukové produkci, aranžím, instrumentálním dovednostem, výtečnému drsnému zpěvu nelze v podstatě nic vytknout. Kapela hodně používá češtinu, což lze jen s povděkem kvitovat, protože v našem prostředí může být Onset úspěšnější právě s mateřštinou než s cizáckou angličtinou. Navíc s hardcoreovou tématikou textů se dá víc vyhrát v češtině. A já myslím, že to fanoušci náležitě ocení. Ostatně v zahraničí by Onset sice možná mohli zabodovat, nicméně si myslím, že podobně znějících „soukmenovců" je tam jako máku. Je vidět, že se Onset nad svou produkcí baví. A to také desce přidá, odlehčí ji to od zbytečného pózerství, které lze u HC kapel docela často pozorovat. Dokonce ve skladbě „Crippled" můžeme zaslechnout i ženský zpěv, což v hard coru taky není obvyklé? Nebo ano? Ve výsledku je deska hodně povedená. Svědčí o tom mé hodnocení…

Autor: -las- 5
Redakce: -K- 4,5, -mih- 3

PATHOLOGY STENCH
Meatall
2008, Shindy Productions

Na čtvrtou desku Pathology Stench se čekalo dlouhých pět let, ale bánskobystrická stálice znovu nezklamala. Kdesi jsem četl bonmot, že "Meatall" zní jako kdyby Vader chtěli zvuk Obituary. Chvílemi se s tím dá souhlasit, jindy se zase nabízejí jiná připodobnění. Nerad bych ale vyvolal dojem, že jde o nějakou kompilaci okopírovaných postupů - Pathology Stench zkrátka provozují styl, který už je na scéně tak hluboko a široce zakořeněn, že vlastně není možné nějakou tu veličinu sem tam nepřipomenout. Kapela vystupuje opět v pozměněné sestavě, typický rukopis ale zůstal nedotčen. Ráz určuje chytře vystavěný syrový death metal tradičního ražení, do něhož se místy vplétají starothrashové štychy, brutálně žlučovitou příchuť vyvažují dostatečně melodické vyhrávky, občasné volnější pasáže a zapomenout nesmíme ani na sporadické, ale efektní "atmosférické" motivy (třeba v úvodní "666 Rounds"). Celkový zvuk je posunutý mírně do kybernetična špetkou industriálně syntetického "ruchání" a hlavně naduněným soundem rytmiky. Nad vším se klene Bárův dominantní, ale vždy srozumitelně artikulující chrčák, který ojediněle překvapí přechodem ke krákoravému jekotu. Silný, sebejistý a dost možná vůbec nejpropracovanější počin ostřílených mazáků.

Autor: -mih- 5,5
Redakce: -las- 5, -K- 5,5

PLUTONIUM ORANGE
Volume
2009, Firebox Records

Většinou si udělám základní úsudek o tom, jak na tom kapela je, už po prvním poslechu desky. Finové Plutonium Orange jsou po delší

energie, kdy se typická melodičnost potká s jakousi ufoidní erupcí a výsledkem je ambivalentní pocit neodolatelné chytlavosti, ale současně i zvláštního humpoláctví. A tak je to víceméně se vším. Kapela střídá zajímavé motivy s lacinějšími a někdy si to parádně sedne, někdy se to rozjede. Působí to zhruba podobně jako pohled na muzikanty do bookletu - mimozemšťan, kravaťák, žena vamp, uniformovaný pochůzkář junior, garmoškář od dechovky… Michodem pohled na web odhaluje, že v sestavě došlo od vydání alba ke změnám, basák Andy a cellistka Syrrah už jsou vedeni jen jako příležitostní hosté.

Autor: -mih- 3,5
Redakce: -las- 4, -K- 3,5

PETR HEJÁTKO & BAND
Kyvadlo času
2008, vlastní náklad/Avik

Někdy za nás podvědomí udělá rozhodující díl práce, když mysl tápe v rozpacích. Co napsat o takovém albu? Nakonec z hlubin vyplavalo na pomoc zasuté lidové rčení, že celek je jen tak silný jako jeho nejslabší část. A to je bohužel výmluvné vodítko pro album "Kyvadlo času", které jednomu hudbymilovnému chlapíkovi splnilo sen. Pokud si však odmyslíme jeho přátele a blízké, pro kohokoliv dalšího bude sotva něčím jiným než ojedinělé vídanou kuriozitou. Vezměme to tedy telegraficky a pokud možno bez zbytečného sypání soli do obnažených ran. Rockový nadšenec Petr Hejátko usoudil, že by rád nazpíval své vlastní album a že se vyplatí utratit nějakou tu korunu, aby to mělo určitou úroveň. Oslovil tedy Miloše Beštu z kapely Asmodeus, který následně poskládal hrst písniček lehčího ladění, přesto nezaměnitelně definovaných jeho specifickým autorským rukopisem. S pomocí muzikantů z Asmodea bylo devět skladeb i natočeno, načež Petr Hejátko připojil své zpěvy, v pravém smyslu slova ochotnické se vším, co k tomu patří (intonace, výslovnost sykavek, frázování, feeling atd.). Songy jsou to vydařené, ostatně velice dobrou službu odvedly následně (s jinými texty) jako základ repertoáru asmodeovského bočního projektu A+. Ovšem v této podobě, pod názvem "Kyvadlo času" je to velmi smutné poslouchání.

Autor: -mih- 1,5
Redakce: -las- 3,5, -K- 3,5

IMMER
Ash To Ash & Dust To Dust
2008, Immer

Tak nevím jak vy, ale já o Immer slyším poprvé a to je rok vzniku tohoto uskupení datován 1992 (v Českém Těšíně). Ale omluvou mi budiž pouze prozatím jediné EP „Silence After Thunderstorm“ z roku 1993. Rozpad kapely nastal rok poté a až roku 2007 se pánové Sikes, Šušo a Gergard "Sony" Drong domluvili na znovu založení Immer. Stylovou škatulku death´n´roll definují Immer až po samý okraj. Jsem vcelku mile překvapen hudební kvalitou muzikantů, nebudu tvrdit, že by Immer posadil metalový svět na zadek, ale vždy si rád poslechu kvalitně prezentovanou muziku s hlavou a patou. Vzorem pro Immer jsou starý dobrý Bolt Thrower, Unleashed případně Benediction. Death metal středního tempa příjemně se valící kupředu a drtící vše co mu přijde pod kola. Nikdo nemá slitování, nikdo nebude ušetřen. Pravda, snad jediná výtka: nechápu vsuvky v AC/DC stylu, jako by kapela chtěla záměrně spadnout do zábavového stylu. Jak relativně velebím hudební stránku věci, tak chtě nechtě musím zaútočit na grafickou stránku obalu a délku nahraného materiálu. 53. minut je až příliš mnoho a ke konci CD se dá opravdu jen těžko soustředit na samu podstatu muziky. Méně je někdy více. No a zmiňovaná grafická úprava obalu je až dětinská. Škoda, je třeba si uvědomit, že v dnešní době prodává i obal! Celkově jsou pro mě Immer velkým překvapením a příjemně zbrázdili vody českého death metalu s vcelku kvalitním materiálem.

Autor: -K- 5
Redakce: -las- 4,5, -mih- 4

KAUAN
Aava Tuulen Maa
2009, MM Records / Firebox Records

Trochu jiné „metalové“ album dorazilo od spřátelených Firebox Records a přiznávám, že s kapelou Kauan jsem v minulosti neměl co do činění. A hned po prvních tónech se ukazuje, že moje chyba! Přátelé, kdo je příznivcem atmosféricky krásných a zdlouhavě pojatých melodií, toho čeká opravdový skvost! Ambient post rock z uralských plání - škatulka, která by ruským Kauan mohla padnout jako prdel na hrnec a pro ty z vás, kteří stále výrazně tápou, tak poradím mix ne nepodobný Pink Floyd a Tiamat v době “Wildhoney” v jiném instrumetálním hávu. Finsko a Rusko nikdy k sobě neměly daleko, a tak je tuze dobře, že finsko rusky deklamovaný materiál Antonem Belovem (guitar, vocals, keyboards, programming) dostal šanci vylétnout do světa. Společnice Lyubov Mushnikova doprovází svého kolegu na violu, ale musím uznat, že se nejedná o typickou strategii „nasadíme ženskou“, ale opravdu o vkusné zakomponování tohoto nástroje mezi ostatní instrumenty! Už z toho mám velkou radost, protože i zbytek hostujících nástrojů (klávesy, saxofon, další viola, cello, kotel, dudy a mnoho dalších) nenaruší pocit vyprávění o vzdálených krajích se silnou melodickou linkou. Třetí deska “Aava Tuulen Maa” ukazuje, že Kauan přesně vědí co chtějí, a tak v nahrávce nedostaly šanci pochyby a nejasnosti, které by mohly z desetiminutových kompozic nadělat změť zbytečných tónů. Až neuvěřitelně rychle 50ti minutový materiál uteče a příjemně rozpoložen musím dodat, že Kauan je pro mě velké překvapení, kterému by to mělo vydržet a rozdávat nám tklivé tóny i v budoucnu. Zkuste si ale raději udělat obrázek sami na stránkách www.myspace.com/kauanmusic, tady asi slova nestačí…

Autor: -K- 6
Redakce: -las- 6, -mih- 4

KAVIAR KAVALIER
Bukkake Express
2008, vlastní náklad

Jedna z recenzí, která přichází s poměrně výrazným odstupem - "nový" Kaviar Kavalier vyšel už v létě 2008 a v okamžiku vydání tohoto čísla Metal Breathu se o Tomáši Kohoutovi mnohem víc mluví v souvislosti s comebackovým výtvorem Master´s Hammer a na pořadu dne je i nová deska pod hlavičkou jeho projektu Necrocock, která se má nést v duchu temného, syrového, pomalého ambientě funerálního postapokalyptického metalu. V tuto chvíli se ale pojďme s Necrocockem přece jen vydat na pomyslnou sexturistickou cestu kolem světa, která tvoří koncepční rámec alba "Bukkake Express" - uprostřed bookletu najdete dokonce mapku konkrétních destinací, kde mistr prasák odevzdával vzorky DNA a naopak nabíral inspiraci. Hudebně není deska tak studená a odlidštěná jako předchozí "Studio Y". Materiál má hravou a docela veselou atmosféru, čemuž nahrávají základy songů i jejich dnes už u KK neodmyslitelné syntetické zdobení. Zároveň je taky zřetelnější "lidský element" - poměrně výrazný prostor dostaly Marcelovy kytary a místo automatu hrají živé bicí pod taktovkou Honzy Kapáka z Avengeru. Beze změny samozřejmě zůstalo to základní - nezaměnitelné Necrocockovy dekadentně bizarní vibrace spojené s osobitým melodickým cítěním, pestrou paletou jeho pitvořivých hlásků a především s jeho osobním "kouzlem", ze kterého člověku lehce mrazí v zátylku. Kaviar Kavalier má zkrátka po letech čekání na kontě další desku, která se rázně vymyká tuctovosti a jednoduchým schématům.

Autor: -mih- 5
Redakce: -las- 4,5, -K- 6

MINDWORK
Into The Swirl
2009, Shindy Productions

Kvalitního technického death metalu není nikdy dost a neznám človíčka, který by ofrňoval nos nad seskupeními typu Cynic, Atheist nebo legendárními Death. Pražští Mindwork se na českou scénu uvedli minulý rok demo snímkem „Inside The Consciousness“ (recen-

Cales

připravil -las-

Myslíš, že se něco změnilo v hudební metalové branži během posledních tří let? Jak to cítíš ty?

Těžko říct. Především jsme starší :-) Mě připadá, že v žádné branži nejsem. Jedu sám za sebe a moc se neohlížím napravo, ani nalevo. Každopádně je to celkově horší a horší jak s prodejem, tak se zájmem o dobrou muziku. Naprosto šílený konzum. Je strašně moc skupin, tudíž i díky tomu jsou lidi stále povrchnější a ztrácí se v tom. Koukají především na to, jak co vypadá, jak je kdo mediálně známý a podle toho soudí, co je dobré. Pak jsou zase extrémisti, kteří uznávají jen to staré a nic nové už pro ně nemůže být cool... V tomhle mi připadá, že se nic nezměnilo. Muzikantům dochází nápady, tak vznikl jakýsi trend “retro metalu”, kdy se vytváří záměrně zvukově zmrvené nahrávky, s napodobováním kapel z 80. tých let... Divné. Tohle naprosto nechápu u vyzrálých muzikantů, kteří umí dělat skvělé písně a vrací se k blití a primitivnímu rifování, jen aby se zavděčili fanouškům, kteří poslouchali jejich první desky, které měly největší úspěch. Resp. chápu, že si chtějí udržet pozici a hrát aby, měli peníze na obživu a chlast, ale nejsem si jistý jestli to někoho naplňuje.

“Savage Blood” byla úspěšná deska i přesto, že byla instrumentální. Přesto jsi se vrátil zpět ke zpěvu. Máš pocit, že hudbě Cales prostě chyběl?

Já myslím, že na “Savage Blood” zpěv ani moc nechybí. S tím záměrem tohle album víceméně vznikalo. Jednoduše jsem udělal tuhle vyjímku a dál v tom nehodlám pokračovat. Zpěv je nejdůležitější a nejpřirozenější instrument. Nedokážu si představit, že bych celý život nahrával pouze instrumentální alba nebo 20-30 let provozoval pouze black nebo death metal... Chápu, že dělník dělá tu stejnou práci až do důchodu, když jiné vzdělání nemá a ani mít nechce.

Nebo myslíš, že lidé v okolí měli na to, že se zpěv vrátil, velký vliv? Myslím fanoušky, lidi z branže, kolegy muzikanty...

To asi ani ne. Teď jsou zase dvě strany s názorem na můj zpěv. Jedna můj vokál kritizuje a druhá extrémně chválí, ale to je asi normální. S tím jsem počítal, že se najdou i tací, kterým můj zpěv nesedne nebo je bude srát, že jsem lepší než oni. :-) Pro mně je dost zásadní, že např. původní zpěvák Cales, Jirka Sedláček, mi osobně řekl, že je to velice dobře nazpívané. Zajímavé je, že kritika přichází od lidí, co buď neumí zpívat nebo poslouchají víceméně věci s growlingem nebo krákoráním. Můj vokál samozřejmě není dokonalý, ale jako pěvecký debut si troufám tvrdit, že je to na jedničku. Kdybych chtěl, tak použiju různé studiové finty a víc bych stříhal, dokud by intonace nebyla perfektní, ale to jsem nechtěl. Stříhání a opravování nedokonalostí jsem se při nahrávání záměrně vyhýbal, protože jsem si chtěl zpívání jednoduše užít. Navíc to moje hudba ani nevyžaduje. Musí v ní být zachycený původní “feeling”, náboj a živelnost. Alespoň tak já to vnímám, protože tímto instinktivním stylem přistupuji ke skládání i k nahrávání odjakživa.

Někde na internetu se v souvislosti s novým albem “KRF” objevilo jméno DeSeda (zpěvák Dark Gamballe, který již na Cales zpíval - pozn. redakce). Je to jen fáma, nebo je na tom kus pravdy?

S DeSedem jsme se o tom bavili. Začal jsem mu předzpívávat pracovní demo, které jsem mu chtěl poslat. Jenže nakonec to nebylo jen demo, nýbrž vznikla z toho komplet deska, na kterou jsem ho už nepotřeboval. :-) Navíc jestli sis všiml, barvy našich hlasů jsou dost podobné. DeSed kromě toho, že výborně zpívá, je i skvělý člověk, takže moje záměry neprosto pochopil. Tak stejně i Skuny, který taky geniálně zpívá a přitom je úžasně skromný a obětavý kluk. Z jeho strany jsem taky vyslechl pouze slova chvály, což je pro mně velká čest. Ale svoje slabiny znám a vím, že mám na čem pracovat, takže do hlavy mi to až tak nestoupá.

Mám pocit, že je deska “KRF” v porovnání se “Savage Blood” syrovější, přímočařejší, drsnější, méně zvukově méně čistá. Souhlasíš se mnou, nebo máš jiný pocit?

KRF je jednoznačně tvrdší a striktnější materiál, ale zvukově je taky o něco lepší, jelikož jsem za tu dobu pokročil i v práci se zvukem. Ovšem i když se zdá materiál přímočařejší, je tam na pozadí spousta složitých zvukových i hráčských aranží a především bicí jsou mnohem lépe udělané.

V tvé hudbě můžeme cítit dech starých časů, keltů, vikingů, drsné přírody a počasí, bojů, odhodlání, síly... Čteš knihy, díváš se na filmy, které jsou touto tématikou protkány? Případně jaké to jsou?

Spoléhám se především na svoji vlastní fantazii. Nejlepší inspirací je pro mě výlet do přírody. Filmy ok, ale nevím o ničem konkrétním, co by mě výrazně ovlivnilo. Knihy vůbec nečtu a žádnou muziku neposlouchám. Věnuji spoustu hodin práci na mé vlastní muzice, u toho spolupracuji s dalšími skupinami, takže potom si chci od hudby odpočinout a nic neposlouchat, abych měl odpočatý sluch a čistou hlavu.

Máš v hlavě nějaký nápad, který bys chtěl někdy “zhudebnit”? Mám na mysli jiná témata, než která jsem zmínil v předchozí otázce.

Chtěl bych udělat akustické album, ale to je věc budoucnosti a nevím jestli se mi to podaří vůbec ještě realizovat.... Snad jedině, že bys to vydal. :-) Teď mám zatím jen pár nových

nápadů a chci pokračovat zhruba ve stejném duchu... I když.... Uvidím, kam se to vyvine. Momentálně se již delší dobu hudbě a hraní vůbec nevěnuji. Jinak mám beznadějný sen asi jako každý muzikant. Složit alespoň jeden hit, který budou všude hrát a který by konečně vydělal slušné peníze :-)

Moc často se nemluví o tvých dalších aktivitách jako je produkce, mastering nebo autorství v jiných projektech. Na čem ses v posledních třech letech podílel?

Autorsky naposledy pro Aleše Brichtu, ale ta spolupráce je již delší dobu u konce a už v tom nemíním pokračovat. Jinak u mě občas nahrávají kapely, nebo jim mixuji nahrávky a dělám mastering. Například Amon, Suzaplay, Edain a kompletně jsem produkoval Sezarbil - “Dark God”. Teď je dohodnutá spolupráce s Asgard a oslovují mně i další skupiny, ale záleží na tom, jestli budu časově stíhat a jestli se mi hudba těch kapel bude líbit. Některé kapely si dokonce myslí že jsou úžasné a že pro ně budu pracovat zadarmo, protože je to UG. Zvláštní. :-)

cales.mysteria.cz, bandzone.cz/calesclan

DISTRIBUČNÍ KATALOG METAL BREATH PRODUCTION

Na tomto místě se dozvíte několik nezbytných informací, jak z našeho katalogu objednávat. Můžete objednávat:

1) Přes **INTERNETOVÝ OBCHOD (www.metalbreath.cz/cz/obchod/)**. Tuto možnost naprosto preferujeme, protože zde máte k dispozici maximálně aktuální distribuční katalog on-line. Můžete si zde vyhledávat v kategoriích CD, MC, DVD a trička. Uvádějte prosím vždy vaši správnou e-mailovou adresu (vaše adresa nebude dále zneužita) nebo tel. číslo (nejlépe mobil), abychom vás v případě nejasností nebo nedostupnosti některého z objednaných titulů mohli kontaktovat zpět. **Případné další informace jsou uvedeny na internetovém obchodu www.metalbreath.cz v sekci "Jak nakupovat". Zde jsou k dispozici aktuální informace.**
2) **SMS**kou na číslo **606 417075** či **E-MAILEM** na adresu **info@metalbreath.cz** (předmět objednávka).
3) **PÍSEMNĚ** na adrese: **METAL BREATH, P.O.BOX 5, 330 11 TŘEMOŠNÁ U PLZNĚ**.
4) **TELEFONICKY** na čísle **606 417 075**, při telefonické objednávce si můžete ověřit zda jsou nosiče momentálně na skladě. V případě že bude vše k dispozici, můžeme zásilku odeslat nejpozději druhý pracovní den a v nejrychlejším případě budete mít požadované věci do 3 dnů doma! Pokud se nedovoláte, zkuste to později nebo další den.

Poznámka: Symbol nákupního košíčku v recenzích označuje možnost nákupu CD z našeho aktuálního katalogu.

Pokud preferujete platbu bankovním převodem (ušetříte na doběrečném), objednejte si zásilku jednou z uvedených možností a celkovou částku + poštovné uhraďte na bankovní účet **168950536/0300** (Pavel Mařas). Další variantou je platba pomocí služby **PAYPAL**, náš účet je **info@metalbreath.cz.**

Jinak:

VŠE ZASÍLÁME NA DOBÍRKU! K OBJEDNÁVKÁM DO CELKOVÉ ČÁSTKY 1 000 Kč PŘIPOČÍTÁVÁME POŠTOVNÉ!
Ceny doběrečného: do celkové částky 500,- Kč - 84,- Kč, do celkové částky 1000,- Kč - 103,- Kč.
PŘI OBJEDNÁVCE NAD 1 000 Kč MÁTE POŠTOVNÉ ZDARMA, HRADÍME HO MY!!
PŘI OBJEDNÁVCE NAD 2 500 Kč MÁTE POŠTOVNÉ ZDARMA + ZDARMA 1 CD DLE VAŠEHO LIBOVOLNÉHO VÝBĚRU!

Aktuální informace naleznete na internetových stránkách a internetovém obchodě Metal Breath Production:

www.metalbreath.cz/cz/obchod

Distribuční katalog - CD

AARNI - Tohcoth, originální avantgardní doom metal s prvky progresivní hudby, ambientu a folku, Finsko, 2008, **250,-**
ACT NOIR - Automatisme Psychique, nádherná atmosférická a příjemná hudba, která má hodně blízko metalu, ale je označována jako psycho dark wave, Itálie, 2006, **99,-**
ADVERSARY - Forsaken, pomalejší death metal z produkce Cursed Productions, USA, 2001, **69,-**
AESMA DAEVA - The Eros Of Frigid Beauty, moderní a alternativní doom metal s ženským vokálem, středověkou muzikou, velmi originální USA, 2001, **90,-**
AGUYNGUERRAN – Perverting The Nazarene Cult, pravý přesvědčivý čistý nenávistný black metal, Belgie, 2008, **250,-**
AND HARMONY DIES - Flames Everywhere, atmosférický avantgardní melodický metal, Itálie, 2007, **150,-**
ANTIGAMA - Discomfort, druhé album šílených polských grinderů ve stylu Nasum nebo Assuck, Polsko, **49,-**
ANTIMATTER - Lights Out, Duncan Patterson (ex - Anathema) se svým melancholickým triprockovým projektem, Velká Británie, 2003, **250,-**
APHOTIC - Stillness Grows, melodické težkotonážní doommetalové album s mužským zpěvem, USA, 2004, **150,-**
ARC - Arkchangelsk, psychodelický šamanský tribal guitar drone od Aidana Bakera (Nadja) a jeho dvou kumpánů, digipack, Kanada, 2008, **250,-**
ARKONA - At serdca k nebu, pohanský metal, texty jsou silně ovlivněny ruským folklórem, slovanskou mytologií, používají netradiční folkové nástroje, vynikající, Rusko, 2007, **190,-**
ASMODEUS - Řetez kritických událostí, parádní technothrashová deska, návrat do začátku devadesátých let, naprostá technická preciznost, ČR, 2006, **200,-**
ATARAXIE - Anhedonie, druhé album, směska emocionálních melodií a temných majestátních rifflů v doom / deathovém střihu, Francie, 2008, **250,-**
ATARAXIE / IMINDAIN - Bethlehem Bastarde, splitko dvou temně doomových uskupení, které natočily covery Bethlehem a novou produkci, Francie / Velká Británie, 2009, **200,-**
AURA - A Different View From The Same Side, melodický progresivní metal s klávesami a čistým vokálem, debutové album, z produkce My Kingdom Music, Itálie, 2008, **150,-**
AUTUMN TEARS - The Hallowing, další album Autumn Tears, tentokráte se ovšem jedná o zcela o úplně vážnou hudbu s ženským operním vokálem, příjmená smutná hudba s klasickými nástroji, USA, 2007, **150,-**
AZARATH - Diabolic Impious Evil, deska se tváří jako blackmetalová, ale jedná se o vynikající nadupaný death grind, Polsko, 2006, **150,-**
AZURE EMOTE - Chronicles Of An Aging Mammal, technický melodický zajímavý energický death metal, mužský deathmetalový vokál do-

EDAIN
Through Thought And Time
2009, Pařát Magazine

Časopis Pařát přišel se zajímavou novinkou. Jako přílohu časopisu nezvolit sampler čítající řadu známých či neznámých uskupení různých kvalit, ale rovnou celé album jedné kapely. Edain jsou tak už druhou takovou, která hodila hlavu na špalek a nechá se smést nebo vynášet do pomyslných hvězdných výšin. Když se to vezme kolem a kolem, může se stát, že takováto kapela může oslovit daleko více posluchačů, než "oficiálně" vydané CD daleko renomovanějších skupin. Jistě je to zajímavý a chvályhodný počin. Na druhou stranu, často věci mají rub a líc a to zde platí dvojnásob. Edain totiž nemají za sebou tolik, aby se prezentovali v tom nejlepším světle. Materiál "Through Thought And Time" totiž na debutovou desku zdaleka nemá. Nahrávka působí strašně "demáčově", je nahrána zřejmě v domácím studiu a tím také celá trpí. Nespraví to ani závěrečný mix, ani mastering. Stejně tak samotná hudba je na půli cesty. Charakterizoval bych ji jako směsici jednoduchého heavy metalu a thrashe. Připomíná mi to nesmělé začátky metalu v Čechách těsně po revoluci. Bohužel, je mi líto, ale nemůžu zde najít jakýkoliv kvalitní záchytný bod. Celá deska, byť je příjemná, je slabá. Měla zůstat jako demo. Být kapelou Edain, desku bych nikdy takto nepustil.
Autor: -las- 3
Redakce: -K- 4, -mih- 2,5

ELYSIUM
Nine Ways To Leave
2009, Pařát Magazine

O Elysium z Týnce nad Labem byla naposledy zmínka v Metal Breath v čísle 50. s promo materiálem z roku 2007. Tenkrát jsem začínající nadějnou kapelu relativně pochválil a jejich kombinace thrash death metalu mi byla vcelku i blízká. Uplynuly dva roky jako voda a v ruce si převaluji debutové CD této kapelky. Mám hned několik „ale"! Nejprve se vrhnu na způsob vydání debutového CD, to s nahrávkou a samotnou kapelou nemá co do činění, ale upřímně si myslím, že by časopisy typu Pařát neměly "nadržovat" kapelám. Teď si možná kolega Herdron z Pařátu zaťal pěsti a hodlá mě minimálně uhranout za mojí prostořekost. Ale nemyslím si, že „vydávání" CD by mělo patřit k aktivitám časopisu/fanzinu, pro jakousi zkreslující informaci o prodeji tohoto materiálu a snad i o chtěnosti vlastnit toto CD samotnými čtenáři. Až v budoucnu uvidím v historii Elysium, že se tohoto CD prodalo 1500ks, tak se mi bude chtít zvracet! Zkrátka a dobře, časopisu sluší kompilace pro objektivnost a informovanost. Navíc nebudu ani komentovat spřízněnost redakčního kolegy a člena Elysium Sorrowdyho – to už je do očí bijící. Ano, máte právo si za své peníze dělat co chcete, ale kazí to dojem z jinak skvěle dělané Pařátí práce. Teď už k samotné muzice. Směr, kterým se Elysium vydali, je stále thrash deathmetalová linka a nic se na tom za dva roky nezměnilo. Třískladbové promo z roku 2007 nabídlo vcelku vydařený materiál slayerovského typu a já se těšil na pokračování a hlavně zlepšení Elysium. Tak to jsem se ale přepočítal! Postup skládání a samotná kompozice zůstaly na podobné úrovni – budiž, ale že se dočkám tak nevýrazného zahuhlaného, nic neříkajícího zvuku čecháčkovského typu, mě silně zklamalo. Čekal jsem kytarovou smršť, která měla tak skvěle našlápnuto na promo materiálu, místo toho se razance a údernost skrčily v koutku, jako by se báli, co na to „řeknou lidi". Škoda, s relativně dobrými skladatelskými schopnosti mohli Elysium dobývat přední pozice českého thrash death území, namísto toho díky nevýraznému CD "Nine Ways To Leave" opětovně spadli na úroveň začínající kapely silně průměrného směru. Marný pokus přisvojit si i HC škatulku zkrátka nevyšel a Elysium si tak spíše ublížili. Průměrné desky dostávají průměrné známky.
Autor: -K- 4
Redakce: -las- 3, -mih- 3

ENDLESS
Refuse To Shine
2008, Redblack Productions

Když se mi do rukou dostala nová deska Endless, v první chvíli jsem si myslel, že se jedná o úplně jinou kapelu. Proč? Kvůli novému logu nebo layoutu obalu CD. Jenže těch „proč", kvůli kterým si říkáte, že se jedná o jinou kapelu, je víc. Letité personální obsazení doznalo kompletní změny, z celé kapely zbyl pouze zpěvák, lídr a kytarista Libor Bartusek, ostatní členi jsou zcela noví. Stejně tak „jiná" je i jejich hudba! Zapomeňte na poznávací znamení, které Endless činilo Endless. Pryč jsou doby určité české doomové a jak se všeobecně ujalo označení postdoomové školy a energického nadšení. V první chvíli jsem cítil z „Refuse To Shine" současný moderní americký trend rockových, metalových či rádobymetalových středněprodoudých tvrďáren, ale tak to není. Endless změnili sound (včetně zpěvu), na první poslech jakoby přilnuli modernímu proudu rockové muziky a vy jste si mohli říct, že tohle už tu v posledních letech bylo, ale na druhý pohled už názor zákonitě změníte. Endless se snaží o něco nového, složitějšího, nejednoduchého, nepřímočarého, možná i těžšího. Jakoby udělat z hitové masovky hudbu pro náročnějšího posluchače. „Refuse To Shine" není prostě jednoduchá deska. Je plná emocí, melodiky, naštvanosti, zádumčivosti a melancholie. Metal v pravém slova smyslu to ale není. Proto hledat jeho další přízvisko je nesmysl. Nové album „Refuse To Shine" není špatné, je jen jiné a na Endless nezvyklé. Nepřivyknete k němu jednoduše, ale budete se k němu vracet ve chvílích, kdy budete mít náladu o smyslu skladeb více přemýšlet. A to nyní nemyslím o jejich textovém obsahu! Endless udělali po delší době skok do jiných vod, otázkou je, zda v nich budou dále plavat a rozvíjet svůj plavecký styl do dokonalosti, a nebo se vrátí tam, odkud vyskočili. To však ukáže až čas…
Autor: -las- 5,5
Redakce: -K- 5, -mih- 5

FDK
Borderline
2008, Redlack Productions

Firma Redblack měla povětšinou čuch na nové a zajímavé kapely. Nejinak tomu je i v případě FDK. Ne nadarmo letos získala ocenění objev roku 2008 v anketě Břitva. Čeští FDK jsou i pro mne objevem. A proč? Protože jednoduše něco podobného, co produkují právě oni, u nás hned tak nenajdete. „Borderline" je svěží, melodická a náladová deska, nesoucí se na vlně pestrého doom metalu. Jiní novináři a firma tomuhle stylu říkají post doom rock, ale podle mě je to nesmysl. Desce nechybí tvrdý a hutný brutální zpěv, samozřejmě nesmí albu chybět čistý vokál snoubící se s melodickými pomalejšími party či rychlými sypačkami. A samozřejmě důležitými součástmi hudby jsou gradující a euforické refrény. Zde samozřejmě podkreslují tyto gradace klávesové party. FDK se sice často drží zajetých doommetalových postupů, nicméně do své produkce vnáší cosi neotřelé, uvěřitelné a osobité. A to je to, co se dnes v záplavě standardních a průměrných desek hledá a cení! A sami to poznáte. FDK si zcela zaslouží vaši pozornost. „Borderline" je světová deska, škoda jen, že se určitě až na pár výjimek nedostane za hranice našeho teritoria.
Autor: -las- 6
Redakce: -K- 5,5, -mih- 6

GALACTIC INDUSTRY
Key To Space Love
2009, Animal Farm

Vesmířané Galactic Industry jsou snaživá a činorodá parta, bohužel mám dosud z jejich nahrávek vždy jaksi smíšené pocity. Aktuální třetí řadovka by mohla nést podtitul "stručně a úderně". Ani ne půlhodinový počin má rozmáchlejší a razantnější zvuk, aranže jsou košatější a žánrově ještě mlsnější: základní dark metal s vydatnou elektronickou substancí se potkává tu s gotizujícím či psychedelickým éteričnem, jinde vyplave jakoby symfonizující nádech, nebo naopak až deathová obhroublost. Charakteristické jsou pro desku zejména v refrénech patrné návaly obtížně popsatelné

fajnovější a dotaženější než v minulosti. Tento způsob nihilistické melancholie - odpusťte lehkou parafrázi klasika - nezdá se vůbec nešťastný. Naopak dokáže i pozitivně smýšlejícího člověka (za kterého se považuju) v dobrém slova smyslu pocitově obohatit.
Autor: -mih- 5,5
Redakce: -las- 6, -K- 5,5

BELLIGERENCE
Out:red
2008, I.F.A. Records, 2008

Pražská technicko deathmetalová aristokracie dorazila na ohodnocení i do našeho plátku. Připraven na apokalypsu, kterou předem kvitoval kolega Goro (Fobia zine) v restauračním zařízení, jsem nabyl dojmu absolutního kultu a nezbytnosti v českém podhoubí. Přeci jen už ale nedám na slova metalových spolubojovníku a poučen si počkám na osobní poslech. Moc dobře jsem udělal! Debutový materiál dostal místo na stříbrném kotoučku díky Ifovi, a tak vyvedený digipack svírám v ruce v předtuše „severské" bouře. Strohost grafického zpracování hodnotím zcela kladně. Pár základních informací a hurá s CD do přehrávače. Porce technického death metalu evokující Arch Enemy nebo Amon Amarth se začne linout z reproduktorů. Prvním dojmem je zcela slabá „agresivita" nahrávky pořízené v renomovaném studiu Shaark. Tohle nemá „koule"! U ďasa, zklamání se nevytrácí ani po delším poslechu, což je veliká škoda, poněvadž produkce Belligerence dosahuje velmi slušných kvalit. Tahounem celé nahrávky je bez diskuzí bubeník Kissoon, jehož hráčské umění převyšuje ostatní členy. Tím nechci říct, že by zbytek propadal, ale je patrné, kdo za kým pokulhává. Další pozitivním prvkem je zpěvule Appia Mysteria, která by si mohla vcelku bez problémů zadat s kolegyní již jednou zmiňovaných Arch Enemy Angelou Gossow. Zůstaňte klidní, romantický večírek ve dvou by se nekonal. Appia si plně zadá s mužskou převahou vokalistů jiných zkušenějších uskupení. Místy Belligerence zabřednou do opakování se sama sebe, či hudební „ošoupanosti", kterou jsem nesčetněkrát slyšel v minulosti. To je však s ohlednutím na debutový materiál malé mínus, které se dá plně respektovat a v budoucnu i eliminovat. Shrnuto, podtrženo: Belligerence mají výborně nakročeno mezi elitu českého undergroundu. Pro příště však zkuste jiné studio, tah na branku nahrávce zkrátka chybí.
Autor: -K- 5
Redakce: -las-4,5, -mih- 4,5

BIG BOSS
Doomy Ballads
2008, Shindy Productions

Tohle své sólové album, postavené na melancholii temných balad avizoval Big Boss poměrně dlouho dopředu. A jak se dalo očekávat, nejde o žádné uslzené kýčovité cajdáky, jaké se obvykle schovávají pod označením "rocková/metalová balada". Big Boss si za všech okolností drží vysokou stylovost a "Doomy Ballads" od první chvíle dýchnou nezaměnitelnou mystickou atmosférou s nádechem démoničnosti a špetky hořké ironie. Tomu nahrává i tým, který kolem sebe principál shromáždil - nelze přehlédnout, že se to mezi zúčastněnými hemží známými jmény z jeho blízkého okolí (základnou desky je spolupráce s kapelou Thief, ale výrazně slyšet jsou mj. Ashok, Igor, Blackie, Tudy, Paraghus, Khopec či Aivn, úvodní intro namluvil Paul Speckman). Daný formát nahrávky otvírá prostor pro to, aby se dotyční představili často v poměrně překvapivých polohách - Ashokova "Tears Of The Ages" se nese ve vyložené křehkém klavírním hávu, také Blackosh nastavuje v "The Ocean" velmi odlehčenou, akustickou (a také lehce syntetickou) tvář. Sbírka má i své ostřejší momenty, k nejvydařenějším patří bonusová skoro-instrumentální "I Scream In The Dark Of Loneliness" s dominantními kytarami Jiřího Kalouska, vzhledem k své osminutové délce a ojedinělému epickému náboji dost možná přirozený vrchol celého alba. Není ale všechno jen ideální. Vzhledem k početnosti angažovaných hráčů a autorů deska "Doomy Ballads" ne vždy drží optimálně pohromadě a jakkoliv je naivní podobnému počinu vyčítat nedostatek napětí, některé fáze alba nějaký ten impuls subjektivně dost postrádají. Chápeme-li tento počin jako svojské odreagování temného barda, pak se "Doomy Ballads" vydařily. Zaujmou ale především vytříbenou náladou, po obsahové stránce materiál poněkud zaostává za kreditem zúčastněných osobností.
Autor: –mih– 4
Redakce: -las- 4,5, -K- 4

CALES
Krf
2009, Metal Breath Production

Stokrát mohlo být napsáno a tisíckrát řečeno, že předchozí deska "Savage Blood" Blackieho projektu Cales byla velice nápaditá, náladotvorná, melodicky chytlavá, a že materiál na albu obstojí i bez vokálů. Ale marná sláva, rock bez zpěvu, to prostě není až na pár vzácných výjimek většinou ono. Novinka "Krf" pocitově přibližuje výraz Cales k původní poloze alb "Bonds Of Togetherness" a "The Pass In Time". Posluchač se znovu vydává ve své fantazii na dobrodružnou výpravu do světa původních, civilizací nezničených hvozdů, kterými putují bojovní rytíři. Ubylo zvukového zdobení, nálada desky je syrovější, říznější, ke tradičnímu keltskému nádechu se přidává zřetelný vikingský rozměr. A asi nejvýraznějším zásahem je návrat zpěvu, který nakonec obstaral sám Blackosh. Na albu nakonec slyšíme vokály, které byly původně zamýšleny jako pracovní demo či vodítko pro finální zpěvy (vážně se prý uvažovalo o pamětníkovi starých časů DeSedovi). Puntičkáři by samozřejmě na Blackieho "efektivně-naturalistickém" zpívání našli spoustu drobných technických mušek. Osobně mám ale pocit, že to takhle výborně funguje a příhodně dokresluje celkový lehce neotesaný dojem, který v nejednom ohledu připomene odkaz Bathory ("Varjag", "Resolutions", "Song Of Outlaws"…). Jak už bylo řečeno, "Krf" je deska energická a syrová, ale jako obvykle má i své rozevláté a melancholické polohy, Blackiemu se opět daří šikovně kouzlit s náladami a ve finále dokáže všechno, co má k ruce, obrátit ve svůj prospěch – včetně programovaných bicích, které v tomto případě fungují naprosto bez výhrad. Teď bude zajímavé sledovat, jestli se po čase nechá zase zviklat k živému hraní.
Autor: -mih- 5,5
Redakce: -K- 5,5

DOOMAS
Seven Sins
2008, Gothdoom Productions

Doomas je jedna z nemnoha slovenských kapel, které se snaží už několik let aktivně dostat do širšího povědomí. Bohužel se jim nepoštěstilo najít si dobrý label, takže se rozhodli, jak je v poslední době trendem, vydat si debutové album na vlastní triko. Může to přinést své ovoce v podobě toho, že to, co si kapela neudělá sama, nemá, vše má pod svou kontrolou, na druhou stranu z důvodu toho, že to třeba neumí, deska prostě po pár měsících zapadne a nikdo o ní nic netuší. Doufejme, že v případě Doomas to bude ta první možnost. Doomas, jak už název kapely napovídá, produkuje přímočarý zemitý až velmi jednoduchý doom, často s prvky stoner rocku. Hlavním zpěvem zůstává i přes občasné ženské vsuvky drsný, ale dobrý brutální mužský vokál. Nečekejte super bombastickou produkci. Občas sami uslyšíte drobné nedostatky v intonaci ženského vokálu nebo jinde, přesto si myslím, že výsledek odpovídá vynaloženým prostředkům, možnostem kapely, stejně tak jejich instrumentálním a aranžérským schopnostem. „Seven Sins" je deska syrová, tvrdá, melodická, zvukově slušná, na druhé straně pak bez stylových zvratů, vyslovených hitovek či lehce zapamatovatelných refrénů. Každopádně slušné album. Když bude na sobě kapela i nadále pracovat a to i koncertně (je slyšet, že právě ty jim hodně chybí), můžeme se dočkat v budoucnu daleko výraznějších a lepších počinů. Je to dobrý start.
Autor: -las- 4,5
Redakce: -K- 4, -mih- 3,5

plňuje éterický ženský vokál hostující zpěvačky z kapely Autumn Tears, projekt lidí z Monstrosity, Vile, Divine Rapture, Autumn Teras, XXX Maniak atd., USA, 2007, **250,-**
BALROG - Bestial Satanic Terror, extremní a bestiální satanský black metal, Francie, 2006, **250,-**
BALROG - Ars Talionis: The Art Of Retaliation, syrové, špinavé a brutální black metal, tato limitovaná edice na digipacku nabízí dva bonusy - covery od Bathory "Call From The Grave" a "Deicide's Sacrificial Suicide", Francie, 2007, **250,-**
THE BEST OF INDIES - kompilace, vynikající kompilace Indies Records (Topol, Bittová, Janota, Psí vojáci, Tata Bojs...), 75 minut, ČR, 1997, **19,-**
BLOODTHIRST - Let Him Die, debutové album, moderně znějící nadupaný thrash metal, Polsko, 2007, **90,-**
BLUTKLINGE - Call Of The Blackened Woods, melancholický šílený black metal, digipack, Německo, 2008, **250,-**
BREATH OF DOOM - Various artists, první doommetalová kompilace v ČR, 13 kapel, které tvořili tehdejší špičku: SSOGE, Endless, Love History, Vacuum, D.O.P., Bone Orchard, Agnus Dei, Hypnotic Scenery atd. Jelikož dlouho není na trhu originální CD, nabízíme CD-R s originálním obalem CD za nízkou cenu, ČR, 1997, **49,-**
BRUTAL ASSAULT 2003 - kompilace k festivalu Brutal Assault 2003 (Depresy, Sorath, Memoria, Avenger, Equirhodont, Laniena Mentis, celkem 25 skladeb), ČR, 2003, **29,-**
BRUTAL ASSAULT 2004 - kompilace k festivalu Brutal Assault 2004 (Dying Passion, Cerebral Turbulency, Poppy Seed Grinder, Ador Dorath, Abortion, Depresy, Colp, Beltaine, Livores Mortis, Martyrium Christi, R.E.T, Wayd, Euthanasia, Lunatic Gods a další), ČR, 2004, **29,-**
BRUTAL ASSAULT 2005 - kompilace k festivalu Brutal Assault 2005 (Ador Dorath, Pigsty, The Rays Of The Sun, Equirhodont, Ahumado Granujo, Gutted, Silent Stream Of Godless Elegy, Sad Harmony, Oblomov, Greedy Invalid, Isacaarum, Happy Death, Six Degrees Of Separation, Alienation Mental, Abstract, Disfigured Corpse a další), ČR, 2005, **29,-**
CALES - The Pass In Time, druhé album sólového projektu kytarového mága Petra Blackie Hoška (ex-Root), epický majestátní metal, ČR, 2001, **250,-**
CALES - Uncommon Excursion, melancholické, naléhavé třetí album Blackieho, ČR, 2003, **250,-**
CALES - Savage Blood, čtvrté studiové album projektu ex-Rootovského kytaristy Petra Blackieho Hoška, poprvé je album téměř zcela instrumentální, zato však je temné, atmosférické a melodické, často mýtické, ČR, 2007, **250,-**
CALES - KRF, epic paganmetalový projekt zakládajícího člena blackmetalové legendy Root (1986 - 2004), páté album s názvem KRF oproti předchozímu instrumentálnímu počinu "Savage Blood" je mnohem tvrdší, rychlejší a zpívané, skvělý zvuk, geniální nápady, masivní kytarové stěny, zabijácká rytmika a strhující vokál, ČR, 2009, **250,-**
CALES - KRF + Savage Blood, bundle dvou posledních alb Cales, kupte dvě najednou a ušetříte, ČR, 2009, **400,-**
CARTHAUN - Blutt Und Threnen, syrové agresivní antikřesťanské blackmetalové běsnění, výtečný black!, Německo, 2008, **250,-**
CATACOMBS - Echoes Through The Catacombs, pomalý nehnoucí se z místa funeral doom metal, USA, 2007, **150,-**
CELE KULA - The Moonlight And The Misty Nighty, příjemný atmosférický doom metal, digipack, Itálie, 1999, **69,-**
CHAOSTAR - Underworld, vedlejší projekt Septic Flesh, věc nevídaná v metalovém ranku, progresivně - gothicko - darkwave projekt ve stylu rockové opery s mužskými a ženskými vokály, velice zajímavé!, Řecko, 2007, **250,-**
CORPORAL RAID - Xenophilism, brutální chorobný grind, Itálie, 2003, **69,-**
COUNT DE NOCTE - Sorores Nocte Genitae, velmi povedený ultrarychlý atmosférický skandinávský black metal se super vokálem a klávesami, Finsko, 1998, **150,-**
C.S.S.O. - Collection, kolekce skladeb z vynilů a demo skladeb z let 1993 - 2000, přes 70 minut šíleného grind rocku! Japonsko, 2003, **200,-**
CULT OF DAATH - The Grand Tortures Of Hell, syrový drsný satanský black metal, USA, 2006, **90,-**
DAGORLAD - Herald Of Doom, atmosférický meloduckí dark metal se středověkými bitvami ve stylu Bal Sagoth, Summoning, atd., Belgie, 2003, **250,-**
DARKTHRONE - Sardonic Wrath, tohle album musí mít v každé sbírce každý příznivec norské klasické blackmetalové scény! Norsko, 2004, **250,-**
DARKTHRONE - Hate Them, deváté album klasiky norského black metalu, netřeba více představovat, Norsko, 2003, **250,-**
DAYLIGHT THORN - New Skin, melodický gothic doom rock metal s ženským zpěvem, Rakousko, 2001, **90,-**
DAYS OF BETRAYAL – Decapitated For Research, výtečná směsice deathu, blacku a metalcore, pro příznivce kapel jako Heaven Shall Burn, At The Gates, Bolt Thrower, atd., Belgie, 2008, **250,-**
DAWN OF DREAMS - Fragments, velmi náladový doom metal převážně instrumentálního charakteru, hodně stylově zařaditelné k novější tvorbě Crematory, Candlelight Records, Rakousko, 1998, **49,-**
DEATH IN THE WATER - Echoes... In The Ruins, pomalý melodický doom metal s brutálním vokálem, digipack, Finsko, 2007, **150,-**
DEMENTRASINEDIE - Council From Kaos, skvělý alternativní temný metal s množstvím zvratů, pro milovníky zajímavých a originálních záležitostí, Itálie, 2008, **150,-**
DEPRESY - Morph - Near Death Experiences, třetí dlouhohrající album slovenských death/blackových mágů, 10 žalmů protkaných temnotou a melodiemi, netradiční digipack ve formě pentagramu, Slovensko, 2009, **250,-**
DESPAIRATION - Music For The Night, melodický melancholický rock metal, z produkce My Kingdom Music, Německo, 2004, **99,-**
DILLUVIUM - Aurora, nádherný příjemný doom metal s ženským vokálem, Rakousko, 2001, **99,-**
DIMENTIANON - Seven Suicides, solidní death / blacková směsice tvrdého metalu, USA, 2003, **49,-**
DISFIGURED CORPSE - United Helland, třetí album death grindové kapely, ČR, 2002, **100,-**
DISSECTION - Reinkaos, legendární švédská formace se vrátila po 11 letech, antikosmický metal smrti! Švédsko, 2006, **250,-**
DODSFERD - Cursing Your Will To Life, syrový severský black metal se skřehotavým vokálem, Řecko, 2007, **150,-**
DPERD - Regaleró íl mío Tempo, příjemná esoterická hudba s ženským vokálem označená jako dark wave, Itálie, 2008, **99,-**
DRASTIC - Thieves Of Kisses, excelentní temný avantgardní metal vydaný na krásném digipacku, Itálie, 1998, **99,-**
DREAMSTEEL - You, progresivní melodický a moderně znějící heavy metal s klávesami, Itálie, 2008, **150,-**
DUSK - Jahilia (digipack), osobitý technický doom death s orientálními prvky, CD-ROM s videem, Pákistán, 2003, **150,-**
DYING PASSION - Voyage, druhé album šumperské alternativně doommetalové kapely z uhrančivým vokálem Zuzky Lípové, ČR, 2002, **100,-**
DYING PASSION - Voyage (Japan version), japonská verze alba Voyage, jako bonus remix skladby Nightfall, ČR, 2003, **100,-**
DYING PASSION - Sweet Disillusions, třetí album, stále melodické, celkem tvrdé, ale zřejmý odklon od doomu, ČR, 2004, **100,-**

DYING PASSION - Relief, předposlední album Dying Passion, energické, více rockové album, ČR, 2007, **250,-**
DYSANCHELY - Secrets Of The Sun, kdysi čistě doomová záležitost, dnes směska technického melodického death metalu s blackovým vokálem, Slovensko, 2003, **99,-**
EA - Ea II, sakrální velmi pomalý epický funerální doom metal se starověkými texty, Rusko, 2009, **250,-**
EDENSHADE - The Lesson Bethrayed, moderní nadupaný melodický death metal s řadou technických fines, Itálie, 2006, **150,-**
EDITOR - Realita?, nadupaný energický slovenský metalcore / HC, výtečné slovenské texty Slovensko, 2004, **69,-**
ELEND - A World In Their Screams, moderní směska temné až hororové vážné hudby a ambientu s šepotem a křikem, velmi originální Francie, 2007, **250,-**
ELEND - Sunwar The Dead, goticko-symfonická paráda, pro věrné fanoušky této originální kapely, digipack, Francie, 2004, **250,-**
EMANCER - Twilight And Randomness, progresivní black metal z Norska protkán melancholií i agresivitou, zasněné pasáže s uhrančivými melodickými vokály podpořeny důmyslnými samply a klávesami jsou střídány black metalovou smrští melodiky s brutálním vokálem, Norsko, 2008, **250,-**
EN DECLIN - Trama, vynikající atmosférické gothic rockové album z produkce My Kingdom Music, velice příjemné, Itálie, 2005, **150,-**
ENDLESS - Refuse To Shine, zcela odlišné album od předchozí tvorby, nyní moderní americký melodický rock metal, ČR, 2008, **250,-**
ENGORGE - Cold Black Ejaculation, pomalejší drsný syrový pagan black metal, cover verze od Darkthrone, mini CD, USA, 2005, **49,-**
ENSLAVED - Below The Lights, progresivní black / viking metal, netřeba blíže představovat, klasika, Norsko, 2003, **250,-**
EQUIMANTHORN - Nindinugga Nimshimshargal Eullilava, reediční album kultovní black ambient kapely, USA, 1994, **49,-**
ETERNAL GRAY - Kindless, parádní atmosférický melodický rychlý technický švédský death metal, Izrael, 2002, **99,-**
EVEN VAST - Teach Me How To Bleed, náladový a melodický alternativní metal s prvky doomu s ženským vokálem, v Čechách jsou podobní Dying Passion, z produkce My Kingdom Music, Itálie, 2007, **99,-**
EVENSONG - Of Man's First Disobedience, bohatý doom metal s řadou alternativních a technických prvků, ženský i mužský vokál, Maďarsko 2000, **150,-**
EVENSONG - Mysterium, avantgardní technický melodický doom metal s ženským a mužským vokálem, velmi netradiční doom, Maďarsko, 2001, **150,-**
FATIMA HILL - Aion, nádherný atmosférický metal s perfektním ženským vokálem, Japonsko, 2002, **99,-**
FDK - Borderline, jedni z mála českých zástupců post-metalových luhů a hájů, kteří úspěšné svádí nelítostný boj melancholických melodií s brutálními metalovými riffy, a nad tím vším dohlíží zpěv nelítostného, ale přitom spravedlivého arbitra, ČR, 2008, **250,-**
FEAR OF ETERNITY - Funeral Mass, pomalý až úchylný black metal s klávesami, z produkce Moribund Records, Itálie, 2007, **150,-**
FLAYING - Commandments - Violated, technický a energický brutal death - grind masakr pro příznivce Cannibal Corpse, Suffocation nebo Dying Fetus, Lotyšsko, 2006, **250,-**
FOLKEARTH - Father Of Victory, melodický pagan black metal, projekt 20 muzikantů ze 7 zemí, Velká Británie / Francie / Řecko / Itálie / Litva / USA 2007, **190,-**
FOLKEARTH - Fatherland, zajímavý, pestrý, originální melodický pagan folk black metal s mužskými i ženskými vokály, tentokrát 11 muzikantů z 7 zemí, Švýcarsko / Velká Británie / Francie / Řecko / Itálie / Litva / USA, 2008, **190,-**
FOREVER EMBRACED - Promo 99, minialbum, příjemný melodický doom metal s mužským vokálem, Itálie, 1999, **69,-**
FORGOTTEN SUNRISE - Ru:Mipu:Dus, mix eletroniky, tvrdých kytar, ambientu, čistého i drsného vokálu, zkrátka něco pro fajnšmekry, digipack, Estonsko, 2004, **150,-**
FRAGILE HOLLOW - Effete Mind, šlapavý melodický naléhavý doom metal s mužským vokálem, Finsko, 2003, **150,-**
GLORIA MORTI - Lifestream Corrosion, nový objev na skandinávské scéně, vynikající atmosférický black death metal s klávesami, digipack, Finsko, 2004, **99,-**
GLOOMY SUNDAY - Beyond Good And Evil, syrový stoner rock metal s drsným zpěvem, spíše pomalejší, temné , Švédsko, 2007, **99,-**
GRAYSCALE - When The Ghost Are Gone, výtečný melodický doom rock se kříží se švédským death metalem, Finsko, 2002, **99,-**
GROSSMEMBER - Leave Us Alone, kvalitní grind noise útok, Polsko, 1998, **90,-**
HARVIST - Lightning Storm In The Veins, melodický energický odlehčený a velmi netradiční black metal křížený s mnoha jinými vlivy, velmi zajímavé, USA, 2004, **99,-**
HEIDEN - Tinne, druhé a zároveň poslední čistě pohanské album Heiden, melodický pohanský black metal doprovázený vyhrávkami na akustickou kytaru, syrovým vokálem a rockovým groovem, ČR, 2005, **150,-**
HEIDEN - Obsidian, živelná směsice black / doom a rocku odhaluje melancholickou a dekadentní náladu i celkovou negativitu ve veršovaných textech, ČR, 2009, **250,-**
HETROERTZEN - A Crimson Terrible Vision, druhé album, nelitostný chladný black metal, Chile, 2003, **69,-**
HOLYGHOST - Holyghost, debutové album, hudební mix apokalyptického punku (Nausea, Amebix, etc) a dřevního heavy metalu (ranní Crowbar, Celtic Frost, atd.), USA, 2006, **150,-**
HORDAGAARD - Trollskap, pravý norský a trolský black metal, reedice z roku 2005, digipack, Norsko, 2008, **250,-**
HOTH - Rites Of The Black Goddes, super atmosférický melodický black metal, Portugalsko, 2001, **99,-**
I SHALT BECOME - Wanderings, syrový black metal spojený s ambientními a atmosférickými plochami, USA, 2006, **150,-**
ILLNATH - Second Skin Of Harlequin, druhé album, atmosférický melodický black death metal s klávesami, Dánsko, 2006, **150,-**
INACTIVE MESSIAH - Sinful Nation, velmi technický a melodický atmosférický death metal s brutálním vokálem, symfonickými party, sbory a etnickými elementy, Řecko, 2008, **250,-**
IN MEMORIUM - From Misery... Comes Darkness, kultovní temný apokalyptický a rychlý black metal z produkce Moribund Records, USA, 2004, **99,-**
INSANITY REIGNS SUPREME – Occultus Insanus Damnatus, šílený a šlapavý death metal, nejlepší tohoto žánru z Belgie, 2008, **250,-**
INVOCATION - Lonesome Was The Last Journey, pomalejší mix black metalu a doomu, Řecko, 2002, **90,-**
KAUAN - Lumikuuro, strašně příjemný atmosférický doom metal se skřehotravým blackovým vokálem a mnoha klávesovými plochami, Rusko, 2007, **250,-**

RE-CENZURA

Hodnotíme podle stupnice 0 až 7.

ADOR DORATH
Bestiari
2009, Shindy Productions

Myslím, že Ador Dorath se v této dekádě poučili z chyb ostatních českých kapel a vydali se tam, kam právě ostatní neměli nikdy namířeno. Přesněji mluvím o něčem zajímavém, svojském a v dobrém slova smyslu i trendovém. Už od první desky se Ador Dorath pustili do vod melodického black metalu, který je okořeněn, kromě klasického „krákoravého" mužského vokálu, také ženským zpěvem. Proto bylo celkem jasné, že už po prvním demu „Adon Nin Edeleth Ador Dorath" (později vyšlo jako debut) sáhne nějaké vydavatelství. A tak se i stalo. Druhé album „Symbol" adordorathí ambice potvrdilo, stejně tak i třetí album „Bestiari" vše stvrzuje. Vidím tu posun hned na několika důležitých místech. Předně je znát, že kapela, kromě hudby samotné, pracuje hodně na zvuku, zapracovala dobře také na masteringu, aranžích a detailech. Předně ale, a to musím zdůraznit, výměna zpěvačky Ador Dorath strašně moc pomohla. Anna Neuwirthová je daleko čitelnější, emociálnější a uhrančivější. Neslyšel jsem dlouho Ador Dorath živě, ale právě ona by mohla kapele výrazně pomoci se odlišit od ostatních, podobně znějících kapel. Sice pořád můžeme považovat Ador Dorath za jakési velmi blízké příbuzné Cradle Of Filth, přesto žádnou lepší kapelu v Čechách v tomto ranku nenajdete. Pokud se ovšem Ador Dorath chtějí vymanit z určitého sevření na domácí scéně, určitě by jim prospělo trochu zapracovat více na své originalitě (ještě více odlišujících se prvků) a propagaci v zahraničí. Co se ale týče desky samotné, tohle je prostě skvěle odvedená práce. Škoda jen, že Ador Dorath nepocházejí zpoza našich západních hranic, všechno ostatní kolem nich by bylo nesrovnatelně jiné (a veřte mi, že lepší). PS: Nakonec musím pochválit také velmi povedený a netradiční obal. Klobouk dolů!
Autor: -las- 5,5
Redakce: -K-6, -mih- 5,5

ANIMÉ
Animé
2009, X-production

Brněnští Animé vlétli na scénu silou uragánu a hned debutem z roku 2003 „Sky Above The Wires" přepsali historii domácí hard & heavy scény. Po melancholickém druhém pokusu „Cuts" změnili jak vydavatele, tak se pokusili i o svůj „facelift". A tak do třetice všeho dobrého nám Animé naservírovali stejnojmennou placku plnou post moderny, útočící přímočarostí, nekomplikovaností, zkrátka písničkovostí přímo do epicentra našich smyslů. Přímým úderem na solar a žádné protahování. Animé se dokázali oprostit od zbytečných vytáček a snad nebudu příliš neomalený, když budu tvrdit, že se stali součástí proudu, který by měl zatuchlému českému progresivnímu hard & heavy ukazovat směr. Nedovolil bych si je vrhnout na oltář death grindové scény a s potutelným úsměvem nekompromisního metalisty se pošklebovat pokusům Animé udržet se zuby nehty nad vodou. Toto je svět italských progresivistů Klimt 1918, případně uhrančivých angličanů Porcupine Tree pod taktovkou Stevena Wilsona. Animé si však dokáží udržet svůj výraz a jasným postojem se nechtějí za nikoho, ani za nic schovávat. Příjemně povedený zvuk ze studia B1 plný zajímavých produkčních zásahů tak podtrhuje výsledný dojem z desky, kterou byste vcelku bez problémů dokázali vtisknout pod křídla producentů typu Jana P. Muchowa. Tahle rozmanitá kytarovka vám začne nekompromisně po chvilce cvičit nohou, aniž byste o tom věděli. V hlavě se mi zrodila myšlenka, jak moc by asi Animé slušela radiová prezentace. Tolika vkusu a progresivity ale v českém éteru není, a tak se zřejmě do budoucna Animé nestanou mainstreamovými černými koni. Muzikantské pořekadlo o třetí rozhodující desce zřejmě v tomto případě došlo svého naplnění – Animé jsou při chuti a rozdávají radost z hudby plnými hrstmi.
Autor: -K- 6
Redakce: -las- 5, -mih- 5

ARAKAIN
Restart
2009, 2P Production

Přiznám se, že jsem fanouškem Arakainu. Je to jedna z nejkvalitnějších metalových kapel u nás. Jasně, nepatří do undergroundu, to je pravda, ale najděte mi jednu takovou podobnou instrumenálně a technicky vyspělou českou kapelu. Bylo by to opravdu asi těžké. Asi bychom ji nakonec našli, ale přesto, Arakain je prostě Arakain. Škoda jen, že se kapela výrazněji nezapsala na poli světové scény. Času na to měla opravdu dostatek. Zpět ale k novému albu. „Restart" je druhá deska se zpěvákem Honzou Toužimským. Opět se ukazuje, že Arakain má štěstí nebo čuch na kvalitní zpěváky. Jako byl Kolář skvělým lídrem, tak tomu je i v případě Toužimského. Jeho zpěvu v podstatě nelze nic vytknout. Je uhrančivý, charismatický, správně metalový, zkrátka tak, jak má být. Co se týče samotné produkce nové desky „Restart", je výborná, jako vždycky. Možná ale bych Arakainu vytknul jisté hudební ustrnutí. Stejné postupy bylo možné slyšet už někde na desce „Warning", možná i dříve. Doba žádá stále něco nového, možná bych zkusil nějaké novinky, experimenty, nevím. Na druhou stranu, „Warning" a „Metalmorfóza" byly jedněmi z nejúspěšnějších českých metalových desek této dekády, takže lidé si asi takovou produkci žádají. Proč tedy vybočovat z rozjetých kolejí? Deska obsahuje patnáctku většinou rychlých moderních powerthrashových věcí, nechybí samozřejmě povinné „metalové ploužáky" jako „Vzít čas na splátky", pomalejší „1492: Dobytí ráje" nebo zajímavá věc „Osudnej den". Možná tyhle věci bych jako hudební dramaturg rádia vybral do rotace, než tlačený singl „Paganini". Tohle je skvělá věc na koncerty, ne do rádia. Musím kvitovat i věc „Skrytá kamera", tohle je super thrashovka z přelomu 80. a 90. let v moderním hávu. Ať tak či tak, Arakain nedělá špatné desky. Vlastně ať patrám v paměti a diskografii kapely, prostě taková není. A to je dobré znamení kvality. Fanoušky si „Restart" najde jak mezi těmi, kteří Arakain ještě neznají, tak i mezi starými harcovníky… PS: Jirka Urban letos na jaře oslavil padesátku, tak snad nějakou tu desku ještě Arakain udělá! :-D
Autor: -las- 5,5
Redakce: -K- 6, -mih- 5

AVENGER
Feast Of Anger - Joy Of Despair
2009, Deathgasm Records

Jihočeská horda se otřepala z vážných motivačně-organizačně-personálních problémů a připravila desku, která je právě tak sebejistá, jak moc si s ní kapela dala na čas (od oficiálního předchůdce "Godless" kalendář nelítostně odkroutil šest let). Z jednoho pohledu Avenger pokračují se svým black/death metalem zhruba tam, kde skončili před časem. Z volnějších střednětempých základních pozic vyrážejí na odhodlané výpady ostřejšího ražení, přičemž nekladou důraz na efektní vynalézavost, obratnost, krokolomnost a kdo-ví-co-všechno-ještě. Klíčovou devizou Rámuse, Honzy a spol. je atmosféra, která se chorobně rozestírá nad masivními stěnami kytar a temných hymnických žalozpěvů. Co se týče nálad a skrytých proudů, "Feast Of Anger - Joy Of Despair" má mnohem víc vrstev, než se může na první poslech zdát, ale to je fanouškům kapely dávno známá věc. Jen mám pocit, že je výsledek tentokrát

Distribuční katalog - DVD

NIGHTWISH - End Of An Era, 18-ti skladbový záznam koncertu, 55 minutový dokument, celkem 160 minut, Finsko, 2006, **590,-**
ASMODEUS - Muka Existence, vynikající první DVD průřez 20 letou kariérou thrashového Asmodea, více než 3 hodinový záznam, klipy, koncerty, hodinu čtyřicet skvělý dokument o kapele, CD Bešt Of výběr nejlepších skladeb jako bonus, 3 nové skladby, ČR, 2008, **350,-**
SHADOWS FROM UNDERGROUND DVD 2007 - kompilace časopisu Pařát, 22 hudebních klipů převážně z české produkce (Malignant Tumour, Six Degrees Of Separation, Ador Dorath, Root, Mater Monstifera, Salamandra, Insania atd.), včetně časopisu Pařát, ČR, 2007, **150,-**
SHADOWS FROM UNDERGROUND DVD 2008 - kompilace časopisu Pařát, 19 hudebních klipů převážně z české produkce (Sad Harmony, Ador Dorath, Asmodeus, Dying Passion, Memoria, Tortharry, Dark Gamballe atd.), včetně časopisu Pařát, ČR, 2008, **150,-**
VARIOUS ARTISTS - Chronicles Of Doom, DVD obsahuje záznam koncertů doommetalových kapel z Rotterdamu (Holandsko) z roku 2006, najdete zde kapely jako: Saturnus, Ataraxie, Inborn Suffering, Doomraiser, Funeralium, Nymphea Aurora, Abysmal Darkening, Reverend Bizarre, The Prophecy, The Gates Of Slumber, Centurions Ghost, Insanity Reigns Supreme, Season's End, Mary Bell, 2006, **250,-**

Distribuční katalog - Časopisy

PAŘÁT č. 27 (zima 2008) – Endless, Swallow The Sun, My Dying Bride, Dark Funeral a řada dalších, součástí balení je DVD Shadows From Underground s českými klipy, **150,-**
PAŘÁT č. 28 (jaro 2009) – Negative Face, Lividity, Obscura, Sinister, Enslaved, součástí balení je CD Winselland, **90,-**
PAŘÁT č. 29 (léto 2009)– Heiden, Avenger, Rotting Christ, Big Boss, součástí balení jsou 3 x CD – Edain, AFOD 2009, Česká rocková liga **90,-**
BRUTALLICA č. 13 – Blooduster, Exhumer, Warface, Denial Of God a mnoho dalších, CD sampler, anglicky, **59,-**

Distribuční katalog - 7"EP

SORATH / TROLLECH - split, dvě plzeňské blackmetalové kapely se setkali na společném split 7EP, melodický black metal a pagan black metal, ČR, 2005, **48,-**

KAUAN - Aava Tuulen Maa, atmosférické a krásné melodie, ambient post rock, ženský zpěvk, řada netradičních nástrojů, Rusko, 2009, **250,-**
KAVIAR KAVALIER - Bukkake Express, nejnovější album úchylné melodické metalové kapely Necrococka z legendárních Master's Hammer, ČR, 2008, **250,-**
KEEN OF THE CROW - Hyborea, bývalí členi doomových Morgion se sešli v nové kapele, debut je směsicí surového doomu řízlého s blackem a death metalem, USA, 2007, **99,-**
KHISANTH - Forseen Storms Of The Apocylypse, syrový severský pagan black metal, debutové album americké kapely, USA, 2001, **99,-**
KRIEG - The Black House, syrový severský rychlý black metal se skřehotavým zpěvem, USA, 2004, **99,-**
KUTURLAT - Necroritual, zatěžkaný temný black death metal, Španělsko, 2005, **99,-**
LACRIMAE - Course To Arsoning, melodický stoner rock / doom metal míšený s blackem (zpěv), deathem, hodně kláves, dobrý zvuk, Mexiko, 2002, **69,-**
LET ME DREAM - My Dear Succubus, raný příjemný pomalejší doom metal s prvky blacku (hlavně ve zpěvu), Adipocere Records, debutové album, Finsko, 1995, **99,-**
LEVIATHAN - Howl Mockery At The Cross, legendární kultovní americký old school black metal ve stylu Darkthrone, USA, 2005, **150,-**
LIFE AT ZERO - Vile Piles, brutal death grind, USA, 2006, **69,-**
LILITH - The Conquering Of The Eternal Wisdom, atmosférický melodický black metal z Bolívie ,Bolívie, 2002, **69,-**
LOSS - Life Without Hope... Death Without Reason, syrový ultra pomalý funeral doom metal, USA, 2006, **150,-**
LUCTUS / ARGHARUS - Sonitus Caeli Ardentis, ultrarychlý black metal v norském stříhu v případě obou kapel, split, speciální balení, Litva, 2007, **190,-**
LUNA AD NOCTUM - Dimness Profound, ultrarychlý a zběsilý agresivní black metal, Polsko, 2002, **69,-**
MANATARK - Chaos Engine, extrémní black metal, druhé album, Estonsko, 2003, **99,-**
MANGLED - Most Painful Ways, brutal death metal ve stylu amerických Cannibal Corpse, Hammerheart Records, Holandsko, 2001, **69,-**
MANIC MOVEMENT – Dark Glitter, skupina si vzala zpěvačku, skvělé melodické doom gothicrockové album ve stylu After Forever, Epica, Nightwish, Leaves Eyes a dalších, Belgie, 2009, **250,-**
MASTER'S HAMMER - Mantras, nová deska po 13 letech, venkovská opereta, největší událost letošního roku, očekávejte klasické album Master's Hammer, digipack, ČR, 2009, **320,-**
MEGIDDO - Subterranean Empire, masakrující atmosférický rychlý black metal s chilských And, Chile, 2003, **69,-**
MINDWORK - Into The Swirl, vynikající debut pražské progresivní deathmetalové naděje, ČR, 2009, **150,-**
MINOTAURI - II, pomalý těžký doom metal ve stylu Pentagram, Saint Vitus, Pagan Altar či Candlemass, Finsko, 2007, **150,-**
MENTAL HOME - Upon The Shores Of Inner Seas, příjemné melodické doomové album s mužským vokálem, Rusko, 2000, **69,-**
METAL MESSAGE V. compilation, velice povedená CD kompilace světových paganmetalových kapel (Hromovlad, Tumulus, Waylander, Natan, Andras, Fimbulvet atd.), 72 minut, skvělé DVD balení! 2008, **150,-**
MIRRORTHRONE - Of Wind And Weeping, další skvělá zajímavá progresivní a alternativně znějící kapela, která snoubí atmosférický black s melodickým doomem s množstvím kláves a obou vokálů, Švýcarsko, 2001, **150,-**
MISANTHROPE - Irremediable, Misanthrope se vrací znovu se zajímavým dílkem, extremní melodický, ale pekelně tvrdý avantgardní death metal, Francie, 2008, **250,-**
MISTRESS OF THE DEAD - Buried, funeral esoteric doom metal s velice silnou atmosférou, lahůdka pro příznivce Esoteric, Mournful Congregation, Until Death Overtakes Me, digipack, ČR, 2006, **250,-**
MISTRESS OF THE DEAD - Cryptic, funeral esoteric doom metal s velice silnou atmosférou, lahůdka pro příznivce Esoteric, Mournful Congregation, Until Death Overtakes Me, digipack, ČR, 2006, **250,-**
MISTRESS OF THE DEAD - White Roses White Coffin, absolutně nehnoucí se z místa funerální doom metal, třetí album, ČR, 2008, **250,-**
MITTWINTER - Vinterdroem, pohanská severská hudba, nejblíže k black metalu, bez zpěvu, jen recitace a bez kytar, mýtické, 22-ti minutové video, Švédsko, 2000, **90,-**
MOONTOWER - Praise The Apocalypse, syrový rychlý pagan black metal, Polsko, 2003, **69,-**
MORGION - Cloaked By Ages, Crowned In Earth, velmi pomalý melodický americký doom metal, další perla z produkce Dark Symphonies, USA, 2004, **150,-**
THE MORNINGSIDE - Moving Crosscurrent Of Time, melancholický dark doom metal, nejnovější album, Rusko, 2009, **250,-**
THE MORNINGSIDE - The Wind The Trees And The Shadows Of The Past, smutný melodický doom metal s čistým a skřehotavým vokálem, moc povedené, Rusko, 2007, **190,-**
MORS IN TABULA - Blemish, výtečný elektro metal s prvky dark, black a death metalu, samply, něco pro fanoušky White Zombie, Řecko, 2006, **150,-**
MORTIFILIA - Embrace, melodický technický death metal švédského střihu, druhé album, ČR, 2008, **200,-**
MOURNFUL CONGREGATION - The June Frost, třetí album australských smutných doomových bohů, Austrálie, 2009, **250,-**
MYRKVAR – Als Een Woeste Horde, bombastický folk black metal s houslemi a klávesami, Holandsko, 2008, **250,-**
NAHUI - A Blue Fire, šlapavý melodický úderný a veselý rock, z produkce My Kingdom Music, doporučujeme všem, kteří se chtějí odreagovat od vážných a temných záležitostí, Itálie, 2008, **150,-**
NECROCOCK - Praktiky pohřebních ústavů, znovuvydaná (a nahraná) stará nahrávka temného melodického metalu kytaristy kultovních Master's Hammer, původně z roku 1990, bonus - videa, ČR, 2004, **250,-**
NECRONOCLAST - The Plague, spíše pomalý black doom s blackovým zpěvem, Velká Británie, 2007, **150,-**
NEGLECTED FIELDS - Synthinity, velice osobitý melodický technický death metal, častí hosté na našich podií, debutové album, Lotyšsko, 1998, **69,-**
NIGHTLY GALE - ...And Jesus Wept, debutové album, pomalý depresivní doom metal s čistým vokálem, zčásti se syrovým blackmetalovým, Polsko, 2001, **150,-**
NIGHTSKY BEQUEST - Uncounted Stars Unfounded Dreamlands, smutný melodický doom metal s ženským vokálem, mini album, Bulharsko, 1996, **99,-**

NON IMMEMOR MEI - Requiem Of Fallen Leafs, fantastický pomalý melodický doom metal, 4 skladby, 45 minut, Rusko, 2005, **99,-**
NON OPUS DEI - The Quintessence, pohanský energický, nadupaný a ultrarychlý syrový black metal, digipack, anglicky i polsky zpívané songy, Polsko, 2006, **99,-**
NORTH - Na Polach Bitew, pohanský black metal s polskými texty, jak ultra rychlé songy, tak i pomalejší pohodové skladby, Polsko, 2006, **99,-**
NOVEMBERS DOOM - The Novella Reservoir, vynikající a vlastně jeden z nejlepších doommetalových amerických spolků, předposlední album, USA, 2007, **250,-**
OBSCENE EXTREME FEST 2001 - kompilace k festivalu Obscene Extreme Fest 2001 (Exhumed, Haemorrhage, Fleshless, Ingrowing, Isacaarum, Cripple Bastard, Cerebral Turbulency, Ahumado Granujo, atd. celkem 35 skladeb), ČR, 2001, **29,-**
OKTOR - All Gone In Moments, pomalý depresivní doom death metal s brutálním vokálem a prvky vážné hudby, Polsko, 2007, **150,-**
OLEMUS - EgOd, parádní atmosférický gothic metal s klávesami, třetí album, Rakousko, 2002, **150,-**
OPERA IX - Malendentum, velice originální a svojská podoba atmosférického black metalu, z produkce firmy Avantgarde Music, digipack, Itálie, 2002, **150,-**
ORAKLE - Tourments & Perdition, velice originální avantgardní black metal, velice originální, mistrovské dílo, Francie, 2008, **250,-**
PAGAN BLOOD - The Last Empire, hustý syrový pagan black metal, výtečné, Francie, 2009, **250,-**
PAINFUL MEMORIES - Memorial To Suffering, smutný melodický death doom metal, desetiminutové video jako bonus, Rusko, 2006, **150,-**
PARASOPHISMA - A Variable Invariability Varied Dependency..., experimentální progresivní metal s prvky jazzu a filozofickými texty, debutové album, ČR, 2007, **150,-**
PERGAMEN - Psychopoetik, pomalý pohanský black metal s českým vokálem, ČR, 2007, **80,-**
PLAN E - Best Kept Secret, decadentní temný rock, velmi originální, z produkce My Kingdom Music, Finsko, 2004, **99,-**
PLAN E - Bossanova, psychodelický temný rock, velice originální, z produkce My Kingdom Music, Finsko, 2006, **99,-**
PLASTIC GRAVE - Noizy Graves & Plastic Chronicles, po letech konečně debutové album této legendární české grindové formace s charismatickým zpěvákem Fidem a basákem Vlakinem v sestavě, v podstatě kompletní diskografie této legendární české grindové formace na jednom CD, 75 minut, ČR, 2005, **90,-**
PROMISES - Last But Not Least, třískladbové nové demo, gothic metal, ČR, 2006, **49,-**
PROMISES - In The Pharmacy, druhé album, moderní melodický energický doom rock, ČR, 2007, **250,-**
PSYCHOTRON - Pray For Salvation, vynikající moderně znějící thrash metal, Německo, 2006, **99,-**
QUINTA ESSENTIA - Neutrality For Defined Chaos, ultrarychlý a zběsilý agresivní death / black metal, baleno v pěkném digipacku, USA, 2006, **99,-**
RAJNA - Otherwise, velice příjemná pozitivně naladěná ambientní hudba s prvnky etnické hudby s ženským vokálem, Francie, 2006, **250,-**
RAJNA - Black Tears, Black Tears je rozměrná retrospektivní oslava 6-ti leté kariéry, najdete zde 9 skladeb ze všech jejich alb, 5 nových písní (4 nahrané v roce 2005 speciálně pro tuto příležitost), Buried Philae remix od elektro-industriálních mistrů Division Alpha, plus 2 exkluzivní raritky: duchovní Sién a překvapující Shushai, 80-minut, digipack Francie, 2006, **250,-**
RAUTA - Haudanmaa, skvělý rock s finskou tradiční folklórní muzikou, Finsko, 2007, **150,-**
THE RAYS OF THE SUN - Living Flowers Gallery, atmosférický doom metal ve stylu Ananthemy, debutové album, ženský a mužský zpěv, ČR, 2004, **100,-**
RAXA - Oxlan Ti Ku, hudba je plná atmosféry pravěkých kmenů, středně tempý doom s elementy black metalu a etno hudby, Rusko, 2006, **250,-**
REEK OF SHITS - Bloody Obstetric Technology, grindová smršt, druhé album jindřichohradecké mašiny, ČR, 2003, **99,-**
REVELATION OF DOOM - Shemhamforash, hutný energický black death metal, to je opravdu true! Poland, 2007, **150,-**
ROOT - Demon Viam Invenient Ltd, limitovaná edice 666ks obsahující DVD disk s více než 100 minutami záznamu (koncerty v Českých Budějovicích, Brutal Assault 2006, mini-tour ve Švédsku, koncert ve Vídni, záběry z natáčení aktuálního alba), ČR, 2008, **290,-**
ROOTS OF ROT - Hated Flesh, výborný brutální death metal ve stylu Cannibal Corpse, výborný zvuk, Mexiko, 2003, **99,-**
ROSA ANTICA - Seven, skvělý mix melodického rychlého death metalu s doomem a alternativním metalem, z produkce My Kingdom Music Itálie, 2007, **150,-**
ROTTING CHRIST - The Mystical Meeting, nejstarší dema této blackové kapely z let 1989 az 1991, Řecko, 1995, **69,-**
SACRADIS - Darkness Of Our Souls, vynikající ultrarychlý brutální black metal, výtečný zvuk, Itálie, 2004, **99,-**
SACTIMONY - Eternal Suffering, výtečný technický death metal, působí zde také mimo jiné člen Neglected Fields - bubeník Karlis, Lotyšsko, 1999, **90,-**
SALAMANDRA - Faces Of Chimera, zatím poslední album nejznámějšího českého představitele speed metalu v ČR, ČR, 2007, **250,-**
SARA LEE - Darkness Between, chytlavý šlapavý a melodický pop metal s gothicmetalovými kytarami a čistým rockovým vokálem, Finsko, 2006, **150,-**
SARATAN - The Cult Of Vermin, kombinace thrashe, doomu a pomalejšího death metal s orientálními prvky etnické hudby, Polsko, 2008, **99,-**
SARGEIST - Disciple Of The Heinous Path, kanální old school black metal se skřehotavým vokálem, Finsko, 2005, **150,-**
SATHANAS - Flesh For The Devil, zatím poslední mini album této americké kultovní blackmetalové formace, black metal křížený s deathem USA, 2006, **150,-**
SEA OF TRANQUILITY - The Omega Ruins, 70 minut extrémního metalu, brutální death metal se mísí s blackem, thrashem a tradičním metalem, USA, 1999, **69,-**
SEMARGL - Manifest, skvělý moderní řízný a úderný black metal s elektronickými prvky, třetí album, Ukrajina, 2007, **150,-**
SEMEN DATURA - This Love Is Dead, rychlejší melodická směska převážně doom metalu a black deathu s mužským vokálem (ženský jako background), Německo, 2001, **69,-**
SEROTONAL - The Futility Of Trying To Avoid The Unavoidable, debutové EP, atmosférický doom metal ve stylu starší Anathemy, zpěvák Serotonal není nikdo jiný než Darren White (ex-Anathema, ex-Blood Divine), Velká Británie, 2007, **100,-**
SEZARBIL - Dark God, nekompromisní black metal plný blasphemických textů, kompletně nazpívaných v rodném jazyce, ČR, 2009, **200,-**
SHADOWS FROM UNDERGROUND VOL.III - kompilace časopisu Pařát, ČR, 2007, **29,-**
SHADOWS FROM UNDERGROUND VOL.IV - kompilace časopisu Pařát (Free Fall, Dissolving Of Prodigy, Crashpoint, Promises, Avulsed,

R.E.T., Chaos In Head a mnoho dalších), ČR, 2008, **29,-**
SHIVAN - When Wishes Sicken, dark metal, ale naleznete zde snad všechny možné styly metalu, ohromně pestré album, Itálie, 2007, **99,-**
SHREDDED CORPSE - Exhumed And Molested, kultovní melodický death / grind, reedice debutu + všechna dema, USA, 1996, **69,-**
SILENT KINGDOM - Legends Of An Old Grave, melodický rychlý atmosférický black metal s orientálními prvky, Bosna a Hecegovina, 2008, **150,-**
SKJOLD - Thirteen Years Hell, drsný mystický satanský black metal, digipack, Dánsko, 2007, **250,-**
SLEEPLESS - Winds Blow Higher, nádherný baladický a příjemný jazz doom metal s mužským vokálem, Izrael, 2002, **69,-**
SORATH - Gnosis, debutové album plzeňské legendy black metalu, na dnešní dobu už těžká klasika, ČR, 1997, **100,-**
SORATH - Omnes Dii Gentium Daemonia, vynikající druhé album, black metal, ČR, 2000, **100,-**
SORATH - Vivimos En Perpetua Guerra, totální blackový masakr, nové album, ČR, 2003, **100,-**
SOULSTEALER - Soul Stealer, tradiční melodický heavy metal s čistým vokálem s moderním zvukem, debutové album, Litva, 2008, **99,-**
SOUND OF SILENCE - Spiritual Journey, další z výtečných progresivních kapel, které mísí prvky Dream Theater, Iron Maiden či Helloween, Řecko, 2003, **150,-**
STÍNY PLAMENŮ - Mrtvá komora, album popisuje řadu výprav do podzemních prostor pod městem, kde probíhají četné žhářské útoky, fenomén ubohé deratizace je nahrazen pojmy dehumanizace a plošná ratizace, samotná Mrtvá Komora, zvukotěsná místnost nezvykle zbudovaná v systému kanalizační sítě, slouží nejen pro měření mikrofonní techniky, ale také pro uzavírání nepřátel a psychickému nátlaku vedoucímu často až k smrti, k presentaci tohoto extrémního světa slouží extrémní black metal švédského ražení, ČR, 2009, **250,-**
TAAK - Koerapöörriöö, dřevní heavy metal s prvky doomu, Estonsko, 2006, **99,-**
THE FIRSTBORN - From The Past Yet To Come, skvělý rychlý šlapavý melodický black death metal v moderním střihu, Portugalsko, 2000, **69,-**
THE RED KING - Vitreolum, temný atmosférický horror gothic ambient, digipack USA, 2003, **99,-**
THE STONE - Magla - The Fog, pohanský rychlý black metal, Srbsko, 2006, **150,-**
THE VOID - Vision Of The Truth, mučící a depresivní dark metal s odkazy na doom metal produkce Paradise Lost, Moonspell či Tiamat, Itálie, 2008, **150,-**
THEATRE OF THE MACABRE - A Paradise In Flesh And Blood, dark black metal, velice temná a osobitá záležitost, USA, 2001, **69,-**
THEE MALDOROR KOLLECTIVE - Themes For Proxima, originální soundtrack k filmu Proxima, ambient / industrial s elektronickou hudbou dohromady, Itálie, 2007, **99,-**
THERM.EYE.FLAME - Solar Nebula, atmosférický melodický black metal střižený elektronikou, blízko Old Man's Child, Rusko, 2002, **69,-**
THROUGH YOUR SILENCE - Whispers To The Void, vynikající rychlý melodický death metal, trocha doomu, trocha ženského vokálu, Itálie, 2008, **150,-**
THUNDERBOLT - The Burning Deed, parádní atmosférický ultrarychlý black metal s parádním zvukem, Polsko, 2003, **69,-**
THURISAZ – Circadian Rhythm, atmosférický doom death metal, skvělá směska melodií, agrese, emocíh, Belgie, 2007, **250,-**
TRISTITIA - Garden Of Darkness, ponurý, depresivní a splín vyvolávající doom metal se záhrobním zpěvem a lkavé tóny kláves, při nichž i umrlec zapláče, digipack, Švédsko, 2002, **250,-**
TU CARNE / ELMUERMO - split, dvě ultra brutal gore grind core kapely na společném mini splitku, Španělsko / Ekvádor, 2003, **49,-**
TVANGESTE - Firestorm, velmi kvalitní melodický atmosférický black metal s mužským skřehotavým vokálem, ženskými čistějšími a nádhernými sbory, Rusko, 2003, **150,-**
TYPHUS - Profound Blasphemous Proclamation, temný rychlý pohanský black metal, temnoty volají, USA, 2005, **69,-**
UGULISHI - Dark Illuminations, syrový severský ultrarychlý black metal se skřehotavým vokálem, totální kanál, Finsko, 2009, **250,-**
UHRILEHTO - Vitutus Millenium, výtečný atmosférický melodický black metal s klávesami a zpěvem jako Cradle Of Filth, Finsko, 2003, **150,-**
ULVER - Shadows Of The Sun, příjemná klidná alternativní hudba se smyčcovými či klávesovými nástroji, Norsko, 2007, **250,-**
UMBRA NIHIL - The Borderland Rituals, pomalý atmosférický mrazivý a hutný stoner doom metal, Finsko, 2008, **250,-**
UPRISE - Uprise, debutové minialbum nového grindového uskupení s bývalími či současnými členy Contrastic, Alienation Mental, Intervalle Bizzare, Ahumado Granujo či např. Bizarre Embalming, 8 songů o celkové stopáži 16 minut + video, ČR, 2006, **99,-**
USER NE - Atropa Natura, vynikající originální a moderní doom metal s dvěma mužskými vokály, ženským vokálem, flétnou a dalšími zajímavými nástroji, zpívané převážně španělsky, dvě videa jako bonus, Španělsko, 2006, **150,-**
VEILED ALLUSIONS - Vision Of The World, strhující temné album, 70 minut ponurého dark ambient / industrialu, bonus - videoklip, projekt člena Penitent, Norsko, 2004, **150,-**
VIRGIN SIN - Brotherhood Of Freaks, šlapavý nadupaný old school thrash metal, debut, Švédsko, 2007, **99,-**
VISCERAL BLEEDING - Remnants Of Deprivation, technický a brutální death / grind / gore ve stylu Suffocation, Disgorge, Cannibal Corpse či Dying Fetus, debutové album, Švédsko, 2002, **99,-**
RICKY WARWICK - Love Many Trust Few, sólové album Rickyho Warwicka z The Almighty, příjemný melodický hard rock, produkce Joe Elliot z Def Leppard, Velká Británie, 2005, **69,-**
WASTEFALL - Fallen Stars And Rising Scars, vynikající progresivní metal s fantastickými melodiemi (něco na způsob Pain Of Salvation, Bruce Dickinson sólo, Iced Earth aj.), Řecko, 2003, **99,-**
WHORE - Doing It For The Kids, agresivní hutný brutalní death grind americké provenience, USA, 2005, **150,-**
WYRD - Kalivagi, album Kaliväg je návratem k pohanskému feelingu, který znáte z desek „Heathen nebo „Huldrafolk, na této unikátní nahrávce se navzájem proplétá folková melodičnost i finská zádumčivost, Finsko, 2009, **250,-**
ŽREC - Žertva, moravský pohanský folk metal s blackovým vokálem a s netradičními nástroji jako jsou fujara, housle, flétna, ČR, 2008, **200,-**

Distribuční katalog - MC

ISACAARUM - Menses Exorcism, česká kultovní sado grind formace i na MC, ČR, 2003, **35,-**
MYTHOPOEIA - Scheps Ankh, Aesch Mezareph, Atropopaia, Míchání, druhá MC, parádní plzeňské doom deathmetalové superkapely ČR, 1999, **35,-**
PROMISES - Understanding, jejich velice úspěšné druhé demo, gothic doom rock, ČR, 1998, **35,-**
SORATH - Omnes Dii Gentium Daemonia, vynikající druhé album, black metal, ČR, 2000, **35,-**